

FREMTIDEN?

Kaland
Trelast

ESSEN PUNKTER - TLF: 56 16 27 07

STILLASE

PVC-HALL

PERSONELL

TLF: 56 34

**den12.
mann**

Nummer 5/6•2001

Følg sporten i

BA
BERGENSAVISEN

Brann Supporter Team

Den 12. Mann

Den 12. mann er Brann Supporter Teams medlemsblad. Det utkommer 4 ganger årlig, og sendes gratis til medlemmene i BST. Bladet er redigert av en uavhengig redaksjon, og innholdet reflekterer derfor ikke nødvendigvis BSTs syn i ett og alt.

I redaksjonen for dette nummeret:

Per Arne Flatberg (Redaktør)
Tor Henrik von der Ohe
Åshild Samnøy
Agnethe Paulsen
Leif Morten Nygård
Åse Oen
Stine Lines Steffensen

Andre bidragsytere:

Mats Hansen, Tom Johannessen

Grafisk Produksjon:

Leif Morten Nygård

Trykk: Designtrykkeriet, Bergen

Foto:

Anna K. Haugland, Mats Hansen, Redaksjonen.

Redaksjonsarbeidet avsluttet
5. desember 2001

Adresse:

Den 12. mann
Brann Supporter Team
Postboks 870 - Sentrum
5807 Bergen

Arbeidsoppgavene i BST:

Personene i styret i Brann Supporter Team har hver sine hovedansvarsoppgaver: Siden styret er nokså nyvalgt er ikke alt fordelt ennå, og mange arbeider med forskjellige ting:

Leder: Einar Willgohs
Nestleder: Tom Johannessen
Økonomi: Svein Hopland
Sekretær: Agnetha Paulsen
Effekter: Vidar Ebbesvik
Turopplegg: Kjell Morten Hjartøy
TIFO: Tom Johannessen
Dugnad/Salg: Helge Sanden
Diverse: Silje Nordtveit
Diverse: Thorleif Steffensen

Brann Supporter Team

Postboks 870 – Sentrum
5807 Bergen
Epost: bst@bst.no
URL: <http://www.bst.no/>
Telefon: 55 96 23 35. Fax: 55 96 24 37
Brannbutikken
Markeveien 11
5012 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

Hvor er Gullbrann når vi trenger ham?

I flere år har vi vært belemret med maskoten Gullbrann. Men det er lenge siden sist. Kanskje maskotutviklingen i England kan være en inspirasjon til å få Gullbrann tilbake?

Burys Robbie the Bobby ble nylig utvist fra stadion etter å ha dratt ned buksen - og blottet baken - foran bortefansen fra Bristol City. Det var tredje gang denne sesongen maskoten lot drakten falle. Robbie the Bobby har lagt om stilen radikalt denne sesongen etter at mannen inni maskoten ble skiftet ut.

- Han er 50 år yngre enn fjorårets maskot. Han er bra for klubben - og supporterne, men når han tar på seg drakten koker det i hodet på ham og noen av tingene han gjør får deg til å krype sammen i skam, innrømmet Bury-talsmann Gordon Sorfleet etter episoden.

Innhold:

Side 1:	Vegard Landro
Side 3:	Leder
Side 4-7:	Branns landslagsspillere
Side 9-11:	Teitur & Tor
Side 13:	Reisebrev fra Sofia
Side 14-15:	Byrådslederen om nytt Stadion
Side 15-16:	Medlemsmøte om nytt Stadion
Side 17:	Sesongen 2001
Side 18-20:	Årets opplevelse
Side 20-23:	Tommy Knarvik
Side 25:	Ingen nazister på våre tribuner
Side 26-27:	Hvordan få til økonomien
Side 28-31:	Raymond Kvisvik
Side 32-33:	TIFO 2001
Side 34-36:	Alex Valencia
Side 37:	Brann-cup
Side 38-42:	Hva er en bra overgang
Side 43:	TV-avtalen
Side 44-46:	Joachim Walltin
Side 48-49:	Flytting av kamper
Side 50-52:	Årets supporter
Side 54-55:	Krigen ASA og klubb
Side 55:	Mindre rasisme
Side 57:	d13m
Side 58:	Major League Soccer
Side 59:	Kommentar Teitur
Side 60:	Offisiell årbok 2001
Side 62:	Konkurranse
Side 63:	BST-info
Side 64:	Terminliste 2002

Brannbutikken

Markeveien 11
5012 Bergen.

Telefon: 55 96 23 35.
Fax: 55 96 24 37

På tide å se fremover

Årets sesong er heldigvis over. Verken vi eller Brann har prestert som vi burde. Vi må prøve å lære av det som gikk galt i år og se fremover mot en ny sesong.

Siden sesongslutt har Brann signert fire nye spillere. Espen Musæus, Jonas Jonsson, Cato Helle og Pål Inge Sæbø er navnene på nyervervelsene. Det er spesielt hyggelig å ønske Cato velkommen hjem igjen til Brann. Cato har vært Brannspiller på juniornivå, men klarte ikke å ta steget opp sist. Tiden i Nest har åpenbart gjort ham godt, og det er flott å kunne ønske gamle kjente velkommen tilbake. Samtidig er det grunn til å spørre seg om disse fire er de vi trenger etter at vi har mistet Svante og Harri. For meg kommer disse spillerne i to kategorier. Espen Musæus og Jonas Jonsson er hentet fordi de har rutine på relativt høyt nivå og kan styrke laget på dette punktet. Cato og Pål Inge er i kategorien unge og lovende. Alex og Erlend er gode eksempler på at lokale talenter kan slå til i Brann. Men det finnes også nok av eksempler på det motsatte.

Et nytt Brannlag

Jeg har dempet forventningene mine før de neste sesongene. De økonomiske realitetene tvinger oss (heldigvis) til å bygge opp et nytt lag med en stamme av lokale unggutter. Det vil ta tid å få et sånt lag opp i norgestoppen. Det er tid jeg er villig til å gi Brann. Men da må også Brann vise at ungdomssatsingen er mer enn fine ord. Vi må gi ungguttene sjansen på A-laget. Teitur og Tor har et ansvar for å slippe dem til. Vi har et ansvar for å støtte dem mens de opparbeider rutinen og evnene de trenger for å være gode eliteseriespillere. Hele vår sportslige satsing bør preges av fremtidstenking. At det gjøres et godt ungdomsarbeid i klubben er hevet over tvil. Om ikke annet vises det gjennom at vi det siste året har hatt hele 13 spillere på landslagssamlinger for aldersbestemte lag. Vi bør kunne forvente at spillere som Erlend Storesund, Erik Mjelde, Arve Walde, Åsmund Michaelsen, Per Mikkell Haldorsen, Vegard Landro og Daniel Moen Hansen (for å ha nevnt noen av de jeg har mest tro på) får sin debut for A-laget i obligatoriske kamper i år. Det er utopi å tro at alle vil slå til, men noen av disse bør sees på som bærebjelkene i Brannlaget om bare to-tre år. Da må utdanningen til dette begynne nå. Skal disse guttene slå til, må de få sjansen på et høyere nivå.

På lang sikt er årets opprykk for andrelaget noe av det viktigste som skjedde i år. Tredje divisjon er rett og slett for lavt nivå for de nest beste, og jeg forventer å se et topp motivert andrelag i neste års andredivisjon. Det betyr bedre matching for ungguttene og forhåpentligvis et kortere steg opp til A-laget for disse.

BST har sviktet

BST kan se tilbake på et år hvor vi har sviktet på mange viktige områder. For det nåværende og kommende styret i BST vil det være avgjørende å jobbe knallhardt for å gjen-

reise tilliten hos medlemmene og sørge for å representere oss på en best mulig måte i tiden fremover. Det er lett å glemme at BST fortsatt i all hovedsak er en dugnadsorganisasjon basert på frivillighet og kjærlighet. Arbeidet BST gjør blir stadig mer omfattende og krevende. Da er det også viktig at vi som medlemmer engasjerer oss positivt både i arbeidet og tankevirksomheten rundt hva BST skal være. Jeg synes dette året viser at BST trenger en mer langsiktig og forankret strategi enn vi har hatt. Styret må ha klare visjoner å forholde seg til, og disse visjonene bør komme fra medlemmene i BST og være forankret der.

En av BSTs største utfordringer er å igjen bli Norges beste hjemmepublikum. Fasitsvaret på dette problemet er at alle engasjerer seg og gir sitt for å støtte laget på Stadion. Problemet er bare hvordan vi skal få til dette. Her må hver enkelt av oss på banen og bidra med konstruktive innspill hvis vi skal få til noe.

En viktig konflikt

I Brann har konflikten mellom sportsklubben Brann og Brann ASA kommet til overflaten i høst. Jeg synes det var på tide. Klubb og ASA bør ha forskjellige målsetninger, og det skal være brytninger der. Noe annet er et tegn på at den ene parten i samarbeidet er for svak. Det blir spennende generalforsamlinger i februar og jeg håper å se mange av dere der.

Takk for meg

For meg er dette høyst sannsynlig den siste lederen jeg skriver til den 12. mann – i hvert fall på en stund. Det er selvsagt litt vemodig. Jeg har vært sentral i utgivelsen av dette bladet i snart fem år, og føler på mange måter at det er nok nå. Forhåpentligvis vil den 12. mann ha godt av en ny redaktør og tenkende vilje bak bladet. Det har vært og er gøy å arbeide med den 12. mann, og jeg vil savne det. Samtidig blir det stadig tøffere å motivere seg til å lage et nytt nummer, noe utgivelsestempoet de siste årene bærer preg av. Jeg føler også personlig behov for å trekke meg mer tilbake og ikke lenger være en meningsbærer i BST. Det er ikke til å legge skjul på at den rollen er tøff å håndtere. I løpet av disse fem årene er æreskjelling av typen “det er synd at Brann skal være belemet med en person som Per Arne Flatberg” fra offisielt Brannhold blitt noe jeg har lært meg å leve med. Hvis det er en ting jeg har lyst til å avslutte med er det dette: Vi må bli flinkere til å ta vare på hverandre i Brann.

*Takk for meg
Per Arne Flatberg*

EN HEL BRANNSTALL MED landslagsspillere

Brann er hoffleverandør til de forskjellige norske landslagene. Det siste året har 17 forskjellige Brannspillere vært innom de norske landslagene fra Gutter 16 til A-landslaget. På hvert eneste alderstrinn finner vi Brannspillere som nøkkelspillere på landslaget.

Erlend Storesund

Se godt på bildene på sidene her. Dette er spillerne som vi håper og tror vil prege Branns lag i fremtiden. Fra yngstemann Erlend Storesund til Ivar Rønningen. De er alle spillere som er vurdert som gode nok til å representere Norge i sin aldersgruppe.

Erlend Storesund (16)

Midtbane. Stortalent på Branns midtbane. Fylte 16 år i år, og har spilt mange og gode kamper på midtbanen både hos Brann 2, juniorlaget og rekruttlaget. Er målbevisst og energisk. En typisk ballvinner, men har også god teknikk. Ydmyk i forhold til egne prestasjoner. Så komplett som en fotballspiller kan være som 16-åring. Var på treningssamling hos Ajax i høst. Har alltid spilt i Brann.

Arve Walde (16)

Midtbane/spiss. Har spilt fast på Branns juniorlag og har spilt noen Brann 2 kamper. Lillebror til Knut Walde som er tatt opp i A-stallen i høst. God teknikk, godt

Arve Walde

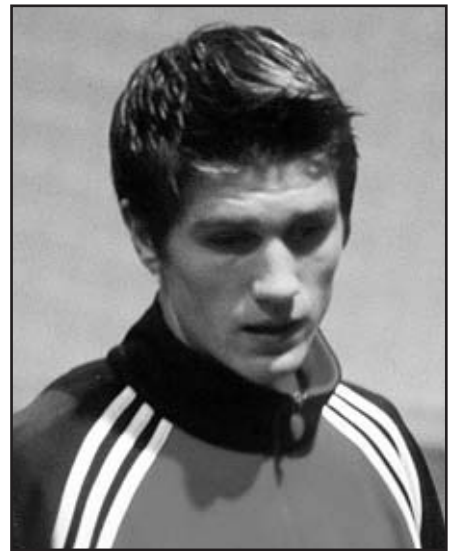
skudd og bra i luften. Vet neppe selv hvor god han er, og kan nå så langt han vil. Har alltid spilt i Brann.

Erik Mjelde (17)

Midtbane. Arna-gutt som kom til Brann som 13-åring. En spiller som har det meste. Godt blikk for spillet og flott fotballforståelse. Kunne godt vært litt raskere. Har hatt en vond sesong i år med mye sykdom og skader. Er klar for å ta store steg framover.

Åsmund Michaelsen (18)

Midtstopper. Ofrer alltid alt på banen. Har utviklet seg til å bli mer spillende og har noen av de beste egenskapene til både Roy Wassberg og Azar Karadas. Har blitt bra taktisk, og er brukbart rask. Har vært dominerende når han har fått sjansen på Branns andrelag. En komplett midtstopperstype vi kan vente oss mye av. Har alltid spilt i Brann.

Erik Mjelde

Vegard Landro (18)

Midtbane/flanke. Kom fra Vadmyra midt i årets sesong etter at han har trent med Brann siden i fjor høst. Stort talent som har spilt fast på aldersbestemte landslag. Vegard er en smart spiller med et godt hode. Tilpasset seg Brann på rekordtid. Har gode innlegg, god arbeidsmoral og er en veldig fin type. Har spilt de fleste kampene på andrelaget etter at han kom til Brann.

Daniel Moen Hansen (18)

Angrep. Stortalentet kom fra NTG før årets sesong. Har etablert seg på landslaget i år, men har fått deler av Brann-sesongen ødelagt av skader. Daniel er sterk og målfarlig. Finner gode posisjoner innenfor 16-meteren og skyter godt.

Johan Thorbjørnsen (17)

Keeper. Branns tredjekeeper. Står fast for juniorlaget og er reserve på andrelaget. Uferdig som spiller, men har bare stått i

Åsmund Mivhaelsen

Vegard Landro

mål i tre sesonger. En spillende keepertype som er flink til å bruke bena. Antagelig vår beste keeper på streken. En del å gå på i feltet. God spilleforståelse. Neppe fornøyd med å være tredjekeeper når han ikke lenger er junior.

Håkon Opdal (19)

Keeper. Branns andrekeeper kom til Brann fra Odda før 2000-sesongen. Regnes som et av Norges aller største keepertalenter. Har stått solid på andrelaget gjennom hele sesongen. Først og fremst sterk fysisk og psykisk. Har det meste en keeper skal ha. Litt beskjeden, men ellers bortimot komplett. Har blitt mer offensiv i år og tjener på det. Debuterte også på A-laget mot Ørn-Horten.

Per Mikkal Haldorsen (19)

Midtbane/flanke/spiss. Per Mikkal sto foran sitt store gjennombrudd da han ødela foten helt på slutten av etter

Daniel Moen Hansen.

Håkon Opdal

(Foto: www.brann.no)

sesongen i fjor. På slutten av fjoråret var han fast på benken på A-laget etter imponerende spill på Brann 2. Kom tilbake mot slutten av årets sesong men har et stykke igjen før han når fjorårsformen. Usedvanlig rask spiller som alltid gir 100% og lager mye mål. Svært anvendelig offensivt, og en spiller som tåler å ha det vondt. Svært treningsivrig. Per Mikkal kom fra Risør før 99-sesongen.

Nils Morten Leknes (18)

Midtstopper. Flink til å lese spillet og plassere seg. God i duellspillet og har bra teknikk. Trenger bedre tempo. Alltid

Per Mikkal Haldorsen

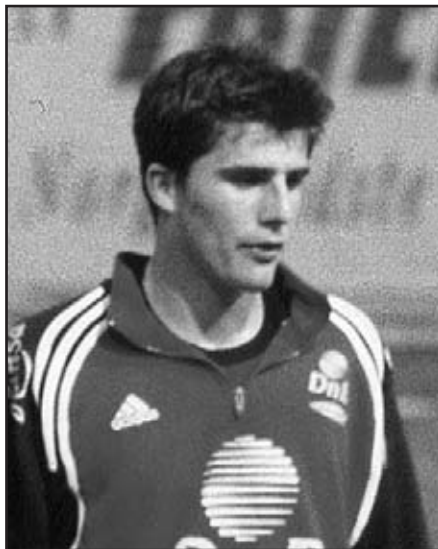
knallhard i duellene og en fin ledertype. Var kaptein på Branns juniorlag i år. Har spilt for Brann i rundt fire år.

Alex Valencia (21)

Flanke. Kom til Brann foran 99-sesongen fra Åsane. Har hatt sitt store gjennombrudd i år. Fortsatt ung og ustabil, men på sitt beste viser han fremragende teknikk og styrke både offensivt og defensivt. Spilt både på U21 og A-landslaget i år.

Tommy Knarvik (22)

Angrep. Fra Øygarden. Kom til Brann i fjor. Har hatt sitt store gjennombrudd i år

Nils Morten Leknes

etter å ha blitt omskolert fra midtbanespiller til spiss. Sliter med å få fast plass i startelleveren og møter tøff konkurranse fra Thorstein og Petter. Har scoret jevnt og trutt på andrelaget. Tatt inn på U-21 landslaget i høst.

Erlend Hanstveit (20)

Midtstopper/back. Stortalent fra Osterøy. Kom til Brann før 99-sesongen, men har slitt med å etablere seg ordentlig på A-laget. Fast inventar på U-21 landslaget. Velspillende type med god teknikk.

Azar Karadas (20)

Midtstopper/spiss. Kom til Brann før 99-sesongen. Kompromissløs spiller som har bestemt seg for å satse som midtstopper. Ingen stor tekniker, men gir alt i duellene. Avhengig av å være motivert for å yte maks. God når han har fått spille på A-laget, mindre imponerende på Brann 2. Fast på U-21 landslaget. Var med A-landslaget til Hong Kong.

Thorstein Helstad (24)

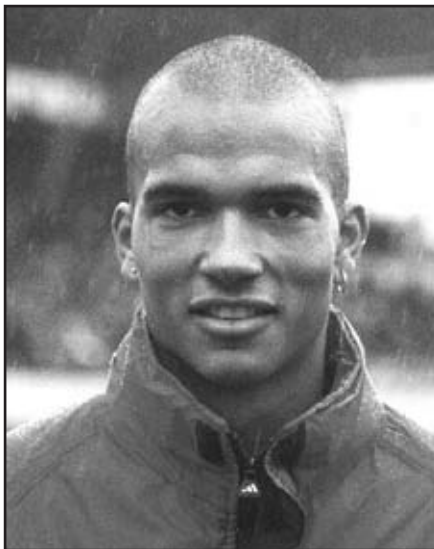
Spiss. Toppscorer i eliteserien de siste to årene. Har slitt med effektiviteten i år, men kommer til svært mange sjanser. Enormt proffmas har ødelagt mye av sesongen for Thorstein. Kom fra Ham/Kam før 99-sesongen.

Ivar Rønningen (26)

Keeper. Kom fra Vålerengen til Brann før 2000-sesongen. Har hatt sitt store gjennombrudd i år. En offensiv keepertype som mangler litt på rutinen etter å ha tilbrakt store deler av karrieren på benken. Tatt ut på A-landslaget i sommer.

Raymond Kvisvik (27)

Midtbane/Flanke. Den kreative kraften i

Alex Valencia

Tommy Knarvik (Foto: www.brann.no)

Erlend Hanstveit

Azar Karadas

Brann. Kom fra Moss sommeren 1998. Etablerte seg raskt på Branns A-lag og har vært en av våre beste hele tiden senere. Var med A-landslaget til Hong-Kong i fjor vinter.

Utlendingene

I tillegg til å være hoffleverandør til de norske landslagene, har Brann også utlendinger som spiller mye for sine respektive lag.

Tomas Razanauskas. Fast på Litauens A-landslag.

Sergei Terehov. Fast på Estlands A-landslag.

De tre utlendingene som har forlatt oss i år – Harri Ylönen, Svante Samuelsson og Magnus Kihlstedt har også vært innom sine respektive A-landslag i året som har gått.

Av Per Arne Flatberg

Ivar Rønningen

(Foto: www.brann.no)

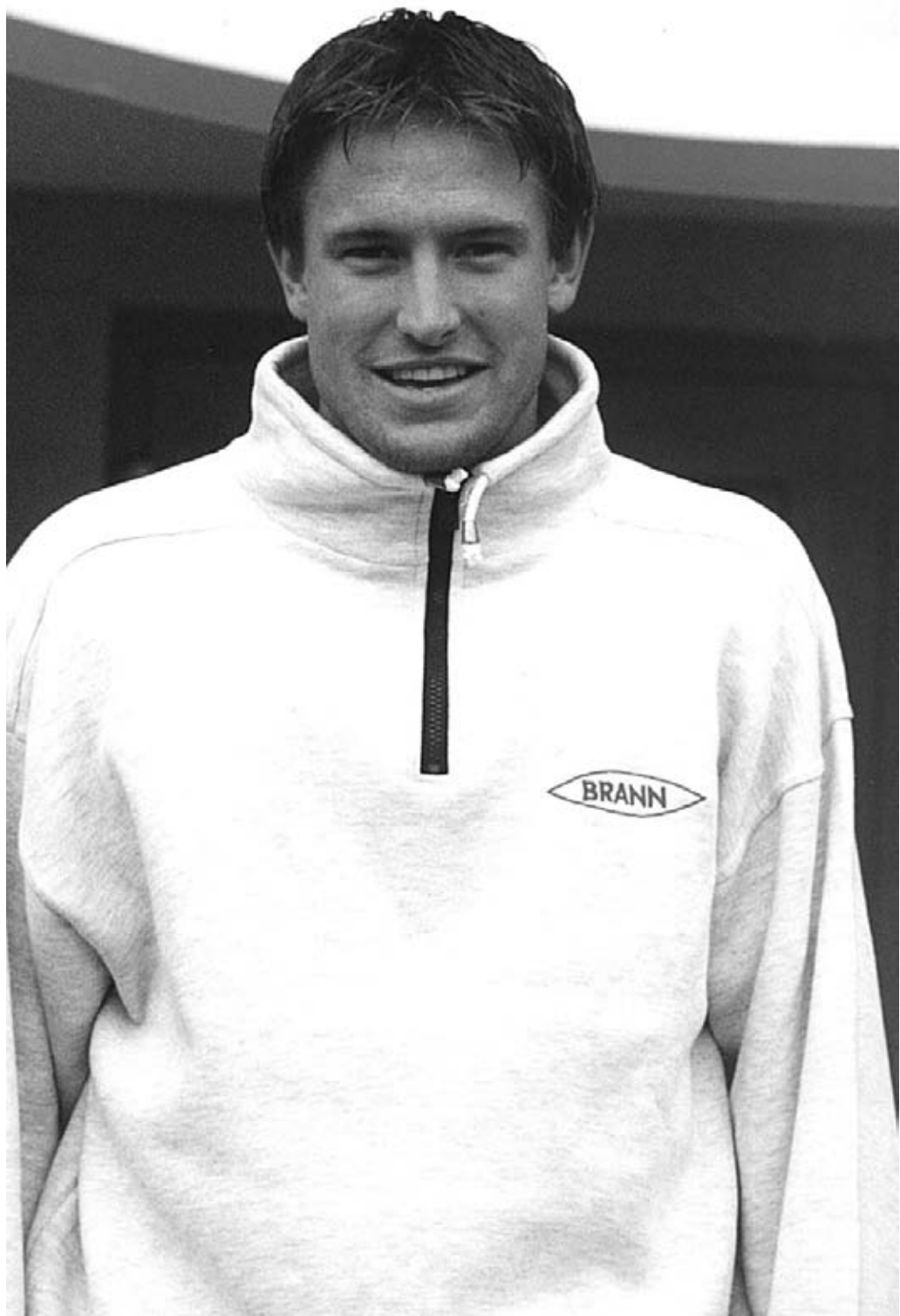
Raymond Kvisvik

Tomas Razanauskas (Foto: www.brann.no)

Sergei Terehov (Foto: www.brann.no)

Thorstein Helstad

Oversikt:

Gutter 16:

Erlend Storesund, Arve Walde

Gutter 17:

Erik Mjelde, Åsmund Michaelsen

Gutter 18/19:

Vegard Landro, Daniel Moen Hansen, Johan Thorbjørnsen, Per Mikkell

Haldorsen, Håkon Opdal, Nils Morten Leknes

U-21:

Alex Valencia, Tommy Knarvik, Erlend Hanstveit, Azar Karadas

A-landslaget:

Thorstein Helstad, Raymond Kvisvik, Ivar Rønningen, Alex Valencia, Azar Karadas.

THE SCOTSMAN

Vi tar oss gjerne fri i julen, men fotballen står aldri stille. I juleferien slår vi til med direkte overførte kamper fra fotballens hovedstad England. Kom innom og se de direkte overførte kampene, fra Canal digital.

Vi viser kamper som:

- 18. Desember: Aston Villa – Bolton kl. 19.00
- 22. Desember: Chealse – Bolton kl. 14.55
- 23. Desember: Liverpool – Arsenal kl. 16.55
- 26. Desember: Arsenal – Chealse kl. 12.55
- 30. Desember: Fulham – Man. Utd. 16.55

Vi viser også andre kamper, men de er ikke fastsatt enda, 22 og 29 Desember.

TEITUR OG TOR letter på hjertet

Før 2001 sesongen gikk trenerteamet Teitur Thordarson og Tor Thodesen ut og sa at Brann gikk for å berøve Rosenborg for det som hadde blitt deres tiende strake seriegull i norsk Tippeliga.

Mange feide disse ordene av banen og sa for seg selv at det ville aldri skje. Brann tar aldri gull. Vel, sesongen startet og det så ut som om alle måtte ta seg en tur i tenkeboksen, for det så virkelig ut som om Brann kunne klare det, for første gangen siden 1963. Men så kom høsten og virkeligheten tok oss igjen, og vi begynte sakte men sikkert å innse at gull ikke var en realitet med et så ustabilt Brann lag.

Drømmen som ble knust

Teitur innleder med å opplyse om at ingen er fornøyd med lagets resultater den siste tiden, men at det er veldig vanskelig å finne holdbare teorier om hva som gikk galt, når det gikk galt og hvorfor det gikk galt. De er begge uenige med de uendelige spekulasjonene om at det

uheldige utfallet i Champions League utløste en kjedereaksjon som gjorde at vi raste ned på tabellen. Brann spilte tross alt to gode kamper og de hadde mye ungt blod i troppen, så det var da naturlig at det oppstod litt svingninger på laget. Tor fortsetter med å forklare at en del av grunnen kan være at de hadde muligheten til å oppleve noe helt spesielt, men drømmen ble knust. Etter det hadde de drømmen om Ullevaal, som dessverre også gikk i knas. Da hadde de kun serien igjen. Han mener også at resultatene ikke reflekterer et dårlig Brann lag, men et lag som ikke helt klarte å fordøye de tapte mulighetene.

Å ta seieren ut på forskudd.

Alle vet at det å gå på banen med en innstilling om at du allerede har vunnet

kampen og at du mest sannsynlig ikke vil møte noe stor motstand, kan være fatal i henhold til utfallet i kampen. Det har tidligere blitt nevnt at Brannspillere har tatt ut seieren på forskudd, allerede før kampen har begynt, og at dette er en av grunnene til at de taper. Dette er de to ikke spesielt enige i heller. Tor mener at ingen starter en kamp med å "vite" at de vinner, men at de mangler evnen til å mobilisere seg på banen.

Den første halvdelen av sesongen viste Brann at de faktisk har noe i Tippeligaen å gjøre, med fantastisk spill og god plassering på tabellen. Det var nesten uunngåelig at de en eller annen gang måtte få en på trynet. Problemet har da vist seg å være at det ikke er alle som klarer helt å reise seg etter noe slikt og dermed har

gått i "fellen". Det går mye på rutine forteller Tor og fortsetter med at mange ofte har nok med seg selv på banen og dermed ikke har tid til overs for andre spillere på laget. Teitur synes at laget ikke har god nok fokus på det de driver med og at det er noe av grunnen til at de ikke har mak- tet til å holde seg på toppen. Han tilleg- ger at den bestående Brann troppen er veldig bra på sitt beste men på sitt dårlig- ste er de dårlige.

Hva skjer når Svante er borte?

Det er for lengst kjent at vår alles Svante Samuelsson har kastet inn håndkleet og

Hvordan blir livet etter Svante?

valgt å takke for seg. Teitur innrømmer at det vil bli vanskelig etter at Svante har reist siden han framstår som en riktig god fotballspiller og en enda mer formidabel ledertype, noe Brann ikke akkurat har overflod av. -Det er ikke mange erfarne spillere på laget som går foran i motgang, forteller Teitur før han tillegger, -og de er litt dårlige til å påvirke andre. Det er få ledertyper på Brann og siden klubben har litt mangel på ressurser må de belage seg på å hente inn unge talenter og stole på at de gjør jobben sin. Men i følge Tor har klubben et konkurransefortrinn ved at så mange faktisk har lyst til å komme og spille for Brann. Dette er både pga Stadion og supporterne, men også fordi de har lyst til å være med og spille den type fotball som blir spilt i Brann.

Azar. Spiss eller stopper?

Teitur og Tor: Det svake ledd?

I avisene har diverse journalister valgt å fremheve trenerteamet som en av de stør- ste styrkene til Brann når de vinner, men også som en av de største svakhetene når ting går galt. De har også valgt å fremstil- le Teitur som en ekstremt autoritær per- son som ikke lar ting gå ubemerket forbi. Han innrømmer at han gjerne hører på råd fra andre, vedrørende en spesiell sak, men at han selv tar avgjørelsene, fordi det bare er slik han er. Et eksempel på Teiturs posisjon som autoritet er hele debatten rundt om hvorvidt Azar burde spille spiss fremfor stopper. Teitur la aldri skjul på hva han synes Azar burde være

men han lot ham ta avgjørelsen selv, og redegjør for dette ved å argumentere for at det er minimalt av hva de kan få ut av en spiller av å kjøre ham på en posisjon han ikke vil være. Både Teitur og Tor gir Azar full støtte som stopper. -Han beviste jo at han hadde noe å levere i forrige kamp (Viking kampen red.anm)

De mener også at de kan tilrettelegge praktiske ting for spillerne men vil han ikke spille spiss så burde han ikke gjøre det heller.

Begge to legger vekt på tillit som grunn- steinen i et godt trener-spiller forhold, og mener at mange spillere har fått fart på karrieren gjennom nettopp tillit. Mange har kritisert Teiturs valg i henhold til å la den noenlunde samme troppen som spiller dårlig en kamp få spille neste kamp også. Teitur selv rettferdiggjør dette ved å henvise til at spillerne blir valgt ut til å spille dersom de overbeviser på tre- ningene. -Det de gjør på treningene gjen- speiler seg på kampene, forklarer han, og legger til at det er i alles interesse å gi spillerne en ny sjanse, fordi de ofte jobber seg opp igjen.

Etterpåklokskap

Når du ser på den uheldige utviklingen Brann har hatt gjennom sesongen kan du ikke unngå å lure på hva som kunne ha vært gjort annerledes. Hvor det kunne ha blitt tatt annerledes valg som ville ha hatt innvirkning på den videre utvikling- en. Teitur redegjør for forløpet i sesongen ved å si at dersom de kunne vite på et gitt tidspunkt at det ikke ville holde hadde de kunne ha gjort noe annerledes. Men de valgte å holde en stabil stamme utifra prestasjonene på treningene. -Yter de ikke på treningene eller u-kampene får de ikke spille, mener Teitur.

I år har publikum altfor ofte jublet mer før enn etter kampen.

Trenerene krever at de presterer godt til enhver tid, for å kunne stole på at de kan yte på A-lagskampene.

Brann 2

Helt siden Teitur og Tor kom inn i bildet som trenere har det blitt obligatorisk å stille på andrelagskamper, for de som ikke har en fast plass på A-laget. Opplagt er det at mange spillere blir skuffet av å ikke ha en fast plass på A-laget og muligens ser seg for gode til å spille på et lavere nivå. Dette gjenspeiler seg også på spillet. –Fotballmessig er A-lagsspillerene best, men med juniorspillere er innsatsen bedre, opplyser Tor. Med hele 17 juniorspillere på laget har Brann 2 klart å avansere til 2 division, og i følge Tor går utviklingen i riktig retning.

–Prestasjonene går jo etter innstillingen, presiserer han.

Teitur peker på betydningen av å ha en god fokus på Branns andrelag, siden det er dem som skal inn på Branns A-lag i fremtiden. –Det er viktig med god rekruttering for å ha et godt A-lag.

Publikum er ikke skuffet over prestasjonene.

Opplevelsen av å få høre den tradisjonelle 12mann sangen; Heia Brann på Stadion etter å ha vunnet en kamp er en

luksus vi Brannsupportere ikke har fått se så mye til ut på høsten, selv om Brann kun har tapt tre kamper på Stadion i år! Med dette til grunn hevder Teitur at supporterne ikke ofte blir sendt skuffet hjem fra Stadion. Han beklager selvsagt resultatene, men føler at supporterne liker det de ser på Stadion. –Vi spiller veldig god fotball, og det er ikke en eneste hjemmekamp hvor spillerne ikke har stått på. Vi mangler bare evnen til å vinne og få uttelling på målsjansene våre. For selv om Teitur helst ønsker å vinne, er det for hans del også viktig hvordan du gjør det.

Sesongen 2002.

Thordarson er kjent for sine høye ambisjoner for laget og sin genuine overbevisning om at Brann virkelig har muligheten til å ta gull. Innstillingen foran sesongen 2002 er ikke annerledes enn tidligere år på det området. De er begge to enige om at du må ha høye målsetninger for klubben, samtidig som du er realistisk. De er litt passive med å uttale seg om neste år pga manglende innsikt i hvordan spillerstallen for 2002 vil se ut, men de er fast bestemte på å få vise hva de virkelig kan. –Hele organisasjonen har tro på at vi vil klare det og det er klart at med denne klubbens supportere og posisjon i histori-

en må vi gå ut med store ambisjoner, men vi gjør det jo ikke akkurat lettere for oss selv ved å gjøre dette, innrømmer Tor.

Ta med det positive.

Ved at laget ikke har gjort det så bra i høst, glemmer mange alt det bra de faktisk presterte før alt gikk utfor. Både Teitur og Tor mener at det er viktig å ta med seg det positive videre og ikke kun fokusere på det negative.

–Pressen ler av at jeg sier at laget har utviklet seg, og at vi er bedre på mange områder enn i fjor, forteller Teitur. –Vi er bedre på vårt beste, men dårligere på vårt dårligste, legger han til.

Tor på sin side mener at man må se realistisk på sesongen, og innse at mange ting faktisk har blitt dårligere. Siden de slipper inn så mange baklengsmål, noe de er smertelig klar over, må de score enda flere, noe de tilsynelatende ikke riktig får til. Det er for dem klart at det må forbedringer til, både på et kollektivt- og individuelt plan. Det gjelder å se alt i en stor sammenheng. –Det stilles enorme krav til backen, både offensivt og defensivt. Det er her det blir mest synlig hvis du tabber deg ut. Poenget er at alle må ta sin del i den typen fotball vi spiller, avslutter Teitur.

Agnethe Paulsen

Kjøp fyrverkeriet i Brannbutikken!

Ekstra gode priser til BST-medlemmer.

Eksempler:

- Knallraketter 6-pakning:
Ordinær pris: 15,-
Medlemspris: 10,-
- Neptun effektrør med smell og raketter:
Knallraketter 6-pakning:
Ordinær pris: 85,-
Medlemspris: 60,-
- Kosmos (Bestseller)
Forskjellige raketter og effektrør:
Knallraketter 6-pakning:
Ordinær pris: 199,-
Medlemspris: 140,-
- Bakkefyrverkeri:
100 Shot fontene m/100 fargekuler:
Knallraketter 6-pakning:
Ordinær pris: 19,-
Medlemspris: 13,-
- Happyspring 6-pakning:
Effektrør med 1 skudd, smell og glitter
Stighøyde ca 15 m.
Knallraketter 6-pakning:
Ordinær pris: 20,-
Medlemspris: 15,-

ÅpningstiderRomjulen: Torsdag: 11-18, fredag: 11-17, Lørdag: 11-15. Nyttårsaften 10-12
Brannbutikken ligger i Markeveien 11. Du når oss på telefon 55 96 23 35. Epost: bst@bst.no

Bortekamper

er ikke det samme som å være på

Stadion...

...men å se direkte TV-overføring på et godt **lyd- og bildeanlegg** kan få deg **til å tro** at du sitter på **første rad**, likevell!

Inviter noen **kompiser** på en **kampopplevelse**. Og husk – du kan ta **inngangspenger** hvis du vill

Loewe Xelos

Meget god widescreen-TV med 100 Hz-teknologi.

Xelos 32-tommer kr. 15.998 (bord kr. 4.998)

Xelos 28-tommer kr. 11.998 (bord kr. 4.998)

NAD T531/T741

DVD/CD-spiller og hjemmekinoforsterker med innebygget RDS-radio. 5 x 40 watt.

Samlet kr. 6.996

Cerwin Vega AV-632

Høytalerpakke for hjemmekino med satellitter og 8" subwoofer og god trøkk!

Komplett kr. 4.998

Hi-Fi klubben

C. Sundtsgate 58 (vis-à-vis ved Tollboden)

Tlf. 55 23 62 62 - bergen@hifklubben.no

www.hifi klubben.no

REISEPOESI FRA SOFIA:

Dette er et reisebrev med litt uvanlig vri.
Med seksogtyve nødrim lager Alex poesi.
Et reisebrev fra Sofia om fotball, øl og slikt.
Jeg rimer og briljerer litt, og vips har jeg et dikt.

En sommerdag i juli, Brann i Mesterligakvalik.
Vi skulle tjene like bra som noen gjør som hallik.
Vi måtte slå et bulgarsk lag, og et fra Istanbul.
Så ville vi en vakker dag ta Mesterligagull.

Ingen er så fattige på gryn som SK Brann.
Men klubbens våte pengedrøm, den skulle snart bli sann.
Vi skulle fylle lommene med Mesterligapenger.
Til kjøp av dyre finner som vi slettes ikke trenger.

Man stuet pikk og pakk inn i et altfor lite fly.
Et fly som vinglet hit og dit, så mange måtte spy.
Selv så tok jeg rutefly, og det gikk veldig bra.
Selv om de har mat som knapt en sulten hund vil ha.

Reisefølget dro så til et kjempedyrt hotell.
Ølet kostet lite, noen drakk fra kveld til kveld.
Og damene var vakre, ja den saken den er sikker.
Det sa i hvert fall de som drakk seg full på rare drikker.

Bulgaria - et fattig land, og Sofia en by
hvor landets kriminelle og dets horer søker ly.
Vi møtte på et kvinnfolk med et likblekt fjes av pudder.
Hun hadde på seg pelskåpe og tjente fett som ludder.

Det viste seg at mennesket var ektefødt sigøyner.
Jeg løy nok litt om pudderet, for hun var full av køyner.
Vi takket nei før det gikk galt, og hastet raskt avsted.
Det er jo dumt å komme hjem med HIV og gonore.

På uintime Levski Stadion Brann snart skulle spille.
Levski-fansen gaulte høyt, de var jo ganske ville.
Faktisk var de jævlig bra, ja like bra som strikk.
Det til tross for at det var en håpløs akustikk.

Laget deres presset stort, men aldri mål de fikk.
Brann de klarte uavgjort med Teiturs bra taktikk.
Mange vil benekte at en målløs kamp er bra.
Men at det er en nyttig ting, kan ingen komme fra.

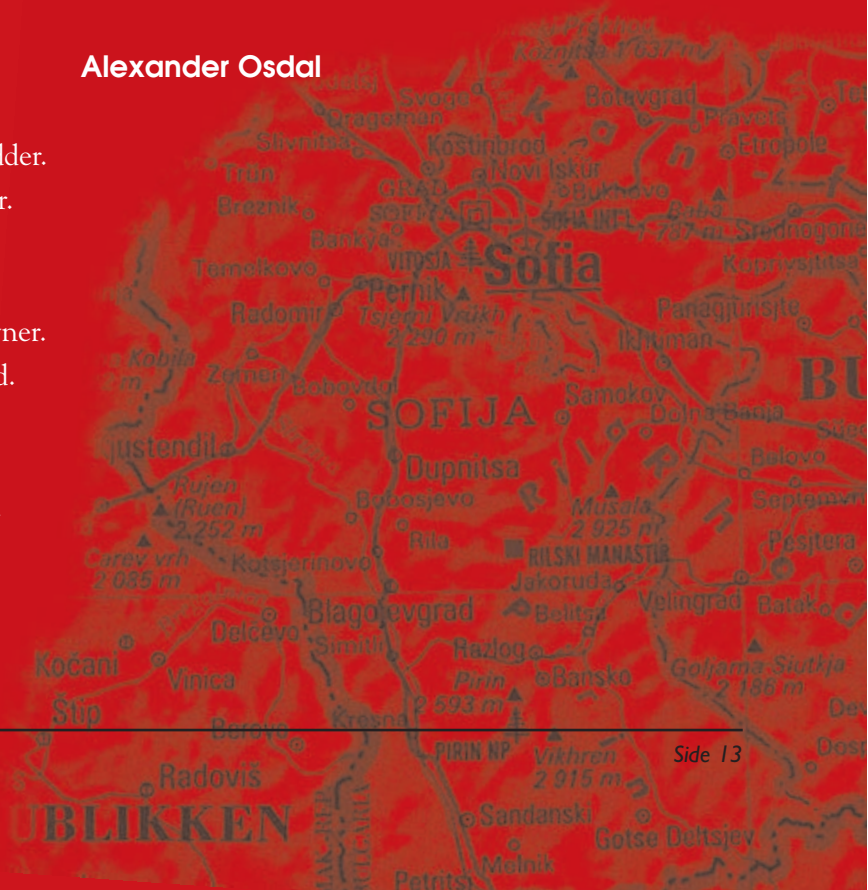
Og alle var fornøyde med et kjemperesultat.
For nå var Mesterligaplass servert på gyllent fat.
Ja faktisk var vi nære på å vinne helt på slutten.
Men Tommy mistet hodet, for han er jo bare gutten.

Levskis fans var ganske gal, en gjeng med psykopater.
Kastet på oss tomflasker, som om de var granater.
Brann sitt lag ble gjennomsteckt av nødbluss og raketter.
Selv så ble jeg gjennomsteckt på grillkull og briketter.

De ville gi oss grisebank, for vi var rød på skjorten.
Men purken (som var fler enn oss), beskyttet oss til porten.
For Levski-fansen var så sint, de viste ingen glede.
De stod og raste for seg selv, og oss som var tilstede.

Så gikk turen hjem igjen, og vi var nesten sikre:
Vi måtte avansere lett, og Levski-kisten spikre.
Men suste ut på bortemål, og festen måtte vike.
Vi må nok bare innse at vi aldri vil bli rike.

Alexander Osdal

Nytt Stadion:

Byrådslederen sier ikke nei uten videre

– Ingenting er enkelt i Bergen. Men når det gjelder å få til en ny byarena – der fotballen er det viktigste – så må vi være åpne for alle kreative forslag, sier byrådsleder Anne-Grete Strøm-Erichsen.

– Det skal veldig mye til å avvise et alternativ før det er nøye vurdert. Jeg tar ikke nei for et svar uten videre, fortsetter Anne-Grete Strøm-Erichsen til d12m. Hun er selv medlem av styringsgruppen for ny byarena som skal legge fram sin innstilling i løpet av våren 2002.

– Det er trist at det er så mange i Bergen som er raske til å kritisere og slå ned på dem som tenker stort, nytt og visjonært. Ingenting må avvises før etter en nøye vurdering. Det finnes nok av pessimister. Det er selvsagt en fare for at arbeidet vårt ender med at det ikke blir noe nytt stadion, men vi må i alle fall kunne si at vi har prøvd, sier hun og understreker at personlig har hun tro på prosjektet. – Når alle andre byer bygger nytt stadion, hvorfor skal vi ikke da få det til i Bergen? spør hun.

Hun er klar på at kommunens rolle er å være tilrettelegger for prosjektet. – Det er ikke aktuelt for kommunen å bruke penger på selve anlegget. Vi må få med næringsliv, idrett og eventuelt andre. Alt avhenger av at næringslivet finner det interessant å investere i dette, påpeker hun.

– Stemmer det at Dokken er din personlige favoritt?

– Da det tidligere ble presentert ti ulike alternativ og fire ble anbefalt (red. anm.: Dokken, Nygårdstangen, Mindemyren og Lagunen), ga jeg uttrykk for at Dokken virket utrolig spennende. Men jeg vil ikke si at jeg har en forkjærlighet for noen av alternativene. Hver av dem har sine fordeler, og det kommer an på hvilken side man legger størst vekt på. Om man prioriterer nærhet til trafikknute-

Anne-Grete Strøm-Erichsen har ingen Brann-drakt, men går på Stadion i vanlige klær og låner supporterutstyr på kampene. Derimot er hun den stolte eier av et av de første Brannskjerf som ble produsert. Klenodiet er trolig for verdifullt til å oppbevares i Rådhuset, så under avfotograferingen fikk hun låne d12m-medarbeiderens slitte eksemplar.

punkt, kommer for eksempel Nygårdstangen best ut, sier Anne-Grete Strøm-Erichsen som synes at næringslivet litt for kjapt har sagt nei til Lagunen. – Her kunne et fotballanlegg kombineres med en kjøpesenterutvidelse, påpeker hun.

– Alle aktuelle steder trenger nye regule-

ringsplaner før et nytt stadion kan bygges, påpeker byrådslederen og erkjenner at planene om Badeland og ny brannstasjon på Nygårdstangen vanskelig kan endres uten videre. Hun peker på at nye alternativer også kan dukke opp og nevner Solheimsviken som i første omgang ble avvist fordi man mente det var for trangt, men som kanskje likevel kan være aktu-

ell. – Når en dør lukker seg, åpner det seg en annen, har hun tro på.

– Siden alle aktuelle områder likevel trenger nye reguleringsplaner, kan en omregulering rundt Brann Stadion også vurderes?

Anne-Grete Strøm-Erichsen tror dette blir vanskelig og peker på at anlegget ligger inneklemt i et boligområde og vil trenge nye adkomstveier. Ellers viser hun til byråd Tom Knudsen for ytterligere detaljer om dette. (Se egen sak.)

– Hva er dine visjoner for et nytt stadion?

– Jeg legger ikke skjul på at foranledningen for planene om en ny byarena er Brann sin situasjon der det nåværende anlegget er en klamp om foten for klubben pga manglende muligheter til inntjening og begrensede utviklingsmuligheter. Dessuten krever deltakelse i Europacupen helt andre fasiliteter enn det dagens anlegg kan by på. I Bergen er det en utrolig interesse for fotball og Brann, og klubbens liv har stor innvirkning på bergenserne. Bergen er dessuten byen med flest tilskuere – sammen med Trondheim. Mange synes denne sterke fotballinteressen er rar, men det er nå engang sånn. På bakgrunn av denne store interessen fortjener bergenserne at vi har en framtidsrettet arena.

Strøm-Erichsen legger vekt på at den nye byarenaen må bli et flerbruksanlegg uten at hun vil slå fast hvilken flerbruksløs-

ning som bør velges. Hun ønsker seg en kombinasjon av fotball og kultur. – Bergenserne er flinke til å stille opp på utendørsarrangement, poengterer hun og nevner Bob Dylan-konserten i Nygårdsparken – og kulturbyåpningen som samlet 40 000 personer. – Det er ønskelig å kunne kombinere fotballstadion med anlegg for store pop- og rockekonsserter som vi ellers ikke har stor nok arena til i denne byen. Det er begrenset hvor mye Nygårdsparken kan brukes uten at plenen blir fullstendig ødelagt.

– Men fotball og kultur alene vil ikke gi økonomi til en ny byarena. Jeg er vel vitende om at det må kombineres med et fornuftig næringskonsept. Hvilken type næring vil avhenge av lokalisering, understreker byrådslederen og nevner blant annet konferansesenter og leiligheter. Og om hun selv skulle bo et slikt anlegg, vil hun i så fall ha leilighet på utsiden – ikke med utsikt inn mot banen.

– Hva med byrådslederens eget forhold til Brann?

– Jeg vokste opp på Slettebakken med Brann som en del av oppveksten, forteller Anne-Grete Strøm-Erichsen og husker godt at hun stod på Stadion og ropte ”banan, banan”. I dag går hun gjerne på Stadion når hun kan, men påpeker at som byrådsleder er det en rekke andre arrangementer hun også må prioritere, så det begrenser seg selv.

På spørsmål om en Brannopplevelse hun

husker særlig godt, nevner hun Raymond Kvisviks vakre mål mot Rosenborg for to år siden.

Av Åshild Samnøy

– Omregulering rundt Stadion uaktuelt i dag

Noen omregulering av området rundt Brann Stadion for å få til mer næringsvirksomhet og økt inntjening i dagens anlegg blir i dagens situasjon blankt avvist av kommuneledelsen. – Jeg anser det som helt uaktuelt på dette tidspunktet, sier byråd for miljø og byutvikling, Tom Knudsen, til d12m.

Han minner om at det bare er 2–3 år siden området ble regulert – til ganske sterke protester fra nabolaget. – Nå må utredningen til plangruppen for nytt stadion gå sin gang. Først om alle andre alternativer blir nullet ut, må vi eventuelt ta en ny vurdering på bruken av området rundt dagens stadion, kommenterer byråden. Han er klar over at alle alternativer til beliggenhet vil møte protester, men tror at boligkonsentrasjonen rundt Brann Stadion gjør protestene ekstra sterke i dette området.

Nytt stadion til diskusjon i BST

Torsdag 16. august holdt BST et medlems møte i Brann Corner på Brann Stadion angående ny Brann Stadion.

Bjørn Dahl fra Brann ASA fikk æren av å åpne møtet med å fortelle om hans visjoner og tanker rundt ett nytt stadion. For en totalt uvitende om Branns økonomi høres dette ut som den perfekte arena, men derimot for en som er litt mer jordnær og litt mer viten om klubbens økonomi, høres dette ut som akkurat det det er, nemlig et ”luftsloft”. En kapasitet på 22.000 – 25.000 tilskuere, fremrullbare seter, VIP-losjer er bare noe av det Dahl

drømmer om. Han tar også ideer fra andre store arenaer rundt om i Europa. Men i midt oppe i disse dagdrømmene glemmer han det som er viktigst av alt; nemlig at Brann ikke har penger. Det virker nesten som om han tror de vokser på trær, noe alle vi andre våkne mennesker vet at de slett ikke gjør. Det virker heller ikke som han er klar over hva det vil komme til å koste med ett slikt anlegg, men virker ganske sikker på at Bergen Kommune bare skal kunne hoste opp disse pengene. Det som imidlertid er sikkert er at dersom Bergen Kommune skal være villig til å finansiere dette, er det også viktig å tenke på at Brann ikke lenger har fordelene av å eie sin egen hjemmebane. En ny Stadion vil derfor bli bygget sli at andre organisasjoner og selskaper kan innta ledige kontorlokaler og liknende. Det er også

meningen at det skal være muligheter for å ha konserter av ulike slag på en slik arena, noe som på den nåværende arenaen har vært vanskelig grunnet naboalliansen rundt Idrettssveien.

Hva støtter vi egentlig?

Per Arne Flatberg vil på sin side ikke høre snakk om nytt Stadion. Han mener at med litt finpuss er ”Staddaen” mer enn god nok slik den er i dag. Det er her alle minnene og hele grunnlaget for klubben ligger. Det er her sjelen er. Han trekker inn Gary Armstrong sin definisjon av en fotballklubb; ”Fotballen defineres av to ting; Supporterne og Stadion. Tar du vekk en eller begge elementene er det noe som for alltid vil være forandret.” Flatberg stiller også spørsmålet; Hva er det egentlig vi støtter? – Spillere kommer

og går, det samme gjør ledere og trenere. Draktene skiftes ut annethvert år. Det som da står igjen er selve ideen Brann med Sportsklubben som hovedaktør. Det er den røde fargen og det er Brann Stadion." Han føyer videre til at Brann Stadion er og blir en viktig del av Bergen og Brann. Han mener også at "Staddaen" står som noe fast og solid i en turbulent hverdag. Det har også vært diskutert hvorvidt man klarer å videreføre stemningen og atmosfæren fra Stadion og til et nytt Stadion.

Hva med å fikse den vi har?

Mange bergensere spør seg selv om det ikke hadde vært en mulighet å prøve å bedre det anlegget som står per i dag. Det som aller først måtte vært fikset på er selve gressmatten. Når spillere og trenere klager over at den er for dårlig, ja da er den nettopp det. Det er det ikke noe mer å diskutere. Men må man bygge en helt ny arena av den grunn? Hvorfor skulle det være så vanskelig å bare rive opp den nåværende grassmatten og legge ned en ny en?

En annen ting er tilskuerkapasiteten. Dagens Brann Stadion tar 19.000 mennesker. Derav er 12.000 sitteplasser. Vi har mange muligheter her til å kunne bygge ut Stadion. Det første som måtte blitt gjort ville vært å bygge en tilsvarende "Hansa-sving" i Klokkesvingen. Det kunne også med fordel vært bygd nye tribuner der Store Stå og "Nye Sitte" er i dag. For å kunne heve publikumssnittet trenger vi flere sitteplasser, dette trenger vi også for å få mer inntekter og ikke minst bedre stemning. Det som også er ønskelig fra de stående og syngende supporterne sin side er å få en annen og bedre plassering på Stadion. Men de fleste er nok innforstått seg med at dette er noe vi ikke får se, først og fremst fordi denne utbyggingen vil koste det klubben mangler så sår, nemlig penger. Og dette er en ingrediens det er vanskelig få tak i. Hovedproblemet for finansieringen av utbyggingen er likevel planene for området. Det er helt umulig for Brann slik det ser ut i dag å kunne leie ut lokaler i arenaen som krever særlig mer trafikk enn det som blir kjørt per i dag. Butikker og lignende er dermed utelukket. Per Arne trekker inn Bergens skrikende mangel på leiligheter som et forslag til bruk av tomme lokaler. Han mener det fint kunne latt seg gjøre å finansiere en ny sving med leiligheter, og henviser til at det er noe blant annet Lillestrøm har gjort. Andre muligheter kunne vært å gå i allianse med for eksempel Høyskolen i Bergen

som skal bygge nytt skolesenter noen steinkast unna. Men hvor mye lengre kommer vi enn det å komme med ideer for å utbedre det anlegget vi i dag har når Brann ASA allerede har bestemt seg for at Brann "trenger" ett nytt Stadion? Det sier seg jo nesten selv at det ikke blir så langt....

Beliggenhet

Det som opptar de fleste Brann supporterne er hvor en eventuell ny Brann Stadion skal ligge. Dette har vært diskutert i det lange og i det brede. For noen er dette mindre viktig, så lenge Brann får en flott, ny Stadion de kan gå å skryte av. De områdene som tidligere har vært foreslått er Nygårdstangen, Dokken, Mindemyren

Mange bergensere spør seg selv om det ikke hadde vært en mulighet å prøve å bedre det anlegget som står per i dag.

og Lagunen. Nygårdstangen og Dokken er forslag de fleste synes virker bra, men på grunn av naboprotester og eierkonflikter virker det som om planene allerede har stoppet. Vi står da igjen med to alternativer: Mindemyren og Lagunen, og skal vi ta stemningen blant de fremmøtte kan vi klart se at Lagunen er noe som er høyst uinteressant. Da er det bare Mindemyren vi står igjen med. Den finner vi et steinkast unna Idrettssveien. Det som i følge den kommunale komiteen skiller Mindemyren fra Stadion er først og fremst tre ting:

1. Bedre parkeringsmuligheter
2. Bedre naboforhold
3. Større vilje til å bygge.

Tar vi for oss for eksempel det første punktet kan man diskutere hvorvidt det er noe å mase med. Det har funket helt fint slik det er nå, og en 4000-5000 ekstra tilskuere trenger ikke nødvendigvis skape større parkeringsproblemer enn de som foreligger den dag i dag. Det kan for eksempel være interessant å invitere buss-selskapene til en diskusjon om hvorvidt det kunne blitt satt opp flere busser i

forbindelse med kamper.

Dårlig oppmøte

Med tanke på at dette skulle være et møte der Bjørn Dahl skulle fortelle om ASAs ideer og tanker og ta imot spørsmål og kommentarer fra supporterne, var det påfallende lite folk som møtte opp. Er supporterne ikke interessert i å si sine meninger? Det virker jo i alle andre omgivelser som at det er stor interesse for det som skjer og ikke skjer i Idrettssveien, men når vi en gang får sjansen til å si hva vi mener til de som virkelig har makten og muligheten til å gjøre det vi ønsker stiller de fleste av oss ikke opp. Det blir kanskje ikke gjort, men vi har i hvert fall prøvd. Med dette takker vi alle som lettet

seg fra go'stolen og tok turen innom Brann Corner for oppmøtet, samtidig som vi ber dere andre følge etter på neste medlemsmøte. Som avslutning tar vi med et sitat av Per Arne Flatberg: "Hvorfor skal et nytt stadion være interessant for næringslivet? Det er nok av de som gjerne vil bygge nye handleplasser. En konkurs eller tre er lett å ordne, og vips så har man en pengemaskin stående. Poenget er at man ikke får tillatelse til å bygge sånt lenger. For å få til det, brukes Brann som brekkstang. I baksetet sitter ASA-styret og Bjørn Dahl og heier uten å tenke på annet enn at de skal få seg byggesett til jul."

Av Åse- Norunn Oen

Fakta om møtet:

Dato: 16. august 2001

Sted: Brann Stadion

Agenda: Ny Brann Stadion

Innledere:

Bjørn Dahl, Brann

Per Arne Flatberg, BST

Sturla Alvheim

Sesongen det gikk skjevt

2001 var sesongen som skulle vise at vi kunne kjempe om gullet til siste slutt.

Vi skulle ta det hele hjem med seier mot trønderpakk i siste serierunde på Stadda. Som alle vet: Slik gikk det ikke. En skuffende syvende plass er alt vi sitter igjen med etter årets sesong. Ute av cupen i kvartfinalen. Ute av Champions League fortere enn vi kom inn. Og altså syvende plass i serien.

Egentlig er dette grådig rart. For Brann på sitt beste var veldig bra i år. Jeg kan på en måte forstå Teitur når han hevder vi er blitt bedre. Kampen mot Stabæk hjemme eller spesielt førsteomgangen hjemme mot Lillestrøm var førsteklasses vare. Men det hjelper lite når vi driter oss ut tre ganger på hjemmebane – mot Bryne, Viking og Rosenborg og også har en rekke katastrofale bortekamper. Kampene mot Sogndal, Lyn, Bodø Glimt, Stabæk og Tromsø var det grusomt å oppleve. Men det blir for lettvinnt. “Bortsett fra disse åtte kampene spilte vi veldig bra” holder ikke når disse åtte kampene er nesten en tredjedel av serien.

Likevel er det viktig å holde fast på det positive som måtte være: Vi har faktisk vist at vi kan spille fotball. Svært mange av spillerne våre har også hatt et slags gjennombrudd i år. Andrelaget rykket opp og juniorene ble kretsmeistere. Bak dette og bak resultatene er det helt sikkert mye positivt å ta med seg.

Jeg tror også det er viktig at Tor og Teitur må finne ut hvorfor det gikk som det gikk. De har bedre forutsetninger enn meg til det. Likevel er svaret tilsynelatende nokså opplagt: Brann ble nummer syv fordi alt for mange spillere ikke arbeidet hardt nok i alt for mange kamper. Fem av de åtte “stygge” kampene kom mot lag som havnet under oss på tabellen. Det er lag vi i utgangspunktet skal slå. I flere av disse kampene har vi også sluppet inn en bråte mål før kampen er ordentlig i gang. Det er opplagt at store deler av ekstratreningen før neste sesong bør gjøres på det mentale plan.

Jeg er en varm tilhenger av Tor og Teitur. Både som typer og fotballfaglig mener jeg de står for ting Brann trenger, og jeg tror det er vanskelig å finne bedre trenere. Likevel må TT&TT ta inn over seg at det er deres ansvar at det går som det går. Det er deres ansvar å sørge for at spillerne er så motivert som de må være for å vinne fotballkampene. Det ansvaret tar de.

Spillemessig synes jeg det viktigste savnet i år har vært en Hassan-type

midtbanen. Det er synd.

Midtbaneproblemet viser også at Brann er i ferd med å pådra seg et “landslagsproblem” hvor den beste spilleren blir valgt fremfor den som kler rollen best. Det kan være fordi rollene våre ikke er klart nok definert, men likevel. En slik endring i laguttak fører på kort tid til at et godt lag blir redusert til elleve enkeltspillere som løper rundt og ikke får det til. TT&TT må hele tiden tenke over disse tingene, og gjør

Supporterne på Store Stå må ta ansvar for den dårlige stemningen som har vært på Stadion i store deler av årets sesong.

på midtbanen. En person som både jobber hardt og samtidig er kreativ. Den typen har vi ikke i A-stallen nå, og vi har heller ikke skaffet oss noen som er den typen spiller. Det bør gi store muligheter for to av Branns egne unggutter. Erlend Storesund eller Erik Mjelde bør vurderes som makker til Joachim Walltin sentralt. Det de mangler av rutine tar de i hvert fall delvis igjen i form av intensitet, ungdommelig pågangsmot og sterke sider. For øyeblikket virker det som Erlend og Erik vurderes som syvende-åttende valg på

forhåpentligvis det rette også fremover.

På tribunen er det bare å innse at også vi har sviktet. På bortebane mener jeg vi fortsatt er best i Norge. Hjemme er vi ekstremt dårlige. Vi har hatt mange artikler om dette i den 12. mann tidligere, men jeg har lyst til å gjenta oppfordringen fra disse: Ta ansvar selv!

Av Per Arne Flatberg

Hemnen er søt...

For meg er det ingen diskusjon dette året: Sesongens høydepunkt var Stabækmassakren 24. mai.

8-I er ikkje kvardagskost for ein Brannsupportar. Snakk om søt hemn for tragedien på Nadderud eitt år tidlegare. Og måten revansjen skjedde på, kjem til å gle meg i år framover.

Men i utgangspunktet var det lite som tydde på ein slik opptur. Sjølv sagt trudde eg at Brann skulle vinna. Det trur eg alltid av prinsipp – til det motsette er bevist. Men fem dagar tidlegare hadde eg vore på ein nedslåande bortetur til Åråsen og var framleis litt småsur over det som der skjedde (eller ikkje skjedde). Og då tenkjer eg ikkje på bussen som fekk motorstopp i ein av Gudvangentunnelane. Nei, Brannspelarane sin innsats mot kanarifuglane var ikkje mykje å ropa for. Og eg som hadde ofra 7-fjellsturen for å få med meg kampen! Då kunne eg ha fått sju oppturar, men i staden vart det ein lang nedtur.

Men optimisten i meg var ikkje heilt knekt. Ein roleg Kristi himmelfartsdag baud ikkje på mange avleiingar, så for ikkje å bli altfor smånervøs (eg kjenner alltid spenninga i magen på kampdagane), inviterte eg ein gjeng vener til middag før kampen. Eg kravde rett nok ikkje at dei skulle gå på kampen, men litt (les: ein god del) Brannsnakk måtte dei tåla til maten.

Drikke vart det mindre med. I alle fall for meg. Som på alle kampdagar, praktiserte eg det gamle kong Olav-trikset: Drikk minst mogeleg (av alle slag) før eit idrettsarrange-

ment. Elles risikerer ein å gå glipp av den store augneblinken – berre for noko så vanleg som eit toalett-besøk.

Som takk for maten vart eg køyrt "til døra" på Stadion. Og sjølv om eg kom seinare enn vanleg, var det lett å få ein god plass på Store Stå. Det er freistande å kalla det "skjebnens ironi". Men dette vart faktisk den heimekampen med lågaste publikumstal i år: så vidt over 9.000. Stakkars heimeverande! Ei særleg medkjensle går til studentane som trufast hadde møtt fram på dei andre kampene, men som for ein gongs skuld sat heime og las til eksamen. Moralen er: Les jamt heile året, så kan du også unna deg ekte festspelkampar.

Men festspel er eit altfor svakt ord. Når orda ikkje strekk til, lyt tala ta over: 17 min.: 1-0 Raymond Kvisvik; 29 min.: 2-0 Petter Furuseth Olsen; 32 min.: 3-0 Azar Karadas; (43 min.: 3-1); 51 min.: 4-1 Thorstein Helstad; 55 min.: 5-1 Raymond Kvisvik; 71 min.: 6-1 Thorstein Helstad; 83 min.: 7-1 Joachim Walltin; 87 min.: 8-1 Tommy Knarvik. Thorstein scora på heimebane, Petter la bort alle ego-ten-densar, Raymond gjekk på løp(!) i bakrommet – levde opp til den nye Stadionreklamen og var både tøff og stilig, innbytarane scora to mål – stjernetreffet til Tommy Knarvik er verdt mange reprisar. Nei, orda strekk ikkje til.

Slik eg hugsar det, var ikkje beina mine nedpå då eg omsider skulle heim lenge etter kampen. Eg fauk høgt. Berre tilfellet hindra at eg la ut på sjufjellstur – eller i alle fall ein tur på Ulriken – for å feira. Dagen etter sprang eg rundt og song i korridorane på jobben: "Vi har et superlag på gang..." – og slikt har eg verken gjort før eller seinare.

Kampvideoen er den desidert mest sette dette året – eg trur eg lyt heim og sjå han ein gong til...

Åshild Samnøy

Ungguttenes triumf

Mandag 13. august 2001. Brann 2 skulle møte det absolutte formlaget i 3. divisjon, Askøy.

Kampen gikk på bortebane på Bergheim. Det var bare å sette seg på bussen og dra utover. Brann stilte for en gangs skyld med et lag blottet for stjerner. Marcus Bakke og Martin Knudsen sto for erfaringen, ellers var det ungt. Veldig ungt. De bakre rekker ble styrt av Åsmund Michaelsen og Knut Walde. Sentralt på midten fant vi Erlend Storesund sammen med Martin Knudsen. Vingene var Tom Erik Instøy og Vegard Landro. Man skal være mer enn rimelig opptatt av Brann for å gjenkjenne mer enn halvparten av navnene i startelleveren.

Guttene tro til med en innsatsvilje vi gjerne skulle sett mer av på A-laget. I korte trekk rundspilte vi Askøy etter noter. Sindre Marøy viste virkelig hva som bor i ham i denne kampen, mens ukjente Kristian Gaustad lagde furore det kvarteret han fikk spille.

Dette var kampen som viste at Brann har noe alvorlig på gang i egne rekker. Spillere som tør å ta ansvar når det kreves. Spillere som er villig til å blø for Brann-drakten (for anledningen sort). Spillere som viser vei for framtidens Brann.

Kampopplevelsen ellers var våt... svært våt, men det hjalp å få varme seg i klubbstuen i pausen. På høytaleranlegget viste Terje Bøe med all mulig tydelighet hvorfor han var og fortsatt er elsket av Stadion-gjengerne. 3-0 ble det til slutt. Ikke et mål for mye og grunnlaget var lagt for det som skulle bli avdelingsseier og opprykk i høst.

Branns lag:

Håkon Opdal

Joachim Hagabakken - Åsmund Michaelsen - Knut Walde - Marcus Bakke

Tom Erik Instøy (Kristian Gaustad fra 75) - Martin Knudsen - Erlend Storesund (Pål Korneliussen fra 80) - Vegard Landro Daniel Moen Hansen - Sindre Marøy

Av Per Arne Flatberg

OPPLEVELSEN 2001

Den fortapte drømmen

Sesongen 2001 ble til og med lenge før den startet betegnet som gullsesongen for Brann.

Det var denne sesongen laget skulle gjøre alvor av løftene om å gjøre Brann til den beste klubben i Norge, og gjeninnta plassen som troneherkere. Sesongen startet med fyr og flamme og med spillere som Thorstein Helstad og Raymond Kvisvik på laget så det virkelig ut som om det kunne skje. Men akk nei. Det ble alt annet enn en gullpreget sesong og jeg må si at jeg til tider nesten holdt på å miste motet. Men siden laget fortsatt består ser jeg ingen grunn til at jeg skal gjøre det. Etter en sesong som har minnet mistenkelig mye om en karuselltur, sitter jeg igjen med mange ulike inntrykk. Vi har fått oppleve alt fra et Brann lag på sitt beste til sitt verste, og en forrykende runde i Champions League. Skal jeg sette fingeren på noe om virkelig etterlot seg et perma-

nent bilde i tankene mine må det være hjemmekampen i Champions League mot Levski Sofia. Tanken om at Brann hadde fått en så enestående mulighet til å kvalifisere seg til Champions League og vise at de har noe å stille opp med i internasjonal fotball, og hvis det lå i kortene, kunne de kanskje tjene seg noen småpenger også... Til tross for et litt skuffende utfall i kampen, var det en formidabel stemning på Stadion og Brann var i sitt ess. Det var denne onsdagen noe som lå i luften fra morgenen av. Noe som indikerte at noe stort var i ferd med å skje. Jeg hadde for anledningen tatt med meg min lillebror på syv år for å se på kampen. Når jeg sier lillebror mener jeg også Super Rays desidert største supporter. Dette var hans første kamp på Stadion og du kan vel bokstavelig talt si at han gledet seg som et lite barn. Vi hadde plasser på Z-feltet sammen med resten av Store Stå som for anledningen hadde forflyttet seg til Hansasvingen. Da vi entret Stadionportene ble vi møtt av en helt fantastisk tifo regissert av den allmektige tifo-

Tom. Kampen i seg selv var ikke ille den heller. Det var denne kampen Joachim Walltin fikk vist at han kan score mål, når han nydelig nettet inn Branns første og siste mål for kampen. Selv om Brann gikk friskt ut og viste at de var gode utfordrere til Levski klarte de ikke helt å få det til i sluttsekundene. Kampen endte som kjent 1-1 og Brann tapte på bortemålsregelen. Jeg vil karakterisere dette som et sterkt bidrag fra Brann sin side, som oppfylte supporterenes krav, om ikke resultatmessig så i hvert fall sportslig. Det var en drøm om noe stort som gikk tapt og jeg følte meg som alle andre oppegående mennesker, en smule satt ut av spill men kom fort til meg selv igjen da lillebror ba meg om å banke de "dumme blå gutta på det andre laget". Han var klart irritert over at Brann ikke vant, men stiller seg likevel bak laget og viser sin solidaritet, og det håper jeg at dere også gjør, nå og for alltid.

Agnethe Paulsen

På stadion igjen

Endelig skulle jeg på Stadion igjen. Jeg hadde ikke vært på en Brann-kamp på Stadion siden Brann banket Stabæk 8-1 (og hvilken fryd det var!).

Etter at jeg hadde møtt vennene mine utenfor fotballpuben, og stått i en varm

buss med svette Odd supportere var jeg endelig på Stadion igjen. Det var midt i august, og veldig varmt.... Etter at vi hadde banet oss frem til midten av Store Stå, kunne kampen bare begynne, men før kampen blir MonsaMjelden hyllet da han skal gå i opplag.... Einar Willgoth, lederen vår, la grunnlaget for platekontrakten sin der og da! Etter hvert begynner kampen. Odd scorer dessverre først, men fem minutter senere får jeg endelig oppleve følelsen av scoring på Stadion igjen.... Petter gjør alt selv, går til dørlinjen og setter ballen nydelig i mål. Endelig.....!!! Det virket som om det ble enda varmere på tribunen etter scoringen, og det hjelper ikke at Odd saboterer et frispark som Brann skal ta.

Svante skubber vekk Van Ankeren som får en ball i hodet fra Raymond i det frisparket går, og går i bakken.... Tiden går, og jeg begynner å bli redd for et tap eller uavgjort, men to minutter før slutt dukker Azar opp og setter ballen i mål!!!! Det er lagt til 5 minutter, men det gjør ingenting når Raymond scorer på straffe ett minutt før slutt. Herliiiiig.....! Selv om jeg hadde vært på bortekamper i løpet av sommeren, hadde jeg ikke fått oppleve følelsen av seier og mål på stadion på tre måneder, og det er ingenting av følelser som er så bra som å komme hjem igjen til Stadion etter å ha vært vekke en stund, og vinne!!

Stine Lines Steffensen

Kjære doktor

Takk for sist. Jeg kan glede deg med at terapien ser ut til å ha hjulpet et stykke på vei.

Jeg har rett nok fortsatt de ukontrollerte gråteanfallene som jeg fortalte om da jeg var hos deg forrige uke. Men de kommer

heldigvis ikke like ofte som før, og jeg har unngått flere opprivende scener i kassakøen på Rema. Og jeg har kuttet ned på de sterke sovepillene som du skrev ut. Så det virker som om fornektningsterapien din har virket litt på vei.

Jeg har nå, slik som du ba meg om, skrevet ned 8 punkt på en liste. Det vil være en

overdrivelse å si at det har brakt meg nevneverdig nærmere hva man kan kalle en normalsituasjon. Men dersom du har rett i at listen vil jobbe i underbevisstheten min (noe jeg faktisk tviler på at jeg har), så håper jeg at jeg med tid og stunder kan legge det vonde bak meg.

Men det er ikke lett doktor. Som jeg prøv-

OPPLEVELSEN 2001

de å forklare i min siste time har jeg bare gått glipp av en håndfull kamper på Stadion siden jeg for første gang satte mine ben på reservert ståtribune på slutten av 80-tallet. Det betyr i bunn og grunn at jeg har sett mange kjedelige kamper i mitt liv. Noen gøy, javel. Men utrolig mange kjedelige og triste kamper. Det er da det blir så meningsløst og uforståelig at jeg skulle gå glipp av nettopp denne kampen. Ikke har jeg noen god grunn heller. Det hadde liksom gjort det så mye lettere dersom jeg hadde hatt en så god grunn at alle hadde nikkert medfølende og sagt at det var jammen trist og leit, men ingenting å gjøre med. Men nei, det var ren skjær latskap. Ingenting annet.

Og jeg angrer. Angrer sinnsykt på at jeg ble hjemme. Jeg har ingen problemer med å ta skylden for at jeg har det så fælt akkurat nå. Det er bare det at straffen er altfor tung å bære. Litt straff hadde definitivt vært på sin plass. En grei tremålsseier med

komprimerte lagdeler, gode innlegg fra kantene og kanskje noen vellykkede raid fra Alex hadde jeg klart å takle. Til og med et susende langskudd fra Thorstein hadde ikke ødelagt livet mitt. Jeg hadde deppet i noen dager, men tatt det som en mann og reist meg. Men dette er nesten ikke til å leve med.

Ok. Tilbake til listen. Jeg har prøvd å overbevise og fornekte etter beste evne, men som du kanskje ser blir det litt halvhjertet. Men jeg har i alle fall prøvd. Og ikke minst lært. Lært at man aldri, og da mener jeg aldri, skal legge seg ut med den guden som har ansvaret for fotball.

1. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi det er lettere å zappe i pausen

2. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi man kan gå på do uten å forstyrre Hjartøy-brødrene som sitter i veien. De er jo ikke akkurat små...

3. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi man (i teorien) kan storme ut fra badet med buksene nede dersom det skjer noe spennende. Det hadde vakt litt for stor oppsikt i Hansasvingen.

4. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi man ikke trenger å stå i pølsekø.

5. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi man er hjemme rett etter kampslutt.

6. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi man kan, i likhet med Geddi, ta en høneblund i pausen.

7. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi det kunne jo vært Arne Scheie.

8. Det er bedre å se Brann - Stabæk på TV fordi fargene blir bedre med digital parabol.

Leif Morten Nygård

Det verste Branntapet noensinne

Skal jeg være helt ærlig må jeg si jeg synes dette har vært en helt elendig sesong.

Og det faktumet at jeg befant meg i USA halve sesongen er gjerne like greit. Der slapp jeg i hvert fall å stå og se på elendigheten. Det å i år velge den kampen jeg husker best var ikke vanskelig, det må bli Brann-Rosenborg i siste serierunde hjemme.

Det var søndag formiddag, kampen var utsolgt dagen før kampdagen, erkerivalen Rosenborg kom på besøk og hvis vi vant kunne vi hindre dem i å vinne seriegullet for tiende år på rad. Alt var jo lagt til rette for at dette skulle bli en festens dag. Og som om ikke alt dette skulle være nok, så hadde BST laget i stand en sesongavslutningsfest senere samme kveld der spillere og trenere, samt supporterbandet, den 12. mann var gjester. Jeg hadde tidligere den uken blitt spurt om jeg kunne være med å selge effekter før kampen, så jeg møtte på BST sitt "kontor" to timer før kampstart. TIFO-gruppen var i full gang med å gjøre alt i stand til den store kampen. Jeg fikk mine "ordre" og gikk med en annen opp i supporterboden for å selge. Der stod det folk

og ventet på at vi skulle låse opp, og jeg tror jeg helt ærlig kan si at vi i løpet at nesten 2 timer ikke hadde så mye som 5 min pause. Det gikk i ett banka kjør! Stakkars Svein som måtte løpe som en jojo opp og ned etter skjerf og gensere, men han fikk i hvert fall ukas trim. Det var helt vanvittig hvor mye folk som var der, og vi solgte hundrevis av skjerf. Vi fikk til og med besøk av stand-up-komikeren, Tommy Steine, og hans kollega, "Kjetil", også kjent som "Pop-poeten" i det TV2-sendte TV-programmet, "Senkveld med HC og Tommy". De var på desperat jakt etter Farris, noe jeg vil påstå er umulig å finne på Staddaen. Da klokka tikket mot kampstart pakket vi sammen det vi hadde igjen, en last som slett ikke var tung, og gikk ned på "kontoret" med det. Jeg løp som en gal for å komme inn i tide, for jeg ville jo ha med meg TIFO-en. Men når folk absolutt må komme ti minutter før en kamp begynner, er det jo milevis med kø! Så jeg kom inn akkurat tidsnok til å så se de siste konfettibitene dale nedover gressmatten.

Kampen begynte på verst tenkelig måte! Rosenborg opp i ledelsen 1-0! En tragisk straffe, et tragisk mål. Og slik skulle det fortsette. Nok en straffe, dermed 2-0. Brann klarte omsider å få inn 2-1 målet før pause.

Men andre omgang utviklet seg til det verste av de verste mareritt! Skandalen bare fortsatte og fortsatte! Først 3-1, deretter 4-1 og så 5-1. Da hadde jeg fått nok! Jeg fikk med meg de fem venninnene jeg hadde med meg og vi reiste oss og gikk! Dette var noe jeg ikke var villig til å finne meg i. Brann spilte rett og slett ELENDIG, og fortjente ikke bedre enn å takle denne situasjonen alene. Det første vi ser når vi kommer ut fra Stadion, er ingen ringere enn selveste Roy Wassberg. Han hadde tydeligvis også fått nok av den elendige forestillingen som ble servert utpå gressmatten.

Når Brann taper en kamp, blir jeg som regel litt sur og i dårlig humør, men dette går som regel over før jeg har rukket å komme meg hjem. Dette tapet derimot var svært vanskelig å svelge. Jeg kan vel trygt si at jeg rett og slett var rasende! Jeg kunne ikke forstå hvordan det hele hang sammen. Det er jo helt utrolig at de klarte å spille på samme nivå som et lilleputtlag. Det er rett og slett ubegripelig. Men, men, jeg fikk ut det meste av min aggresjon på vegen hjem og gikk på BST-festen senere samme kveld. Det var dagens høydepunkt... ja med unntak av møtet med Tommy Steine da selvsagt....

Av Åse- Norunn Oen

Tommy Knarvik:

- Der eventyret begynte

Han ble oppdaget som talent allerede som 15-åring og tatt med på U-15 landslaget, og i en alder av 17 reiste han til England og skrev under proffkontrakt med Leeds United. Årets unge spiller i Leeds er heller ingen dårlig prestasjon.

Hans høydepunkt for sesongen er uten tvil 8-1 målet mot Stabæk 24. mai i år. "- Skåret på første touch, rett i krysset! Høydepunkt hver gang en skårer mål", smiler Tommy.

Tommy Knarvik (20) har tross sin unge alder opplevd mer enn flere av hans lagspillere som også er mye eldre. d12m har møtt Tommy Knarvik på hjemmebane på Rong Stadion i hjemmekommunen Øygarden.

Tommy Knarvik har avtalt å møte oss litt over kl 7 en torsdag kveld på Rong Stadion, som en gang var hans hjemme-

bane. Det var her han startet sin noe usedvanlige fotballkarriere. Denne litt regnrunde kvelden spiller guttelaget til moderklubben, Skjergard, kamp og det er rart å tenke på at mannen vi skal møte en gang har vært en av disse ivrige og målkåte guttene som nå springer rundt i duskregnet.

Når klokken nærmer seg halv åtte hører vi en bil komme og går ut av skuret og får

straks øye på en råketter, svart BMW 3-serie parkert midt på den nokså åpne parkeringsplassen. Vi bestemmer oss ganske fort for å gå inn i gangen på kulturhuset som ligger ved idrettsplassen på Rong.

Tommy er for tiden i militæret og kom samme dag som intervjuet hjem fra verneplikts-tjenesten på Madla utenfor Stavanger. - Kom heim med hatt og alt, heilt forferdelig, smiler han om det å komme hjem til mor og far i uniform. Å være i militæret synes Tommy for så vidt er greit, verken mer eller mindre. - Noe er greit og noe ikke fullt så greit. Skal ikke gå inn på for masse detaljer. Får kjeft av alle befalene mine. For Tommy kom militærtjenesten ganske ubeleilig. Han og de andre Brann spillerne som tilbringer tiden på Madla skulle nok heller sett at de fikk lagt verneplikten til et litt mer passende tidspunkt. Grunnet at tjenesten må avholdes samtidig med serieinnspurtten til Tippeligaen, går Tommy, Azar Karadas, Erlend Hanstveit og Alex Valencia glipp av jobben sin. For det er jo det de er, fotballspillere på heltid. Mangel på trening og ikke minst kamp-trening gjør at det er vanskelig å kjempe seg til en fast plass på laget.

Målet mot Stabæk

Om sesongen så langt forteller Tommy at han gjerne skulle blitt spiss tidligere og føler han har klart seg ganske bra på den plassen til nå. Hans høydepunkt for sesongen er uten tvil 8-1 målet mot Stabæk 24. mai i år. "- Skåret på første touch, rett i krysset! Høydepunkt hver gang en skårer mål", smiler Tommy. Knarvik legger heller ikke skjul på at det ikke bare har vært oppturer og flotte mål denne sesongen, han har måttet kjempe om å få tillit nok til å i det hele tatt bli tatt med i troppen. Oppturer og nedturer må i følge den unge strilen takles på riktig måte, og det mener han selv å ha

klart ganske bra. Målet før sesongen var å spille mest mulig kamper fra start, men han har innsett at konkurransen er stor og at det eneste som nytter er å smøre seg med tålmodighet.

Generasjonsskifte

Når vi spør om han kan fortelle om overgangen mellom Skjergard og Leeds trekker han litt på smilebåndet før han svarer. – Det var jo det man kan kalle et generasjonsskifte! Alt forandrer seg, alt blir større! Klubben er jo i seg selv 100.000 millioner ganger større enn Skjergard. En får oppleve mye mer! At Tommy Knarvik likte seg i England hersker der ingen tvil om. Han beskriver det som om det skulle vært selveste Paradiset. Han innrømmer imidlertid at det var tøft i begynnelsen. Det å som 17-åring måtte lære seg å stå på egne ben og venne seg til et nytt miljø og et nytt språk var litt annerledes enn hva han var vant til hjemme. – De tok godt vare på meg der borte, engelskmennene er jo veldig omgjengelige, så det gikk ganske fort å venne seg til forskjellige ting. At de tok godt vare på Øygardsværingen er det ikke så vanskelig å se med tanke på at han ble årets unge spiller andre året han var der. Han fikk også sin etterlengtede debut for A-laget i en cupkamp mot Portsmouth. Men det som så ut som skulle være hans store gjennombrudd, ble til enda mer benkeslit. Han manglet simpelthen den tilliten av David O'Leary som skulle til for å få spille for A-laget.

Angrer ikke

Leeds oppdaget Øygardsværingen da han spilte U-15 landskamp mot Irland, og sendte han senere et brev om at de ville ha han og en annen nordmann. Begge ungguttene reiste ned og trente med klubben og ble ønsket av klubben umiddelbart. Tommy understreker at det tok lang tid før han bestemte seg. – Det tok faktisk ett år fra jeg fikk tilbudet til jeg bestemte meg for å reise. Det var mange som var uenig i at jeg skulle reise ned, mente jeg var for ung, men jeg har aldri angret.

Alltid fulgt Brann

Mange spør seg om det ikke var en nedtur å komme fra Leeds til Brann og Bergen, men dette er noe Tommy ikke vil si seg enig i. – Selvsagt hadde det sikkert vært kjekkere å kunne fortsette i Leeds, det er stort å være proff i utlandet. Men en er jo proff i Norge også, så jeg synes ikke det var en nedtur å komme til Brann. Han ser på Brann som en stor-

klubb og et bra utstillingsvindu for å komme seg videre.... omsider. Tommy innrømmer at Brann alltid har vært et lag han har fulgt med på, og en av guttedrømmene hans var å spille for klubben. Knarvik har alltid satt seg mål opp igjennom karrieren, og ett av målene var å en dag spille for Brann. Men før han i det hele tatt kom i søkelyset til Bergensklubben, var han fast inventar på U-15 og U-16 landslagene og ikke minst proffspiller i Leeds. – Skulle jeg noen- sinne hjem til Norge, var Brann en naturlig mulighet siden jeg bor så nærme Bergen.

Fansen viktig for selvtiliten

Som de fleste andre Brann- spillerne mener også Tommy Knarvik at "den 12. mann" på Store Stå er usedvanlig viktig. Han mener supporterne og aviser som BA og BT er med å gi dem publisitet, og presiserer at publikum er en veldig viktig del

- Skulle jeg noensinne hjem til Norge, var Brann en naturlig mulighet siden jeg bor så nærme Bergen.

av fotballen og ikke minst Brann. – Supporterne er jo opp og ned de også, hvis vi taper så høvler de oss, hvis vi vinner er vi kongene, men sånn er det overalt. Når vi spør om hvordan det føles å høre tusenvis av supportere synge sangen hans klarer han ikke å la være å trekke på smilebåndet; – Det er veldig gøy! Får fryse byer i kroppen, en har liksom ikke lyst å være noen andre steder. Fansen er veldig viktig for selvtiliten. Med de i ryggen kan man nå langt!

Når det gjelder miljøet i Brann og forholdet mellom spillerne, virker det som om alle er enig, i hvert fall de som d12m har vært i kontakt med. Tommy hevder også at han har fått all den hjelp han trenger av trenerne i klubben, som han også har utviklet et godt forhold til.

Hans neste mål i karrieren er selvsagt å spille seg til en fast plass på laget. Deretter er det å forhåpentligvis reise til utlandet – igjen. Han påstår at han ikke har noe spesielle drømmer, men sier at det godt kunne vært et annet land enn England, siden dette er noe han allerede har prøvd før. – Men jeg har jo mange gode kamerater i England, så det hadde vært gunstig å reist ned der igjen.

En liten Tiger Woods?

Da vi spør om hva han liker å gjøre på fritiden blir den så langt snakkesalige strilen litt taus. – Næ, jeg gjør ikke på noe, ler han litt flau før han fortsetter; – Når det er fint vær så spiller jeg golf. Ellers er det ikke så forferdelig mye jeg tar meg til. Slapper av og ser på fjernsyn. Vi har det ganske fint. Nå smiler Tommy fra øre til øre og det er ikke vanskelig å se at dette er en gutt som virkelig trives med det livet han lever. Og når det gjelder valg av tv-programmer er det vel ikke helt uventet at også denne gutten velger serier som "Friends" og "Seinfeld". Når det gjelder golf derimot kan Tommy fortelle at han i Leeds spilte golf daglig, og har senere blitt helt frelst på sporten.

Har ikke forandret seg

Folk som blir kjente personer og får status har ofte en tendens til å forandre seg på en eller annen måte. Noen opplever at suksessen går til hodet på dem, og andre graver seg ned og stenger seg inne. Vi spør Tommy om dette og får et koselig og ærlig svar tilbake. – Jeg har ikke forandret meg i det hele tatt. Jeg er den jeg er og liker ikke å være høy på pæra, er en jordnær og ydmyk person. Å være ydmyk mener han er svært viktig for å kunne takle livet som kjendis, og han påstår det er noe han har klart utmerket hittil. d12m opplever Tommy Knarvik som en hyggelig, omgjengelig og ikke minst ærlig person som tar det meste med godt humør. Han har tålmodighet og sjarm til å varme de fleste menneskers hjerter, og til alle jentene der ute kan vi bare beklage, Tommy har dessverre kjæreste.

Av Åse-Norunn Oen og Stine Steffensen

38 år siden sist.

Branns seriemestre 1963:

Kniksen (Roald Jensen), Arthur (Atti) Larsen, Torgeir Hauge, Gunnar Tiller, Harald Gundersen (Blandingen), Rolf Birger (Pesen) Pedersen, Leif Amundsen, Bjørn Oddmar Andersen, Trygve Andersen, Roald (Jollen) Paulsen og Tore Nortvedt (Botteknotten). Per A. Pettersen og Odd Oppedal ble også mestre, men var ikke tilstede da bilde ble tatt.

Det er heldigvis ikke alt vi trenger å vente like lenge på.

Vi bergensere går fortsatt og venter. Og lever på minnene fra jubeldagene i 1963 da Brann vant sitt foreløpig siste seriemesterskap. Foran hver sesong de siste 38 årene har vi tenkt at i år skal vi vinne serien, for så å miste håpet en regntung kveld på Stadion utpå sensommeren.

Hvis håpet i det hele tatt lever så lenge.

Men vi er tålmodige. Vi har aldri mistet troen på at Brann en dag skal ta hjem den store pokalen.

Tålmodighet er en egenskap også Hansa har mye av. Vi har sponset Brann siden 1927 og tatt del i mange oppturer og nedturer. I tillegg er vi usedvanlig tålmodige når vi brygger ølet vårt. Inntil halvannen måned lagrer vi ølet før Hansa Lettøl får den fylde og karakter det er kjent for.

Med Den 12 mann på store stå kan alt skje, og aldri har vel håpet vært så stort som i denne sesongen.

Så i år venter vi definitivt på noe godt.

Kanskje på Brann. Helt sikkert på Hansa.

www.hansa.no

INGEN NAZISTER PÅ VÅRE TRIBUNER!

Dette er Ingolf Håkon Øvretveit fra Sotra. Han er dømt flere ganger for rasistisk motivert vold. For tiden sitter han inne

Nazistene er på fremmarsj i Bergen.

Du har sikkert sett avisartikler om at sentrale folk fra Boot Boys-miljøet har flyttet til Bergen. Boot Boys har historisk hatt tette bånd til blåbussmiljøet i Vålerengen, og er en gjeng med voldsforherligende nazistsvin. De har blant annet utmerket seg med å arrangere marsjen til «ære» for Rudolf Hess, og var svært synlige i angrepet på Brannsupportere på Champ i Oslo i 1999. Når en del av dem nå er kommet til Bergen, er det fordi de ønsker å bygge opp et nazimiljø her. For å få til det, prøver de aktivt å infiltrere og rekruttere i våre supportermiljøer. Nazistene har begynt å iføre seg Branndrakt og vanker på Fotballpuben hvor de aktivt arbeider for å komme i prat og bli venner med Brannsupportere. Hittil har vi ikke observert dem på Stadion eller bortekamper, men antagelig er det et tids spørsmål før de prøver å få innpass også der.

BST og Brann har en klar holdning til disse: Vi vil ikke ha noen nazister på våre tribuner. Personene det er snakk om er helt og holdent uønsket på Brann Stadion og i alle andre Brann-sammenhenger.

Hvis du observerer noen av disse på kamp

Disse tre personene: Trond-Christian Langeland Trygg, Mikkel Vetvik og Kim Hugo Hansen prøver å infiltrere vårt supportertermiljø. Alle tre er kjente figurer i norske nazi-miljøer.

eller i andre sammenhenger som har med Brann å gjøre, ber vi om at du sier fra til vaktene eller noen i BST-styret, slik at vi sammen kan bli kvitt dem. Prøver noen av disse å komme inn i miljøet gjennom deg, så gi klar beskjed om at du ikke er interessert i å omgås sånne folk.

Dette handler ikke om politikk men å stå sammen for å stenge ute folk med et gjennomført korrumpert menneskesyn. Det er folk som bruker vold for å spre usikkerhet og frykt. Det er folk som ønsker å bruke Brann

og Brannsupportere for å få utløp for sin aggresjon. Det er kort sagt folk vi ikke vil ha - hverken i Brann eller Bergen. La oss sammen sørge for at vi fortsatt stolt kan si at det er ingen nazister på våre tribuner!

Bildene er tatt av Monitor – Antifascistisk tidskrift. Vi oppfordrer våre lesere til å tipse Monitor, og lese bladet deres. Mer informasjon på <http://www.magasinet-monitor.net/>

Ingen nazister på våre tribuner!

PENGER TIL BESVÆR

Brann sliter – igjen. Nok en gang er kassen tom og det går som det pleier hos oss – alle skylder på alle.

Nå vel. Det er ikke helt sant. Det er stort sett Brann ASA som legger skylden på det ene eller det andre for Branns dårlige økonomi. Kanskje har de rett i at det er det sportslige som koster for mye, og at Stadion er en klamp om foten. Det samme kan det være. Min oppfordring er i grunnen nokså grei: Slutt å syte. Begynn å gjøre noe.

Jeg har ikke løsningen på Branns økonomiske problemer. Men det er det åpenbart ingen andre som har heller. Det jeg har sett meg lei av er den stadige troen på julenissen som preger Branns økonomiske strategier. Er det ikke avsidende spillersalg er det vidløftige stadionplaner som neppe blir noe av før de fleste av oss har sett Bibelens frelser gående på Bergensk jord. Trass i millionunderskudd år etter år virker det som det mangler vilje til å gjøre langsiktige grep der det virkelig monner.

Finnes det andre løsninger på Branns problemer enn å si opp hele A-stallen og kvitte seg med Stadion? Det er i hvert fall mulig å sette et litt kritisk søkelys på både inntekter og utgifter.

Sponsorene

La oss begynne med Branns viktigste samarbeidspartnere – sponsorene. I år bidrar de med 7,6 millioner kroner (i følge årets budsjett). I tillegg kommer det inn noen millioner på stadionreklame. Til sammen bidrar disse med snaut tolv millioner kroner inn i det store sluket. La oss sette disse realitetene inn i en sammenheng. I 1998 var tallet en million kroner lavere. Vi har altså økt sponsorinntektene med rundt 10 prosent på fire år. I disse fire årene har fotballmarkedet eksplodert. Branns markedsavdeling er styrket med "profesjonelle folk", og Brann ASA har tatt tak i Brannøkonomien.

Til sammenligning: Ham-Kam hadde som førstedivisjonslag i år åtte millioner i rene sponsorinntekter. Stabæk har 16. I Trondheim er sponsorbidraget 20 millioner. Bare hovedsponsoren, Rema 1000 bidrar med fem millioner i året nå. I disse

dager sluttforhandles en ny avtale der oppe hvor Rema bidrar med det dobbelte. For noen dager siden hadde brann.no en positiv artikkel om at viktige sponsorer som Braathens, Toro og Hansa blir med videre. Men fra alle tre var det et entydig signal: Det blir ikke en krone ekstra. Brann er likevel fornøyd fordi de håper å kunne ta ut hele beløpet i en gang.

Brann har lenge begrunnet de dårlige inntektene på sponsorsiden med at hovedsponsoren DnB har en (for dem) svært gunstig avtale. Da den ble inngått ble det kontraktstestet at Brann skulle få ti millioner over seks år. Branns hovedsponsor betaler altså godt under to millioner i året for sin profilering. Det er ikke rart Jacob Lund i DnB er fornøyd.

Sponsorene er og blir viktige. I Trondheim ser de for seg at sponsorinntektene skal

Brann har store nasjonale bedrifter som sponsorer. Uten at det gir mye penger i kassen.

tredobles i løpet av de neste tre årene. – Vi må øke inntektene dramatisk for å håndtere de økte utgiftene våre, sier Skutle. Og de har tro på at de klarer det. Hvor er Branns visjoner på sponsorinntjening? Hva har vi tro på at vi kan klare? Ikke stort. I Branns fem-års plan står det at sponsorinntektene i 2004 skal være tolv millioner noe de også skulle vært i år.

Mangel på visjoner er viktig. En annen ting er at vi ikke har sett noen resultater av satsingen på Marked etter at Brann ASA tok over styringen av Brannskuten. Hvis vi ikke er i stand til å få inntektene vi bør ha på egen hånd bør vi kanskje heller kjøpe tjenestene ute. Kanskje vi til og med skulle hyrt inn Dinamo som sørger for Stabæks kraftige inntekter?

Uansett: Potensialet på sponsorsiden er mye høyere. Med virkelig godt arbeid fra Branns side hadde vi tatt inn åtte-ti millioner ekstra årlig her.

Publikum

Foran fjorårssesongen innførte Brann et nytt og differensiert billettsystem på Stadion. Ingen la skjul på at hensikten var å tjene mer penger. Samtidig innførte man BrannClub, studentrabatter og andre tiltak. Resultatet viste seg raskt. Fra 1999 til 2000 økte billettinntektene med 50% fra ti til 15 millioner, og har stabilisert seg på samme nivå som i 1998. I år legger vi på enda en million, takket være rekordstor publikumsoppslutning. Det er verdt å nevne at Brann før 2000-sesongen faktisk for første gang begynte å gjøre noe aktivt for å få publikum til å gå på Stadion. Men dette er ikke nok. Ingen andre klubber i Norge har tilsvarende publikumsinntekter på serien. Men det er ikke nok. Brann har to oppgaver å gjøre for å få ut potensialet på publikumssiden. For det første må Brann gjøre en mye bedre jobb arrangementsmessig. Det må tenkes nytt om adkomst. Det må tenkes nytt om frustrasjonsmomentene og gjøres noe med tingene det går an å gjøre noe med. I BST har vi forsøkt å fortelle Brann over flere år hvordan det er å være tilskuer på Stadion. Dessverre har det ikke hjulpet stort. Mye kan gjøres bare ved at man tenker gjennom arrangementene og faktisk viser tilskuerne den respekten vi som betalende kunder bør få. Bare dette bør kunne gi tusen tilskuere ekstra i snitt. Det andre Brann bør gjøre for å utnytte potensialet publikum er også økonomisk er å bevisstgjøre oss på at vi har en viktig rolle i Branns økonomi. I år har vi lagt igjen 30% mer enn alle sponsorene til sammen. Likevel får ikke publikum akkurat inntrykk av at Branns økonomi faktisk er avhengig av at akkurat du går på Stadion. En slik holdningsendring må til. Da har også Brann muligheten til å legge på prisene med noen kroner. Kanskje kan noen sånne enkle grep få publikumsinntektene

opp i 20 millioner hvert år? Men da kreves det også at publikummet må få respekt og prioritet på utbygginger. I dag får vi stadig høre at det er så lønnsomt å bygge ut VIP-arealer. Pengene kommer inn igjen i løpet av bare et par år. Det samme burde også gjelde for publikummet.

Alt det andre

Det er i grunnen dette Brann lever av – publikum og sponsorer. Til sammen legger de to gruppene igjen 28 av de 36 millionene Brann tjener i år. Spillersalg står for 3,5 millioner. TV-avtaler gir 3 millioner, mens alle andre ting er halvannen million til sammen.

Hva slags andre muligheter har egentlig Brann til å tjene penger? Det er det Brann har prøvd å finne ut av også. Fra Brannbrød til Monsen-klær. Fra salg av bredbåndsabonnement på weben til programblad. Det er mange gode ideer. En ting har de felles: De skaper små inntekter, og de flytter fokus fra det vi egentlig skal leve av. Brann ASA hadde så sent som i fjor som sin forretningside å kjøpe eller utvikle billige spillere og selge dem dyrt. I mellomtiden falt markedet sammen. Ingen i Brann hadde mot eller vett nok til å si til Robert Monsen og hans disipler at Brann allerede har en forretningside. Ideen er å ha et best mulig fotballag som vinner flest mulig kamper og dermed skaper inntekter fra sponsorer, publikum og jevnlig deltakelse i Europa. Det er dette som må være Branns fokus på inntjening. Min påstand er at inntjeningen på disse to viktigste områdene hadde vært betydelig mye bedre hvis fokus hadde vært på dette og ikke alle de andre "småtingene".

Hva med utgiftene?

Brann ASA vil sikkert hevde at det ikke er inntektene som mangler men at utgiftene er for høye. Det har de rett i. Det de ikke har rett i er at de har fått gjort så mye for å redusere kostnadene. Ser vi på sportsiden og holder avskrivningene utenom har utgiftene vært omtrent indeksregulert. Fra 22 millioner i 1998 til drøyt 25 millioner i år. Det er ingen grunn til å underslå at dette er for mye. Det blir spennende å se hvordan det nye lønnssystemet slår ut. Mitt tips er at det vi tjener på mindre lønn til spillerne går ut igjen på et stadig større apparat rundt det sportslige. I dag har Sportsklubben Brann ansatt åtte personer på heltid i det sportslige apparatet. I tillegg kommer alle deltidsansatte trenere, oppmenn, lagledere, etc. Vi har også hatt en A-stall som absolutt har vært i største laget. Her må det være mulig å også bruke U-stallen for å styrke A-stallen fremfor å

Ingen i Brann har hatt mot eller vett nok til å si til Robert Monsen og hans disipler at Brann allerede har en forretningside: Å spille fotball og vinne kamper.

fylle opp en altfor stor A-stall. Vi må også se det i øynene at det kanskje ikke er noen god investering å la alle avdankete spillere få jobb på Stadion (Uten at jeg dermed vil si noe stygt om hverken Per Ove eller Mons Ivar).

Administrasjonen

De årlige felleskostnadene i Brann som fiffig nok inkluderer både treningsleirer, reiser, utstyr og kostnadene med administrasjonen er på over elleve millioner kroner. Vi kjenner ikke detaljene, men for meg som utenforstående virker det uforståelig at det har vært nødvendig å doble administrasjonen på tre-fire år. Brann er blitt en topptung organisasjon, hvor fokus på mange måter er flyttet over fra laget til administrasjonen. Er virkelig alle uunnværlige i den situasjonen vi er i nå? Har vi fått inntektsøkninger som følge av alle de nye ansatte? For meg blir svaret klart nei på begge spørsmålene.

Hvor mye er det å hente?

Vi kommer ikke utenom nedskjæringer. Brann må spare penger i tillegg til å tjene mer. Det skulle også bare mangle. Vi bruker alt for mye penger, og på mange måter hadde det vært bra med en slanking av dette, særlig hvis det medfører økt satsing på våre egne gutter i forhold til innkjøp fra fjern og nær. Uansett skal det være mulig med hardt arbeid og relativt enkle midler å øke inntektene fra 36 millioner kroner til 46. Anledningen er der nå når vi rehandler sponsoravtaler... Samtidig må vi belage oss på å spare rundt ti prosent av kostnadene. Da er vi i balanse.

For ordens skyld. Dette samsvarer også med Branns langsiktige planer. Imidlertid kan disse fort raseres hvis vi driver fortsatt billigsalg for å hente inn noen kappe kroner. Hva bør vi gjøre i stedet? Robert Monsen og Bjørn Dahl må ned på sine knær og be om avdrags- og rentefritak på lånene for de neste to årene. Deretter må det arbeides steinhardt ut fra realistiske og gjennomførbare visjoner om hvordan vi skal få til økonomien. I dag eksisterer det tre alternativer til dette.

- Rasering av den sportslige biten for å hente noen kappe kroner. Det er å pisse i buksen for å holde seg varm.
- Velvillige investorer eller gavmilde bergensere går inn med mer penger. Det er ekstremt lite sannsynlig så lenge pengene renner ut av ASA-silen
- Konkurs i løpet av et halvt år.

En symbolsak til slutt

For å avslutte det hele med en liten symbolsak. I Brannsammenheng er det ikke mye penger det er snakk om, men likevel. Styret i Brann ASA og Sportsklubben Brann tar til sammen ut drøyt en halv million kroner i styrehonorarer. I lys av Branns økonomi burde styremedlemmene kollektivt avstå fra honorarene. Samtidig er det all mulig grunn til å spørre om de faktisk har gjort en jobb som gjør at de fortjener disse pengene. Mitt svar er et rungende nei, men det er det neppe noen som overraskes over...

Av Per Arne Flatberg

SUPER RAY

tar livet

I en verden fylt til randen av terror-angrep og katastrofe sitter en mann i en leilighet i Bergen og tar livet helt med ro. Han går under navnet Super Ray og er bedre kjent for oss Brannsupportere som mannen med silkefoten.

Han ble hentet til Brann i 1998-sesongen og har vist seg å være tilnærmet uunnværlig på banen siden den tid. Han er kjent for å være litt av en skøyer som liker å holde stemningen oppe blant guttene. Trenerduoen Teitur og Tor har ikke vært sene med sine uttalelser med hensyn til Raymonds kapasitet som fotballspiller i Brann, og sa i fjorssesongen at han aldri har vært bedre enn ved daværende tidspunkt.

Raymond- Branns nøkkelspiller?

Fra medspillere blir han karakterisert som en formidabel spiller som har en unik og kreativ måte å spille fotball på og han blir omtalt som en av lagets viktigste spillere. Selv mener han at det er andre spillere som er viktigere enn ham selv og at Brann ville klare seg fint uten ham tilstede. –Å miste Svante var et stort tap for laget. Men vi har også spillere som Roy som er veldig god når han ikke er skadet. Azar og Torsken (Thorstein) er også veldig viktige spillere fremover. Det blir jo litt feil å si at jeg er den viktigste spilleren. Brann rakner jo ikke uten meg.

Raymond beskriver seg selv som en teknisk spiller med gode innlegg, passninger og avslutningsegenskaper. Han mener derimot at han burde vært litt raskere. –Jeg skulle gjerne hatt Thorsteins hurtighet. Ellers mener han at han er dårlig i luften men god med hodet når det gjelder å tenke.

På banen savner Raymond litt av Azars mentalitet og vilje i dueller, Torskens hurtighet og Joachim Walltins løpskapasitet. –Men jeg vil ha mitt eget venstre bein, fastsetter han. Men beveger vi oss litt utenfor banen skulle han helst ønske å hatt like mye draget på damene som det Thorstein har.

Et sosialt vesen

Når Raymond ikke er på trening med Brann eller opptatt med egen trening setter han pris på å få besøk av lagkameratene. –Det er ofte mange gutter her. Vi sitter og ser på en Champions League eller Tippekamp, og har det skikkelig hyggelig. Raymonds barndomskamerat "Goggen" forteller at Raymond er en veldig jordnær person som har benene godt plantet på bakken. –Jeg vet om mange som har tatt av når de ble litt kjente, men sånn er ikke Raymond. Han er veldig

med ro

jordnær og sånn har han vært hele livet. Super Ray vil karakterisere seg selv som veldig impulsiv. –Jeg liker å ta ting på sparket. Jeg stresser ikke med noe. Jeg tar som sagt livet med ro. Jeg er en veldig sosial type og liker å være med guttene i Brann. Det er en fin gjeng, forteller han. Raymond har fått et godt forhold til med-spiller Azar, som han tilbringer så mye tid sammen med at han kaller ham for "bror".

En grunn til at Brannguttene henger hos Raymond kan være hans evne til å lage god mat.

"Goggen" forteller at Raymond er flink til å lage mat og er en dyktig kokk. Andre hobbyer som han brenner for er som kjent for de fleste; travhester og innebandy.

Mamma er viktig!

Gjennom livet har Raymond blitt godt passet på av mamma som ryddet opp i "rotet" hans. Dette gjorde at Raymond fikk mulighet til å konsentrere seg fullt ut om idretten. –Mamma er veldig viktig hun. Helt toppen.

Til tross for at Raymond har vært så vant til å ha en dame rundt seg til å ta vare på seg, lever han ennå livet som singel. Da kan vi lure på om det er et snev av sannhet i de uendelige spekulasjonene vedrørende Raymonds seksuelle legning. –Jeg tar livet med ro. Men det er klart at kommer det ei person som du faller pladask for er jo det noe annet. Og merk deg at jeg sa ei person.

Dette viser da en gang for alle at Super Ray ikke har sviktet alle jentene som dåner hver gang de ser ham, og at han er like heteroseksuell som de andre guttene på laget.

Mange gode opplevelser

Gjennom tiden Raymond har tilbragt i Brann har han litt av hvert på meritlisten sin: Cupfinale, seriesølv og Champions League er bare noe av det han har vært med på. Men det er semifinalen i cupen i 1999, da Brann slo Molde på bortebane som har satt seg fast i Raymonds tanker. –Det var veldig morsomt å slå Molde borte i semifinalen. Selve finalen var jo gøy den også, men der tapte vi jo, så jeg må si at Molde borte var den beste opplevelsen. Champions League kampene var jo også en veldig stor opplevelse for Super Ray. –Det var kjempegøy. Selv om vi dummet oss litt ut. Levski var jo et godt lag, det er det jo ikke tvil om. Vi burde jo ha klart et bedre resultat på hjemmebane siden det gikk så bra borte, forklarer han.

Det er semifinalen i cupen i 1999, da Brann slo Molde på bortebane som er Raymond sitt beste Brann-minne.

- Høstsesongen i år må ha vært den største nedturen, fra å tape Champions League, cupen og så nesten alt i serien.

De største nedturene

Til tross for at Super Ray har opplevd mye godt med Brann, og liker å fokusere på det positive så har han fått sin del av nedturen han også. – Høstsesongen i år må ha vært den største nedturen, forteller han før han fortsetter: –Fra å tape Champions League, cupen og så nesten alt i serien det var virkelig nedtur. At Brann sliter med økonomien og dermed ikke har utbetalt bonusene til spillerne har ikke gjort noe bedre, men kan i følge Raymond ikke sees på som en årsak til at det har gått så ille med laget. –Det kan ikke sees på som en direkte årsak, men det er klart at det er veldig uheldig når sånt skjer. Med mye i hodet fra før så trenger vi ikke å bli dratt inn i bonusforhandlinger.

De bonusene som skulle ha vært utbetalt før sesongen fikk vi utbetalt i november, og det kun fordi at vi føyde oss. Slikt skal ikke skje i en toppklubb som Brann, forteller han.

Det har gjennom sesongen, som har vært preget av klubbens økonomiske vansker, vært klart at økonomien setter en stor demper på Branns sportslige prestasjoner. –Det er viktig at vi får konsentrere oss om det vi er best på. Nemlig å spille fotball, mener Raymond.

Han forteller videre at det har hatt mye å si at de ikke har handlefrihet, og dermed ingen klar mulighet til å forsterke laget betydelig, dersom de ikke er heldige og finner flere som Petter og Joke som kommer til klubben og blomstrer opp og spiller veldig bra.

–Det er som jeg sier at det ville ha vært bedre for Brann å bare solgt noen spillere med engang og fått økonomien i gang igjen, istedenfor å falle nedover på tabellen, konkluderer han.

Janteloven

Vi er alle vel kjent med Janteloven, som sier at du ikke skal tro at du er noe. Vi som mennesker er veldig flinke til å trekke fram disse visdomsordene mot noen som har lyktes bedre enn oss selv. Så da Raymond kom til Bergen og fikk status som fotballhelt i Brann-drakten, var det mange som gren på nesen. –Det er mange som ikke liker det. Der gjelder Janteloven i stor grad. Det er mye misunnelse fra dem som ikke har lyktes mot dem som har det, forteller han.

Det har vært veldig mye fokus på Brannguttenes lønningsposen i det siste, og mange mener at spillerne bør gå med på å kutte lønnen sin for å hjelpe klubben. Dette mener ikke Raymond at er

riktig og at klubben bør kunne styres økonomisk uten å dra spillerne inn i det. Mange synes at spillerne tjener for mye penger på for kort tid og for lett arbeid, og Raymond er ikke sen med å svare på tiltale. –Vi er heldige som tjener godt på å drive med hobbyen vår. Den som lykkes i idrett tjener penger. Men vi bruker også mye tid og energi på dette. I hvert fall vinterstid. I tillegg er vi ofte med på ulike arrangementer på fritiden vår og bruker mye tid på slikt.

Supporterne

Vi i BST er meget stolte over å om og om igjen bli valgt til Årets Supporterklubb, og det er liten tvil om at vi har Norges desidert beste supportere i Bergen.

–Brannsupporterene er veldig flink til å støtte laget, og jo mer folk det er på Stadion jo gladere blir jeg. Det er sånn at jeg gleder meg allerede til kamper som på 16.mai. Da er stemningen helt enorm. Det er helt rått å spille hjemmekamper på Stadion.

Selv om vi så meget stolte er har vi også dessverre noen fortapte sjeler på tribunen som føler trangten til å pipe ut spillere når de går i garderoben etter å ikke ha spilt helt tilfredstillende i første omgang. Hvorfor dette skjer kan vi bare spørre oss og håpe å få svar på. Det hjelper nemlig ikke spillerene til å mobilisere i andre omgang når de blir pepet ut etter første.

–Vi er forskjellige mennesker på laget. Noen takler ikke at det er så mange mennesker på Stadion, andre takler ikke at folk på tribunen piper. Det er ikke akkurat en fordel for oss, sier Raymond og oppfordrer dermed supporterene til å ta det litt med ro, fordi at de som piper ut spillere etter en kamp ikke er ekte supportere.

En offentlig person

Ved å være en så god fotballspiller i en by som er så patriotisk og fotballgal som Bergen er du garantert oppmerksomhet fra alle kanter. Uansett om det er positivt eller negativt så har alle en mening om deg. Dette kan forståelig nok bli ganske slitsomt i lengden. –Det er både fordeler og ulemper ved at det er mange som kjenner deg igjen. Det er ofte bare gøy hvis noen kommer bort og snakker med deg, men dersom du er på byn og det da kommer folk bort og begynner å kommentere prestasjonene i den siste kampen begynner det å bli slitsomt. Det er litt slitsomt å snakke om jobben hele tiden, i hvert fall når jeg går ut for å slappe av, forteller han.

–Brannsupporterene er veldig flink til å støtte laget, og jo mer folk det er på Stadion jo gladere blir jeg. Det er sånn at jeg gleder meg allerede til kamper som på 16.mai. Da er stemningen helt enorm. Det er helt rått å spille hjemmekamper på Stadion.

Klubben står samlet

Brann som klubb står veldig godt samlet. Det er et forhold hvor nesten alle kjenner hverandre. –Det er klart at noen treffer vi oftere enn andre. Det er en fin gjeng. Vi står samlet. Klubben taper og klubben vinner.

Taper Brann en kamp så er det hele laget som taper. Skylden blir ikke lagt på enkeltpersoner. –Vi er jo ikke fornøyd med å tape uansett om det er en viktig kamp eller ikke. Men taper vi så gjør vi det som et lag. Vi vinner som et lag og taper som et lag, sier han bestemt. Raymond trives godt i byen mellom de syv fjell og føler seg virkelig hjemme i klubben. –Jeg har et inntrykk av Bergen som jeg deler med mange andre og det er at Bergen er en av Norges vakreste byer, forteller han.

Skader

Det er velkjent for alle at fotballspillere og idrettsutøvere for øvrig løper en stor risiko når de gjør det de gjør. Framtiden innen idretten er usikker. Du vet aldri om du kan komme til å skade deg neste dag, og du må leve i uvishhet. –Jeg håper at jeg kan bidra litt mer til klubben, men det er jo klart at det kan snu veldig fort. Du kan ikke gå rundt og bekymre deg for

det. Skulle en være så uheldig så må en bare finne deg i det, beretter han. –Jeg har jo vært heldig og hatt det veldig fint, og opplevd mye mer enn andre, fortsetter han.

Denne uvisheten som du må leve med gjør at du blir mer eller mindre tvunget til å tenke litt framover, og ha noe å falle tilbake på når karrieren er over og fotballskoene legges på hyllen.

–Jeg har jo noe å falle tilbake på dersom noe slikt skulle skje. Jeg har et entreprenør firma med broren min. Jeg drar nok tilbake til Greåker og jobber der. Jeg har lappen på lastebil også så jeg kommer nok til å jobbe med noe innenfor det, avslutter han.

Av Agnethe Paulsen

Personalia:

Navn: Raymond Kvisvik

Født: 8.11.74

Posisjon: Venstre kantspiller

Tidligere klubber: Moss, Greåker Sarpsborg

Meritter: -Cupfinale 1999, Seriesølv 2000, Champions League 2001-12-03, Kåret til årets kelner 2000 og 2001

TIFO-sesongen 2001

For TIFO-gruppen har sesongen 2001 vært en eneste lang opptur.

Da sesongen startet hadde vi nettopp fått tillatelse fra NFF til å bruke bluss. Vi var litt trege med å arrangere bluss-show, men vi kom sterkt tilbake da vi først begynte. Gjennom sesongen kjørte vi for det meste flaggborg på banen ved Store Stå, men vi var også gjennom konfetti, vanlige ballonger, ballonger med helium, stripes og små flagg til Mesterliga kvaliken. Alt i alt var vi fornøyd med TIFO-biten i årets sesong.

Til å begynne med ønsker vi i TIFO-gruppen å takke alle sammen som har møtt opp til de mest foruroligende tider for å hjelpe til med TIFOen. Innsatsen dere har gjort er vi svært takknemlige for. Arbeidet med TIFOen til Rosenborg-kampen var enormt, men iherdig hjelp fra ca. 35 personer gjorde at jobben ble gjennomført kjapt. Vi hadde sett for oss

flere timer på natten for å bli ferdige, men oppmøtet fra dere som kom er vi evig takknemlige for. Vi håper bare at dere stiller opp også når sesongen starter neste år.

TIFO-gruppen har i år bestått av Tom Johannessen og Mats Hansen. Vi har begge jobbet døgnet rundt for å få gjennomført de forskjellige TIFO-showene. Vi håper at det finnes flere personer som har anledning til å arbeide i TIFO-gruppen til neste år. Vi kan ikke love gull og grønne skoger for dem som er med, men vi kan love dere en innholdsrik sesong med mulighet for å være med å bestemme hva vi skal ha av TIFO neste år.

BST TIFO

Vi har tidligere prøvd å få inn penger til TIFOene våre ved å arrangere kronerulling, men dette har ikke vært noen suksess. Vi ser også at de andre TIFO-gruppene i Norge har gjennomført andre tiltak for å få inn penger til TIFO. Vi har

sett på flere muligheter, men vi har kommet frem til at den beste måten å få inn penger til TIFO, vil være å lage et nytt BST-magasin. Derfor har vi satt i gang med produksjonen av et TIFO-magasin som skal komme ut fire ganger i året. Bladet kommer vi til å selge på kampene gjennom sesongen og i Brannbutikken. Vi håper at så mange som mulig kjøper dette magasinet slik at vi får inn penger til å betale for de TIFOene vi har. Prisen vil være kr.20,- og bladet vil være i farger. Håper at dere vil ta vel imot TIFO magasinet som kommer i salg når sesongen starter mot Molde 14. April.

www.tifo.no

BST har klart å slå kloen i domenet tifo.no som kommer til å være TIFO-gruppens egen hjemmeside. På siden vår vil vi legge ut alle bildene av TIFO vi klarer å få tak i samt informasjon om hjelp og hva vi skal gjennomføre av TIFO i løpet av sesongen. Her vil vi også blant annet legge ut linker til andre

TIFO sider på nettet. Vi kommer også til å lage en mailingliste for alle som ønsker å hjelpe til med TIFO, og som ønsker informasjon om TIFO.

2001

Gjennom årets sesong har vi for det meste hatt flaggborg foran Store Stå, i kampen mot Molde kjørte vi for første gang lovlig blussshow foran Store Stå, noe som var sinnssykt kult. Dette var alle sammen storfnøyd med, så vi brukte også bluss i kampen mot LSK og mot RBK i den siste kampen for året. Til den første kampen i år brukte vi de gamle storflaggene samt at vi hadde festet stripes som ble trukket ned over Store Stå. Vi brukte også kasteruller fra sitte, men vi forstod ganske fort at vi ikke kunne bruke dem mer da det lå en plastikk-rull inni som kunne være farlig både

for spillerne og publikum.

Da 16.mai kampen kom brukte vi utrolig nok også kasteruller, men da var det slutt. Det ble også delt ut flagg på 1x1,5m i Hansatribunen som folk ikke skulle ta med seg, men dette klarte noen små drittunger å ødelegge ved å samle dem sammen og selge dem ut til intetanende kjøpere som ble svært sinna da vi kom for å ta dem inn igjen.

Ved de resterende kampene brukte vi kun flagg, og da den berømte Champions League kvaliken kom ble det delt ut små flagg på Hansatribunen.

Storkampen mot RBK skulle være et høydepunkt for sesongen og dagene før kampen møtte 30-35 personer opp for å hjelpe til med ballonger og helium som skulle brukes til kampen. Konfetti fikk vi også kuttet opp. Noe som med den vinden som var de påfølgende dagen, fikk

TIFOen til å vare i flere dager. Hele idrettsveien var et eneste stort konfetti-regn helt til torsdagen, noe naboene fikk merke.

Vi fikk også tilbakemeldinger på mail fra store deler av Norge, Sverige, Danmark, Italia, Frankrike og Spania dagene etter kampen, de likte det de hadde sett på tv og på nettet.

Vi ønsker igjen å rette en stor takk til de personene som i løpet av sesongen har møtt opp på stadion uten det obligatoriske "fottikk"-besøket før kampen, og vært med å lage sinnssyke TIFO-show i 2001.

Vi håper vi ser dere alle tilbake tidlig på morgningen 14. april når vi starter på nytt igjen.

BSTs TIFO-gruppe:

Mats Hansen og Tom Johannessen

Årets Unge Spiller

Alex Valencia

Vi kjenner ham som unggutten som herjer og brillierer nedover kanten og legger fantastiske innlegg. Men det har ikke alltid vært slik, senest i fjor ble han pepet av banen. Nå er han imidlertid tilbake for å bevise hva han kan og hva han kan bli. Vi møtte "Årets unge spiller" kåret av BST til en liten prat på en kafé på Galleriet.

Det første man legger merke til når man prater med Alex er hans utadvendte personlighet. Praten og latteren sitter løst fra første stund, og stjernenykker er noe vi ikke kan lese av han. Mulig han har det, men det er i hvert fall ikke mulig å se det på ham.

Han beskriver sesongen 2001 som en sesong som slett ikke svarte til de forventningene han og lagkameratene hadde satt seg før den startet. Men så bedret det seg etter de tre første kampene, og Brann sto ubeseiret i hele 14 kamper på rad. Ubeseiret helt til Sogndal, med god hjelp av Rune Pedersen, klarte å ødelegge den flotte rekken til bergenserne. Etter skandale-kampen i Sogndal fulgte en hel rekke påfallende like kamper som endte med tap gang på gang. Det som var frustrerende var at laget spilte noenlunde bra hjemme, og hadde sjanser nok til å vinne, men manglet flaksen og marginene på sin side. Alex trekker frem kampen mot Lillestrøm som et eksempel. Slutten på sesongen ble for Alex sin del spolert på grunn av rekrutt tjeneste på Madla. Dette førte til at han ikke fikk den treningen en trenger for å kunne drive med fotball på topp nivå.

Det er ikke bare BST som har merket seg ungguttens talent, for ikke å snakke om hans enorme utvikling fra i fjor. Også landslagssjefen, Nils Johan Semb, har fått øynene opp for talentet fra Åsane og gav ham en fortjent sjanse på A-landslaget. Dette trekker Alex frem som ett av sine største høydepunkt i sesongen, og innrømmer villig at han var veldig overras-

ket å bli tatt ut selv om han var inne i noe som kan karakteriseres som en meget bra periode både for ham selv og klubben.

RBK - en nedtur

Champions League kampen hjemme mot Levski Sofia er et annet høydepunkt han ønsker å dra frem. – Det er denne kampen jeg føler at publikum satte størst pris på. De heiet oss frem, prøvde å hjelpe til. Bittert at vi ikke klarte å skåre det avgjørende målet.

Når vi derimot spør om nedturene legger han frem en nærmest endeløs liste; Sogndal (B), Lyn (B), Bodø/Glimt (B) og RBK (H). Den største skuffelsen var nok kanskje Rosenborg hjemme. Selv om han mener at Trønderklubben er et veldig godt lag, innrømmer han at både han og hans lagkamerater hadde forventet et bedre resultat. Det som kanskje var det verste var at det var helt fullt på "Staddaen".

Proffmas?

Valencia hevder at klubbens økonomiske krise ikke har så veldig mye å si for hans del. Han har skrevet under ny kontrakt som binder ham til Brann en god stund fremover. Alex prøver å tenke positivt og tror at Brann vil kunne klare seg tross sine økonomiske vanskeligheter. Det unge fotballtalentet er fullstendig klar over at klubben er avhengig av å selge spillere, men påstår at dette er noe han slett ikke går rundt og tenker på.

Årets unge spiller

- Det var litt overraskende, men svært hyggelig. For meg var det en kjempepositiv overraskelse og jeg er glad for at folk legger merke til det jeg har arbeidet med. Jeg prøver så godt jeg kan å være en underholdende spiller. Det målet Alex husker best fra årets sesong er 3-1-målet han skårte borte mot Moss. - Det var vanvittig fint spilt av oss. En enkel skåring, men et vakkert forspill...flott lagarbeid, sier han og smiler stolt. Et annet mål han gjerne mimrer om er innlegget som endte med selvmål på Stadion 16. mai. - Dette var det gøyeste målet, men jeg tror ikke jeg ble kreditert det. Det var jo helt fantastisk stemning på den kampen.

Når det gjelder utviklingen til 22-åringen føler han at han utvikler seg både på trening og i kamp og at han stadig takler ulike ting bedre og bedre. For oss utenforstående kan det virke som det er et vanvittig bra miljø mellom spillergruppen og trenerne. Alex skamroser i hvert fall Teitur og Tor opp i skyene, og legger ikke skul på at han er svært takknemmelig for å ha såpass tålmodige trenere. - Tross dårlige kamper har de latt meg spille. De viser at de har tro på meg, og bare man gjør sitt beste får man spille uansett alder.

Stolt av å spille for Brann

Alex er bare 22 år og har ingen hastverk med å forlate Bergen og Brann med det første. Han trives utmerket i moderbyen, og har ingen ambisjoner om å reise fra

Brann til fordel for et annet norsk lag. Skal han noensinne forlate Bergen, må ferden gå utenfor Norges grenser, og han legger ikke skjul på at England, Spania og Italia er interessante forballland. - Dette er noe jeg ikke tenker på i det hele tatt! Bergen er min by! Jeg har de samme vennene jeg hadde som barn og vil ikke flytte fra dem. Jeg er stolt av å komme fra Bergen og å spille for Brann!

Militæret

Som de fleste andre menn, må også Alex Valencia inn i militæret. Oppholdet på Madla var bra organisert i forhold til hans jobb som fotballspiller, og han roser dem når det er snakk om å få fri i forbindelse med kamper. Men Alex er ikke i tvil om at oppholdet på Madla førte til mangel på trening, som igjen har ført til dårligere prestasjoner på banen.

Ser på damer

Alex er nå på Håkonsvern i militæret og skal være der i ni måneder fremover. Så det begrenser seg da hvor mye fritid han har. Men når han har fritid gjør han det samme som folk flest, er med venner, ser på film, hører på musikk og ser på damer. Når det gjelder damer, kan vi fortelle at den meget sjarmerende og kjekke unge

- Det var litt overraskende, men svært hyggelig å bli årets unge spiller.

mannen faktisk er single!

Valencia elsker å se på filmer, men får problemer med å velge favorittfilm eller favorittkategori, han mener simpelthen at det er altfor mange bra filmer og sjangere å velge mellom. Når det gjelder favorittkuespillere er han ikke i tvil, det er og blir Al Pachino og Robert di Niero. Når han ikke ser på film liker han å gjøre ulike ting. - Jeg prøver å variere litt. Er elendig i golf! Når jeg er med kompiser spiller vi mest sannsynlig fotball. Det er det gøyeste jeg vet! Han er mye med andre Brann-spillere på grunn av militæret, og hans beste kamerat er Endre Hansen.

John Barnes som største helt

Når vi spør om hvem han hadde som barndomsidol trekker han litt på smilebåndet før han sier; - John Barnes...han var min største helt! Og så forgudet jeg Maradona! Men husk at Liverpool er best! Det er veldig viktig!!

Alex Valencia virker på oss som en jordnær, rettferdig og lojal ung mann og det virker som om han tar det meste med godt humør.! Vi takker for praten og ønsker ham lykke til neste sesong!

Av Åse- Norunn Oen og Stine Steffensen

Vi Menn Fotball finner du hos din lokale bladforhandler. For abonnement ring tlf. 22 58 54 40.

– Branncup binder Brann sammen

Årets Branncup ble en stor suksess. Med rundt 500 lag og over 850 kamper er Branncup Norges nest største fotballturnering for barn og en tradisjon de fleste lag i Bergensområdet ikke vil gå glipp av.

I år var folk fra supportermiljøet sentrale i planleggingen og gjennomføringen av cupen. d12m tok en prat med turnerings-sjefen, Rune Bakervik.

–Jeg opplever Branncup som noe av det aller viktigste vi gjør i Brann. I stor grad bygger cupen opp vår identitet og historie, og er sterkt med på å gjøre Brann til Brann. Under cupen arbeider gutter fra 12-års alderen sammen med 70-åringer og alt imellom. Det knytter sammen generasjonene og formidler historien vår. Det er viktig for en klubb med sjel. For BST bør det være veldig naturlig å delta i dette.

Rune er svært godt fornøyd med gjennomføringen av turneringen. –Det var mange som gjorde en stor jobb i forbindelse med turneringen, sier Rune og fremhever spesielt Ansgar Ophus som hadde ansvaret for dommerne og de ansvarlige for kampoppsettet og endringer i dette. – For turneringsledelsen var det en stor fordel at Knut Iversen hadde Branncup som en del av sin jobb og var tilgjengelig på heltid i tiden før cupen. Det gjorde tilgjengeligheten til turneringsledelsen mye bedre. Samtidig viser Branncup at dugnadskulturen er en levende grunnpillare i Brann. Det viser både internt og ellers i Bergen at Brann er mye mer enn ASA-styret og administrasjonen.

Bygger tilhørighet

Rune er også opptatt av den betydningen Branncup har for å bygge tilhørighet til Brann. – Hvert eneste år har vi rundt 7.000 unge spillere med i Branncup. For lagene og de unge spillerne i Bergensområdet er Branncup synonymt med høst, sesongavslutning, drittvær og mye moro. Det er viktig for oss å ha arran-

gementet i nærområdet til Stadion. Det gjør at klubben blir lett tilgjengelig. Jeg vil si det så sterkt som at Branncup er med på å befeste Branns posisjon som fotballens flaggskip på Vestlandet. Deltakerne i Branncup holder med sitt lag, men alle sammen holder også med Brann.

Yrende folkeliv

Når Rune får spørsmål om den største opplevelsen i årets turnering blir det stille lenge. – Det er nok helheten. Å se det yrende folkelivet, barn som gleder seg over fotballen. Tenk deg Nymarksbanene med 28 lag i aksjon samtidig. Men det er også å se samholdet i Brann og hvem som virkelig bryr seg om klubben. På den negative siden er det lettere å trekke frem noe – De mest negative opplevelsene var de lagene som ikke møtte til kamp og skuffet de andre lagene. Det er også trist å se noen få lagledere i 7-er fotballen som ikke har skjönt at fotball på det nivået skal være lek og moro.

Fremtidsplaner

Rune håper sterkt å få være med på Branncup videre. Neste år er det snakk om å dele opp turneringen med en 7-er turnering på gressbanene rundt Stadion om sommeren og en utvidet 11-er turnering på høsten. –Branncup skal være en høstturnering, men vi sliter voldsomt med kapasitetsproblemer. Vi gjennomførte en

veldig god turnering i år, og jeg ser for meg en økning i deltagende lag neste år. I år gikk turneringen over tre helger, og vi klarer ikke et større omfang enn det. Da må vi vurdere å dele turneringen opp i to. Vi ønsker oss også veldig sterkt å få med juniorklassene igjen, og da trenger vi større banekapasitet. Den eneste måten vi kan se for å få til dette er å avvikle 7-er turneringen på et annet tidspunkt. Men vi tror også en gressturnering for 7-er lag kan være veldig attraktivt. Vi ønsker blant annet at alle lagene skal få spille minst en kamp på Brann Stadion hver, noe vi vet vil være en stor opplevelse for de minste guttene og jentene.

BSTs bidrag

– Hvor viktig er BSTs bidrag til cupen?

– BST har bidratt veldig positivt til turneringen. I tillegg til å dekke inn viktige nøkkelroller i turneringsledelsen, har BST også hatt ansvaret for hovedsekretariatet under hele turneringen. For BST er det viktig å vise også i handling at vi vil klubbens beste og har mye positivt å bidra med. Det gjorde vi under cupen, og vi har fått mange positive tilbakemeldinger på jobben BST gjorde rundt cupen. Det er med på å befeste BST som en viktig del av Brannfamilien, avslutter Rune.

Av Per Arne Flatberg

– INGEN SPILLERE BØR forlate Brann!

– I utgangspunktet bør ingen spillere forlate Brann, sier tidligere leder i Brann Supporter Team, Bengt Magnus Dyrkorn.

Han aksepterer likevel noen unntak fra regelen.

– Hvilke krav stiller du som supporter til en akseptabel overgang? Når synes du det er greit at en spiller forlater Brann?

– I utgangspunktet synes jeg ikke at en spiller bør forlate Brann. Det finnes likevel tre grunner som gjør en overgang noe mer akseptabel.

– For det første spillere som har gjort en lang og tro tjeneste for klubben. Da kan jeg godta at de vil prøve noe annet eller legge seg opp litt penger, om de får sjansen. Jan Ove Pedersen er et eksempel på dette. Svante hører for så vidt også til denne gruppen. Selv om jeg synes at han burde ha fornyet kontrakten og er skuffet over at han forlater Brann, regner jeg ham ikke som noen lykkejeger. Jeg har ingen vonde følelser overfor Svante. Han har gjort så stor innsats for klubben at jeg forstår, aksepterer og tilgir at han reiser – og ønsker ham lykke til. Samtidig piper jeg også når en del supportere i siste kamp synger at Svante ofrer alt for Brann – han gjør jo ikke det, påpeker Bengt Magnus som innrømmer at det neppe er noen spillere som "ofrer alt" for klubben.

– For det andre forstår og aksepterer jeg at spillere vil bort hvis de får lite spilletid. Sånn sett har jeg også en viss forståelse for Azar Karadas som undersøker andre muligheter hvis han fortsatt i stor grad må slite benken en sesong til i Brann. I det tilfellet er kanskje dem som ikke gir ham mer spilletid, vel så mye å klandre.

– Det er uakseptabelt at de beste forsvinner uten at Brann får penger for dem.

– For det tredje er det ingen grunn til å klandre spilleren for en overgang når klubben går aktivt ut for å selge. Når Thorstein er blitt fallbydd gjennom hele sesongen, vil jeg ikke anklage han dersom han går til utlandet og tilfører klubben noen titalls millioner. Men det er uakseptabelt at de beste forsvinner uten at Brann får penger for dem.

Bengt Magnus Dyrkorn legger også vekt på at spillere opptre med åpenhet i forhold til klubben når det gjelder overganger. – Slik sett har Svante vært fair. Skrekkeeksempelet er Tore Andre Flos overgang, den skitneste og mest motbydelige overgangen i klubbens historie, synes Bengt Magnus. – I slutten av mars 1997 sa Tore Andre Flo nei til et tilbud fra Everton som innebar en overgang for ham og Claus Eftevåg og 35 millioner

kroner til Brann – angivelig på grunn av at tre dager var for kort betenkningstid. Så – 1. mai, samme dag som han hadde lov å starte forhandlinger med andre klubber – skriver han under for Chelsea og putter en klekkelig sign-on-fee i egen lomme. Hvem skriver under en avtale samme dag de starter forhandlinger? Brann drøftet å bringe saken inn for UEFA, men droppet det i mangel av bevis. Men en gråtende Tore Andre Flo som – osende av dårlig samvittighet – tilbyr Brann litt penger fra egen lomme, vitner om at ett eller annet hadde foregått bak kulissene, sier Bengt Magnus som ikke avviser at en naiv Flo ble manipulert av agenten, men synes han må være voksen nok til å ta ansvaret selv. – Det er sterkt å si at jeg hater en spiller, men i Flos tilfelle er det det nærmeste jeg kommer, sier han og synes Tore Andre Flos

Søkelys på overganger:

overgang til Glasgow Rangers vitner om samme dårlige dømmekraft som da han forlot Brann.

– Er det ikke motsetningsfylt nærmest å nekte en spiller å forlate Brann, samtidig som en erkjenner klubbens rett til ikke å fornye en kontrakt?

– Dette er helt klart et dilemma.

Debatten om overganger vil alltid dreie seg om de beste førstelagsspillere, mens de som ikke får fornyet kontrakt forståelig nok er mindre kjent. Brann har litt for ofte brent seg på at de har fornyet eller hatt for lange kontrakter med spillere som ikke har slått til. Dette er en risiko for klubben. Håpet er at et nytt og differensiert lønssystem kan lette situasjonen – spillere man er usikre på kan få sjansen på laveste lønn – og få lønnshopp om/når de slår til.

Bengt Magnus har gjennom årene lært at

han ikke skal legge for stor vekt på uttalelser fra spillere som i store og sterke ord erklærer sin lojalitet til Brann. – Tenk på Hassan el Fakiri som i fjor vår sa at han aldri ville spille for andre klubber i Norge enn Brann – bortsett kanskje fra Lyn. Når han nå ble Rosenborgspiller, så het det plutselig at han "alltid hadde drømt om å få spille for Rosenborg". Brann hadde ikke penger til å kjøpe ham tilbake, og jeg skjønner at han sportslig ble fristet av Rosenborg. Men jeg blir provosert på bakgrunn av hans tidligere uttalelser. Når jeg helt generelt ikke liker at en spiller forlater Brann, blir det langt verre om vedkommende først har brukt store ord, for deretter å handle stikk i strid med dette.

– Det er nesten ikke noe igjen av at spillere har lojalitet til klubben sin lenger. Bare få har gått gradene i samme klubben. De fleste går fra klubb til klubb, og det er stor forskjell på å trives i en klubb – noe mange kan gjøre – og det å ha hjer-

tet i klubben. Både internasjonalt og i Norge blir storparten av spillerne hentet inn fra andre land eller landsdeler. Hvor mange av spillerne som startet for Brann i siste seriekamp har vært Brannspillere gjennom hele karrieren? Geddi er vel det nærmeste vi kommer? Også Rosenborg – som ofte skryter av at de har så mange trøndere på laget – hadde bare tre "innfødte" i sin startoppstilling, påpeker Bengt Magnus. – Dessverre er nok dette løpet kjørt, tror han. En liten motvirking mot denne tendensen er det å få unge spillere til klubben og være med å forme dem. Kanskje kan det bringe litt mer sjel inn i fotballen, tror han. – Dessuten er det er langt lettere å tilgi feil fra spillere som har hjerte for klubben, sier han og nevner som eksempel at han derfor blir mindre provosert av en markeringsfeil av Geddi enn når Thorstein bare daffer rundt på banen.

Av Åshild Samnø

– Jeg angrrer ikke!

– Da jeg dro fra Brann til Monaco var det av tre grunner.

Den viktigste var sjansen til å spille fotball på et enda høyere nivå. For det andre talte det å få et bedre treningstilbud – å kunne spille på gress hele året. Den tredje grunnen handlet om økonomi. Men denne betydde faktisk minst for meg. Overgangen fra Lyn til Brann hadde allerede representert et stort lønnshopp.

Slik forteller Hassan El Fakiri om hva han la vekt på da han forlot Brann til fordel for Monaco i fjor vår.

– Hvordan ville du ha vurdert et tilsvarende tilbud i dag – med de erfaringer du nå har?

– Jeg ville nok ha tenkt meg om litt lenger. Den gang gikk alt så fort. Nå ville jeg ha spurt meg selv om klubben virkelig er interessert. I Monaco har jeg ikke blitt brukt, dessuten innebærer språket er kommunikasjonsproblem. Jeg bruker engelsk, men der går alt på fransk. På tross av dette kan jeg ikke si at jeg angrrer. Jeg har lært vanvittig mye og synes ikke jeg er blitt en dårligere fotballspiller. Fra en side sett er det

mulig det hadde vært det beste om jeg hadde spilt noe lenger i den norske tipeligaen. Men alt i alt vil jeg ikke si at jeg angrrer, det var dette jeg ville.

– Da du reiste sa du at om du noen gang skulle tilbake til norsk serie, ville du velge deg Brann. Så ble det først Lyn og nå Rosenborg. Hvordan forklarer du dette?

– Det er mye folk ikke vet rundt dette. Det har med situasjonen min å gjøre. Alternativet mitt var å bli sittende i Monaco – uten å spille fotball. Men å spille fotball er jobben min, det er først og fremst det jeg vil gjøre. Men hadde Brann virkelig villet ha meg, kunne jeg vært tilbake i Brann nå, mener Hassan.

Han forteller at Teitur ringte ham for å høre om han var interessert i en tilbakevending til Brann, noe han svarte han selvfølgelig var. Men så hørte han ikke noe mer. – Brann fulgte ikke opp, og jeg var usikker på om det virkelig var interesse fra Branns side.

– Men Brann hadde ikke nok penger til dette?

– Jeg tror dette kunne ha ordnet seg om Brann virkelig ville. Jeg kunne ha presset Monaco mer og sagt at jeg ville til Brann. Kanskje prisen da kunne blitt

– Alternativet til Rosenborg var å sitte i Monaco uten å spille fotball.

lavere? tror Hassan. Han understreker også at det var ikke han som tok kontakt med Rosenborg, men Rosenborg som først kontaktet han.

– Jeg forstår supporterkritikken av at jeg har gått til Rosenborg. Dersom jeg fikk velge mellom Brann og Rosenborg, ville jeg helt klart valgt Brann. Men den muligheten fikk jeg altså ikke, sier Hassan El Fakiri, som altså nå er leid ut fra Monaco til trønderklubben fram til neste sommer – og RBK har opsjon på kjøp.

Av Åshild Samnø

– Eg har prøvd å gjera mitt beste for Brann

Svante Samuelsson forstår og respekterer at somme supportarar synest han svik Brann når han no går gratis til AIK.

Sjølv legg han likevel meir vekt på at han har vore i klubben kontrakten til ende og at han gjennom tre og eit halvt år har prøvd å gjera sitt aller beste for Brann.

– Supportarane vil det beste for klubben, og difor ynskjer dei at klubben skal få betalt når ein spelar går til ein annan klubb. Dette er likevel ikkje alltid heilt realistisk, trur Svante.

– I mitt tilfelle har eg vore open om at eg ville reisa, men ingen klubb har vore villig til å betala. Overgangsmarknaden er nærast død, og det kan ikkje me spelarar påverka, påpeikar han.

– Dessutan, i Brann som i dei fleste andre klubbar kjem spelarane frå mange ulike stader. Alle kan ikkje bli buande i Bergen resten av livet. Dei fleste flyttar tilbake til heimstaden når fotballkarrieren er over. Eg fekk ei dotter i vår og har visst at før eller seinare kom familien til å flytta tilbake til Sverige. Eg er 29 år og kan ha 3–4 år att av karrieren – om eg får vera frisk og elles held nivået. Men eg har lyst på ein gradvis overgang til vanleg liv ved å arbeida litt ved sida av fotballen. Dette tala for at Sverige var det beste alternativet for meg og oss som familie, fortel han.

Men han legg vekt på at han har trivest svært godt i Brann og det er ikkje berre lett å reisa. Økonomi har ikkje vore noko argument. Om han skulle vore lenger i Brann, så har klubben eit nytt og lågare lønssystem. Men dette er tilsvarande dit han kjem, så løna har ikkje spela nokon rolle i hans avgjerd. Han har hatt tilbod om å spela for andre norske klubbar – til høgare løn, men det har han ikkje vurdert. – Det ville kjennast heilt feil å spela for andre klubbar enn Brann i Noreg, meiner han og understrekar at fotball er langt meir enn berre ein jobb, det handlar også om kjensler.

Men Svante er svært varsam med å seia kva andre spelarar bør velja. Han forstår godt at supportarane vert provoserte av at

spelalarar går gratis, men påpeikar at klubbleiinga kjenner føresetnadene når dei hentar inn spelarar: Dei kan prøva å selja dei vidare før kontrakten er ute, men det er ikkje alltid det går. Slik er spelereglane.

Han er likevel ein sterk tilhengar av å spela med opne kort i forhold til klubbleiinga. – Ein tener på det i lengda. Dessutan kjennest det betre for ein sjølv, meiner Svante. Media sine overgangsspekulasjonar kan han styra si begeistring for. – Media har ei enorm makt. Ofte har journalistane bestemt seg på førehand kva artikkelen skal seia – og så er dei flinke til å vri svara slik at det passar inn i dette biletet, synest han og tek gjerne atterhald om at klubbkameratane kan ha meint noko anna når han vert konfrontert med ulike mediesitat.

Sjølvs har han eit todelt forhold til Bosmandommen. På den eine sida meiner han at det heilt klart har gjort situasjonen verre for klubbane, noko som også påverkar spelarane. På den andre sida synest han det er greitt med tidsavgrensa kontraktar. Kvar elles i arbeidslivet har ein ikkje lov å skifta jobb? Men han kunne tenkt seg ein slags mellomting mellom situasjonen før og etter Bosmandommen, utan at han ser for seg detaljane.

– Kva legg spelarar generelt mest vekt på når dei vel å gå til ein annan klubb?

– Det viktigaste er det sportslege, at ein går til ein bra klubb og har ambisjonar om å prøva seg på eit høgre nivå – der ein trur ein held mål. Økonomi vil også vera ein viktig faktor. Då eg kom til Brann frå Örgryte for tre og eit halvt år sidan, var det viktig for meg at eg for første gong fekk høve til å spela fotball på heiltid. Dessutan var det ei utfordring å prøva seg i eit anna land.

– Risikoen ved ein overgang er alltid at den nye klubben har eit så høgt sportsleg nivå at ein ikkje held mål, men på førehand vil ein helst tru at dette skal gå bra. Dessutan vil dei fleste angra dersom dei ikkje grip sjansen, trur han.

Sjølvs er han glad for at han i si tid valde å gå til Brann, og han tek med seg mange gode minne frå tida her. – Heimekampane på Stadion med si heilt spesielle stemning etsar seg fast i minnet. Cupfinalen med

Svante Samuelsson vil ikkje mangla Branneffektar når han dreg heim att til Sverige. Faren har nemleg kjøpt rikeleg med supporterutstyr gjennom sine mange besøk i Bergen. (Foto: Åshild Samnøy)

den fantastiske ramma rundt er eitt av høgdepunkta. Likeeins då sølvsesongen i fjor vart avgjort på Stadion, mimrar han.

Også kvalifiseringskampane til Champions League vert trekt fram som gode minne, sjølv om han synest det var tungt å vera skuld i feilen som hindra avansement. Men han meiner det er bra for klubben å ha vore med.

Å bera kapteinsbindet denne sesongen har Svante Samuelsson teke som ei tillitserklæring. – Eg har først og fremst lagt vekt på å vera meg sjølv. Men som kaptein er det viktig å snakka med medspelarane for å få opp tenninga. Dessutan må ein gå føre med eit godt eksempel ved å stå på og leggja ned ein skikkeleg innsats, meiner han.

Svante har sett stor pris på fotballinteressa i Bergen. – Me spelarar har eit klart bilete av om me har spela godt eller dårleg. Om det har gått dårleg, må me tåla kritikk – det er ein del av spelet. Det som har vore heilt spesielt her i Bergen, er at fotballinteressa er stor hos alle aldrar og begge kjønn. Det kan like gjerne vera eldre damer som unge menn som kjem og vil snakka fotball. Dette er gøy, synest han.

Av Åshild Samnøy

– Ein sjanse til å sikra framtida

– Eg hadde vore tre og eit halvt år i Brann og var open for nye utfordringar.

Eg hadde alltid hatt eit mål om å koma ut. Når tilbodet frå Grasshoppers kom, såg eg på Sveits som ein mellomstasjon. Elles spelte det økonomiske ei rolle, eg fekk ein sjanse til å sikra framtida.

Slik fortel Kjetil Løvvik om sine grunnar til å dra frå Brann sommaren 1999. Han legg til at sosialt var det absolutt ingen grunn til å dra frå Brann.

Kjetil Løvvik sine håp om Sveits som eit springbrett til større europeiske klubbar slo ikkje til. To veker etter han kom, vart trenaren som kjøpte han og hadde stor tillit til han, avsett. Under ny trenar hamna han på benken. – Slik er fotballen. Trenaren bestemmer alt – endå meir ute enn i Noreg, og det svingar fort. Men sjølv om det har vore surt å sitja i Sveits å følgja med Brann, ville eg likevel ha angra om eg ikkje hadde gripe sjansen, seier han.

– Ideelt sett ville eg ha vore sesongen ut i Bergen, men det alternativet hadde eg ikkje. Harald Aabrekk fortalde meg seinare at eg var på veg inn i landslagsdiskusjonen då eg forlet Brann. Men der og då syntest eg ikkje at eg kunne venta. Om det hadde gått annleis i Sveits, f.eks. ikkje trenarskifte, så kunne eg likevel ha fått landslagsdebut, trur han.

Det talde også for han at Brann fekk godt betalt – 10 millionar kroner var ikkje småpengar for ein klubb i økonomisk krise. – Eg følte ikkje at Brann pressa meg til å ta imot tilbodet frå Grasshoppers. Men sjølvstundt visste eg at det ville bety noko for klubben. Berre 1–2 månader tidlegare hadde me spelarar gått frivillig ned i løn for å avhjelpa økonomiske problem, hugsar han.

– Korleis vurderer du Bosmandommen?

– Det er heilt klart ein fordel for spelarane at klubben ikkje kan halda på oss etter at kontrakten er gått ut. Frå klub-

– Eg hadde alltid hatt eit mål om å koma ut.

bane si side både taper og vinn dei. Dei misser somme spelarar utan å få noko att, men kan samstundes henta inn andre spelarar gratis. Det fører også til ei langsiktig omlegging av økonomien i klubbane der spelarlønene må ned. Utfordringa er å spara utan at det får altfor store sportslege konsekvensar. Inntektsmulighetene er først og fremst knytt til utvikling av unge spelarar, og dette er noko som tek tid.

– Forstår du supportarane sin kritikk av Bosmanspelarar?

– Ja, sett frå klubben si side kan eg forstå at det i somme tilfelle vert oppfatta som svik. Men eg forstår også spelarane. Og det kjem an på kva grunnar dei har for å gå. Somme spelarar – dei nestbeste

og dei eldre, for eksempel Jan Ove Pedersen – vil ikkje koma seg ut utan som Bosmanspelarar. Andre vert selde uansett. For yngre spelarar er det greitt at klubben får pengar for dei, klubben har trass alt lagt ressursar ned i utviklinga av spelaren, meiner Kjetil Løvvik, som sjølv er godt nøgd med at Brann fekk pengar for han.

No er Kjetil Løvvik si leigeperiode i Lyn over. Han er på veg tilbake til Sveits og har framleis eitt år og åtte månader att av kontrakten med Grasshoppers. Men slik situasjonen har blitt, håpar han på å finna seg ein ny klubb og få spela fotball att.

Av Åshild Samnøy

– Følte meg urettferdig behandlet

– Jeg hadde egentlig ingen planer om å forlate Brann.

– Men et sammentreff av flere forhold gjorde at det likevel ble resultatet, forteller Cato Guntveit om da han forlot Brann som Bosmanspiller etter 1999-sesongen.

– Det første tilbudet jeg fikk fra Brann var altfor dårlig – selv om det var økonomisk krise i klubben. Uansett hvor mye Brann betydde for meg, ville det gitt meg en ekkel følelse å skrive under på slike betingelser. Jeg følte meg urettferdig behandlet i forhold til medspillerne. Uken etter at jeg avslo dette tilbudet, scorer jeg to mål i cupkamp mot Odd. Etterpå får jeg høre at Aberdeen har hatt en utsending på tribunen og at klubben er interessert i meg. Der og da var det godt å oppleve at jeg var ønsket andre steder. Dessuten følte det godt å få et tilbud fra De britiske øyer, selv om Skottland ikke er det samme som England. En slik henvendelse skjedde også langt tidligere enn jeg hadde drømt om. Jeg tror jeg ville angret hele livet om jeg ikke hadde grepet sjansen, og jeg ville ha gjort det samme i dag, sier Cato Guntveit.

Som et tilleggsmoment bak hans egen overgang fra Brann til Aberdeen, nevner han det forestående trenerskiftet der han var usikker på hvor mye den nye treneren ville satse på ham. Dette bidro til at han syntest det var en gunstig tid å flytte på seg.

– Forstår du supporterernes kritikk av spillere som forsvinner gratis fra Brann?
– Ja, jeg forstår at supportere som brenner for klubben sin ikke er glad for spillere som reiser uten at klubben sitter igjen med noe. Jeg fikk høre mange utslag av denne skuffelsen, og det må jeg bare akseptere. Jeg skulle gjerne ønsket at Brann kunne ha fått penger for meg, men slik var ikke situasjonen.

Cato Guntveit vil gjerne understreke at selv om Bosmandommen har gitt spillerne mer makt, så er det slett ikke slik

– Jeg forstår at supportere som brenner for klubben sin ikke er glad for spillere som reiser uten at klubben sitter igjen med noe.

at spillerne har all makt. – Noen få spillere har mye makt, men fortsatt sitter klubbene med mye makt og kan ta levebrødet fra mange spillere, f.eks. ved å la være å forlenge kontrakten eller ved å skjære ned lønnen.

Han er med på at Bosmandommen ikke er noen ideell løsning, men ser det som utenkelig å vende tilbake til noe som minner om tiden før denne dommen.

Han innrømmer at han fremdeles får ondt i magen hver gang han ser Brann spille på TV, men regner med at dette gradvis vil gå over etter hvert som det minker med Brannspillere han kjenner. – Men i bunn og grunn er jeg

Branngutt, og jeg håper å kunne flytte hjem med hevet hode når den tid kommer, sier Cato.

Men først har han lyst å spille mer fotball – og gjerne i Aberdeen. Her har han vært fast på førstelaget hele tiden, bortsett fra de siste månedene der han har vært ute med en akilleskade. Nærmere jul håper han å være i spill igjen. Kontakten hans går ut til sommeren, men siden han har oppdaget at han ikke er spesielt glad i å flytte, håper han å bli raskt skadefri og kunne overbevise om at han fortjener en forlenget kontrakt.

Av Åshild Samnøy

NRK og TV2 fikk ny TV-avtale

NRK og TV2 fikk tilslaget på en ny TV-avtale. Den nye avtalen er en bra avtale for norsk fotball, og kan kanskje føre til en bedre TV-dekning for alle som er glad i norsk fotball.

I september kjørte NRK og TV2 en massiv kampanje mot NFF etter at forhandlingene med de to riksdekkende kanalene ble brutt. Blant annet NSA reagerte på dette, og mente at det ville være bra for norsk fotball om avtalen gikk til noen andre.

- Erfaringer fra blant annet Sverige og England viser at interessen for levende fotball vil ta seg kraftig opp dersom det blir slutt på direktesendinger av blandet kvalitet på riksdekkende TV, sa talsmann for NSA Richard Jansen i en kommentar. - NSA mener fotball er best live, og at de såkalte direktesendingene NRK og TV2 har levert den siste avtaleperioden mer kan karakteriseres som «filmet radio» enn TV sendinger, og umulig kan ha bidratt i særlig grad til øket fotballinteresse i det norske folk.

Erfaringene fra andre land tilsier også at en satsing mot et fotballinteressert publikum (først og fremst de som går på kampene) gjennom magasinprogrammer som ikke sendes samtidig med kampene er en kommersiell suksess, samtidig som disse blir vesentlig bedre produkter enn dagens live-sendinger under kampene.

NSA er også opptatt av økonomien til klubbene. Spesielt tippeligaklubbene er av den oppfatning at de får alt for lite igjen av dagens TV-avtale. NSA mener en ny TV-avtale først og fremst bør gå til å styrke klubbenes økonomi og at disse midlene brukes til å styrke produktet norsk fotball. - At sponsorer som Norsk Tipping går ut og truer med å bryte samarbeidet med NFF virker helt uforståelig på oss, kommenterte Jansen.

Ønskene delvis oppfylt

I dag har NSA fått oppfylt en del av sine ønsker. Først og fremst har ikke kanalene lenger anledning til å vise utdrag fra kampene i direktesendte TV-magasiner under kampene. Det åpner for magasinprogrammer for eksempel på mandag ettermiddag

slik at også vi som er så opptatt av fotball at vi går på kampene kan få med oss mediedekningen. Det skal imidlertid ikke legges skjul på at mye av motstanden mot NRK og særlig TV2 som samarbeidspartner for NFF skyldes deres nonsjante behandling av direktesendte fotballkamper. Særlig TV2 ønsker kampene sendt slik at de kan vise nyheter eller andre programmer i «pausen» i kampen. Det får merkelige utslag, som for eksempel at overføringen brytes en halv time ut i første omgang og at man kommer inn igjen i andre omgang. Eller at første omgang sendes direkte med den andre i «redigert opptak» etter nyhetene. Dette er en helt uakseptabel behandling av direktesendte kamper og kanalene bør absolutt gå i seg selv og vurdere om de ønsker å direktesende kamper i det hele tatt når resultatet blir slik. Det er tungt for de som ikke kan reise på kampen å bli møtt med et annenrangs TV-produkt.

Massiv økning i antall TV-kamper

Den nye avtalen gir mange nye penger til NFF men betyr også en betydelig økning i antall direktesendte kamper. Brann og Rosenborg vil nok bli de store vinnerne her i og med at det er disse to klubbene det er størst interesse for. Det betyr også at vi i større grad enn andre må belage oss på at kamper kan bli flyttet til mer eller mindre odde tidspunkter alt etter hva TV-kanalene måtte ønske. Da ville det også vært hyggelig om klubbene i større grad er villig til å ta hensyn til de kundene som tar seg bryet med å gå på kamp. Kamper som er ferdig klokken 11 om kvelden er kanskje bra TV, men det er ikke bra for de mange barnefamiliene som går på Stadion. Det er heller ikke bra for de som må ta fergetog eller fly for å komme seg hjem etter kamp. Men den nye TV-avtalen vil sannsynligvis bety at supportere og publikum blir tatt enda mindre hensyn til enn tidligere. Jeg er redd dette mer enn noe annet vil kunne føre til at tilskuertallene vil synke fremover.

Begrenset dekning ellers

NFF mener NRK og TV2 også har kjøpt eneretten til internett og SMS-oppdatering av kampene. De store avisene bestriker dette og det går mot møter i retten neste år om dette punktet. For avisene er dette et prinsipp om fri rett til nyhetsformidling på nettet, mens NFF mener at de sitter på rettighetene til norsk fotball og selv kan diktere hvilket omfang dekningen skal få. Mye tyder på at NFF sikter på sin egen fot i dette skuddforsøket. Så vil

tiden vise om det blir et skudd i foten eller en hårfin bom. Som supporter synes jeg det er viktig at det er bredest mulig dekning av kampene på internett. Jeg har selv sittet i utlandet og prøvd å få med meg på internett hvordan det går i Brannkamper og det som er sikkert er at det trengs mange internettsider samtidig for å gi et brukbart bilde av hva som skjer i kampen.

Oppsummering

Alt i alt er vel ikke den nye avtalen det verste som kunne skje. Det at vi blir kvitt de direktesendte magasinene under kampene synes jeg uten videre er en god ting. Så vil det vise seg hva vi kan forvente å få i steden. At antall «direktesendte» TV-kamper øker er det nok ikke så mye å gjøre med. Det er begynnelsen på en utvikling som nok gjør at vi om noen år kan velge fritt hvilken kamp vi ønsker å se. Det blir for øvrig interessant å se hvor mange og hvilke kamper NRK/TV2-alliansen videreselger til Betal-TV og hvilke løsninger de finner for å tjene penger på disse.

Per Arne Flatberg

SE! EN Trønder

I BRANNDRAKT

Joachim Walltin kom til Brann i forkant av 2001 sesongen som en heller ukjent skikkelse fra Vålerengen.

Han ble tidlig rost opp i skyene av trener Teitur Thordarson men det var vel egentlig ingen som så så veldig mye til han i begynnelsen. Men han har i løpet av sesongen vist seg lovordene verdig, og stiller som en klar kandidat til å ta over etter Svante når han forsvinner fra klubben. –Jeg kan jo ikke spille for to stykker men jeg håper at jeg skal kunne gjøre det bra når Svante forsvinner. Det har jo vist seg at ingen er helt uerstattelig i fotball så jeg håper at det går greit, forteller en litt beskjeden Joachim.

For det er ikke til å feie under teppet at Joachim har vært i god form i sommer og har bare blitt bedre og bedre siden han kom til Brann. –I Vålerengen fikk jeg jo kun spille back, mens jeg får spille på midtbanen i Brann, og det er jo der jeg vil spille, forklarer Joachim, som er tilfreds med å endelig ha slått igjennom som midtbanespiller.

Et tapende lag

Det som skulle bli gullsesongen 2001 har vist seg å ha tatt en uventet og lite verdsett vendning. Fra å være med i gullkampen og aktuelle for Champions League

dalte vi ned på tabellen og røk ut etter første kvalikkunden mot Levski Sofia. Dette opplevdes som kanskje årets største nedtur for Brannsupporterne som muligens drømte om et møte med et topplag fra Europa på Staddaen, og litt ekstra inntekter til den økonomisk berøvede klubben. Men ber du Joachim Walltin om å fortelle om sin største nedtur i Branndrakten svarer han ikke at det er Champions League kvalikken, heller tvert i mot. Ut fra hans ståsted var dette den største opplevelsen gjennom sesongen. –Det største hadde jo vært å gå videre i Champions League, men bare det å være med og for min del å score på hjemmebane, var stort for meg, forklarer han. Den største nedturen for ham og mange andre var selvfølgelig at Brann ikke presterte å følge med i serien etter at de røk ut av Champions League. –Vi vant jo noen kamper rett etter de kvalikkampene da, men etterpå har det jo ikke gått så bra i forhold til tidligere i sesongen. Selv syns Joachim at deltakelsen i Champions League kun ble regnet som et ekstra pluss og at de økonomiske fordelene ved å være med ble for mye fokusert på. –De burde ikke vente seg å få så mye inntekter derfra, uten heller se på det som en bonus dersom det gikk fint. For å være ærlig så hadde vi jo mye større sjanse for å ikke klare det enn å faktisk klare det, innrømmer han.

Møtet med Brann og Bergen

Vi Brannsupportere har alltid vært så stolt over å ikke kun være medgangsupportere som svikter når laget faller bakpå, slik som Klanen gjerne har en tendens til å gjøre. Men også vi har evnen til å gi spillerene klar beskjed når de ikke innfrir kravene, og spørsmålet er da hvordan det føles å være Brannspiller når laget er inne i en dårlig periode?

–Det er litt tøft. Du blir liksom hevet opp så veldig høyt når vi vinner, så nedturen blir da mye større når vi taper. Men du

må likevel gå med hodet hevet og ta ansvar for tapet, mener Joachim. Som kjent kom Walltin til Bergen og Brann fra Vålerengen sist vinter, men fikk ikke sitt første møte med Stadion og supporterene før seriestart, og Joachim har kun positive ting å si om møtet med Norges beste og mest iherdige supportergruppe. –Det er her det er mest trykk så selv om det var et positivt supportermiljø i VIF så er Brann best.

Noe som er allment kjent er BSTs stolthet over vår magnifikke tifo, ledet av tifo-Tom. Men tifo er ikke bare med på å skape stemning blant supporterene, den liver også opp litt i spillerstallen. –Det er veldig bra tifo på Stadion. I hvert fall bluss fører til til ekstra stemning, og alle blir revet med, forteller han.

Tiden i Vålerengen

Selv om Joachims medvirkning på Vålerengen ble begrenset til back posisjonen, fikk han likevel mye ut av tiden han tilbragte i Oslo; han traff sin kjære samboer og gikk samtidig hen og utdannet seg til siviløkonom. –Siden jeg har en utdannelse å falle tilbake på etter at karrieren er over, tenker jeg ikke så veldig mye på skader og sånt. Jeg er bare glad for at jeg får spille fotball og får betalt for det så lenge det fortsatt er gøy å spille, sier Joachim og tar en kort pause før han fortsetter, –Det er ekstra trygghet å vite at jeg har et liv utenom fotballen også. For et liv utenom fotballen har den 27 år gamle trønderen garantert. Etter at han kom til Brann har fritiden blitt litt mer utvidet, siden han er ferdig med studiene sine, og den ekstra tiden tilbringer han gjerne sammen med venner og kjæresten på kafe, konsert eller kino. I tillegg deltok han også på et datakurs sammen med noen andre Brannspillere på Næringsakademiet.

Ressurser i Brann

Etter en sesong uten spillersalg som til-

Personalia:

Navn: Joachim Walltin

Født: 25. juni 1974

Posisjon: Midtbane

Tidligere klubber: Vålerengen, Strindheim

Meritter: Toppscorer i sesong 2000.

A-landslags kamper: 9

Mål for Brann: 9 (pr 17.06.2001)

svarer det Brann budsjetterte med i fjor, og tap av mulige inntekter fra Champions League, ser det ut som om de økonomiske problemene i klubben er verre en tidligere. Det er ikke å legge skjul på at dette har en stor virkning på den sportslige utviklingen, og mannen som ble hentet for å føre klubben videre etter Aabrekk, Teitur Thordarson, har hatt veldig små marginer å jobbe med tanke på å hente nye talenter til klubben. Til tross for hans og Tor Thodesens evige talentoppdagelser, får han nå også mye kritikk og blir av noen regnet som en syndebukk pga høstsesongens elendige resultater i tippe-ligaen. Noen går til og med så langt at de ønsker en ny trener i Brann. Dette mener Joachim er litt drøyt, og at man ikke kan legge hele skylden på en mann. –Det tar tid å bygge opp et godt lag. Bare se på Rosenborg som har hatt den samme ledelsen i mange år, mens i Vålerengen har det vært syv trenere i løpet av fem år. Så det å bytte trener er ikke løsningen, mener han.

Han mener også at selv om penger er et godt utgangspunkt i oppbyggingen av et lag så kan du ikke basere det kun på det, og at det er mange lokale talenter som er gode nok og innen den prisklassen som Brann er blitt vant til forholde seg til.

Raymond-viktigere enn han tror

Branns A-lag er preget av mange sterke og individuelle spillere som på sin egen måte er om ikke uunnværlige, så i hvert fall viktig for laget. Mens mange vil trekke fram Svante som den som muligens er den viktigste av dem, vil Joachim heller sette fokus på mannen med silkefoten, Raymond Kvisvik. –Raymond er en spiller utenom det vanlige, og han har unike kvaliteter. Han er den kreative delen på laget og er veldig viktig for spillet forover, forteller Joachim med en overbevisende innlevelse. – Han har vært litt dårlig trent i det siste og det merkes, men han er uansett en utrolig viktig spiller. Problemet er bare at han må selv bli klar over hvor viktig han faktisk er, tilføyer han.

Livet som Brannspiller

Det er mange eksempler på spillere som har latt berømmelsen gå dem til hodet og dermed har satt seg selv litt i høysetet, og gjort seg selv mye viktigere enn de virkelig er. Joachim Walltin er en klar motvekt til dette, og framstår som en sympatisk, jordnær og intelligent skikkelse. Og han syns bare at det er artig at folk kommer bort for å slå av en prat om være seg fotball eller været. –Det er litt uvant i for-

hold til Oslo, for der var jeg ikke akkurat en fremtredende person. Dette er en mindre by, og interessen for laget er stort, konkluderer han.

Joachim holder fortsatt kontakten med sine "gamle"venner og konstaterer at forholdet dem imellom ikke er forandret ved at han har oppnådd en viss status som fotballspiller.

–De syns at det er artig at jeg har lyktes, og at det er fint at jeg endelig får vise hva jeg kan.

De høye spillerlønningene i Brann har fått mer enn nok fokus ved at noen mener at det ikke er rett at disse folkene skal tjene så mye penger på kun noen få timers arbeid. Dette er ikke Joachim helt enig i og ønsker å sette fingeren litt på det spillerene faktisk må gjennomgå i

Joachim Walltin føler seg godt mottatt av fansen og anger ikke på at han kom til Brann.

løpet av en karriere. Risikoen for å bli skadet følger deg hele tiden sammen med faren for å få karrieren sabotert pga av dette. I tillegg må alle spillere fra en tid til en annen få gjennomgå mye dritt-slenging i avisen etter en dårlig spilt kamp. Selv om han trekker fram disse argumentene, legger han heller ikke skjul på at han syns at han er privilegert ved å ha den muligheten til å tjene penger på å gjøre det han syns er noe av det morsomste i verden, nemlig å spille fotball.

Hva må til for å vinne?

Hvert eneste år står en haug med Brannsupportere og synger på Store Stå om at vi vinner serien i år, og vi er de beste, heia Brann. Men vinner vi serien? Nei, det gjør vi ikke. Da gjelder det å gå litt under dybden for å prøve å finne noen årsaker til dette. Joachims synspunkt er at alle spillerene bør få bedre vinnervilje, og være litt mer offensiv på den fronten. – Det som skal til er at alle får en litt bedre innstilling og jobber litt hardere. For vi har jo alle forutsetninger for å vinne.

Men det ser ut til at det å finne den eks-

tra drivkraften som skal til for å tenne pluggene hos de ellers så brillante fotballspillerene, er lettere sagt enn gjort. For skader, negativ omtale i pressen og for liten fokus på det sportslige, er noen faktorer som har ført til at heller ikke dette blir Branns gullsesong.

Innfridd forventningene?

Når Joachim meldte sin ankomst i Brann gjorde han det på en heller anonym måte. Ingen så så veldig mye til ham, men mange visste hvem han var. Etter å ha, som tidligere nevnt, blitt rost opp i skyene av trenerteamet, ble det satt, om ikke høye, så i hvert fall nok forventninger til spilleren fra Oslo som skulle rule på midt-banen utover sesongen. Mannen selv føler at dette har gått greit og at han har levd opp til forventningene. –Siden det ikke var så mye forventninger til meg da jeg kom så har det gått greit. Det har i hvert fall gått riktig vei.

Som så mange andre føler han selvfølgelig at noen kamper er bedre enn andre, men at det totalt sett ser fint ut så langt. Ber du ham om å beskrive seg selv som fotballspiller får du følgende svar. –Jeg har en fordel av å være godt trent, og har god innstilling. Jeg er god med ballen på små flater og liker å kombinere spillet. Det som kan forbedres er at jeg ikke har så godt blikk for helheten, og at jeg burde bli litt bedre på langpasninger

En fremtid i Bergen og Brann?

Bergen by sin unike atmosfære og karakter er en meget stor grunn til bergensereenes uendelige patriotisme og kjærlighet til byen mellom de syv fjell. Og til tross for en og annen regndråpe innimellom trives Joachim veldig godt her i byen og ser ikke bort i fra at han kunne tenke seg å bosette seg her etter at karrieren som fotballspiller er over. –Jeg har jo kun bodd her en liten stund, men etter to år til i Brann så kan du aldri vite om jeg bestemmer meg for å bli eller ikke. Bergen er jo en kjempefin by. Mye mer intim enn Oslo, mer likt Trondheim på en måte.

Joachim er en person som lever i nuet og ikke tenker så veldig langt frem. –Det får bli et par år til med fotball, og så får vi se. Er det fortsatt like moro å spille så fortsetter jeg, klarlegger han.

Til slutt ønsker han å takke for å ha blitt så godt mottatt, og si at han ikke angrer et sekund på at han kom til Bergen, og at han ser fram i mot noen gode opplevelser i årene framover.

Av Agnethe Paulsen

105,8 Sentrum — 106,7 Syd/Vest — 107,1 Nord/Vest

**Alle Branns bortekamper
hører du på Radio1!**

Et hån mot supporterne

Denne sesongens flytting av blant annet bortekampene mot Molde og Bodø Glimt samt hjemmekampen mot Viking er et hån mot supporterne.

Enkelte klubber synes det er stas med flomlys. Ja så stas er det at de gjerne flytter kamper for å spille kampene mot Brann i flomlyset.

Norges Fotballforbund har sannelig gjort mye rart. Mye av det verste gjøres i samarbeid med pengekåte klubber eller TV-selskaper.

Denne gangen dreier det seg om flytting av kamper. Terminlisten for neste år må etter årets sesong behandles som det den egentlig er – en omtrentelig angivelse av rekkefølgen for kampene. For oss som følger Brann blir det stadig vanskeligere å lese av denne når kampene egentlig kommer til å gå. Resultatet blir færre tilreisende supportere og større kostnader for de som reiser. Problemet er at billige flybilletter må bestilles i god tid før avreise. På samme måte er det de færreste av oss som bare kan ta seg fri fra jobben på kort varsel. I år har vi opplevd at kamper er blitt flyttet i løpet av de siste to ukene før avspark. Resultatet? Folk sitter med flybilletter som ikke kan brukes og ikke kan byttes. Folk som har planlagt tur kan ikke reise fordi de ikke lenger kan få fri.

Flomlys...

Enkelte klubber synes det er stas med flomlys. Ja så stas er det at de gjerne vil spille kampene mot Brann i flomlyset. De har

sikkert sett at det ofte er mye folk på Stadion når det er flomlys og tror det samme vil skje hos dem. Bodø Glimt og Molde er blant disse. Bortekampen mot Glimt ble derfor flyttet fra tidlig søndag ettermiddag til fredag ettermiddag. Det skjedde med tre ukers varsel. Bortekampen mot Molde ble bare flyttet fra søndag formiddag til søndag kveld, noe som gjorde det umulig å komme hjem etter kampen. De som hadde skaffet flybilletter sto igjen med retur rett før kampstart. Også Molde ville gjerne prøve seg i flomlys, og da NFF omsider sa ja var det to uker til kampstart.

...og TV

Det hører med til historiene her at Sportsklubben Brann har et eget ansvar. Når kamper ønskes flyttet forespørres alltid det gjestende laget for å høre om de har noen innvendinger. Det har ikke Brann hatt. Og det grelleste eksempelet på kamper flyttinger som berørte oss i år var det nok vi som sto for. I desperat jakt etter noen TV-kroner lot vi TV2 bruke kampen mellom Brann og Viking som kasteball på sitt sendeskjema uten å ta hensyn eller vise noe respekt overfor tilreisende supportere.

Kampen ble flyttet tre-fire ganger før vi endte opp med fredag klokken 18 (Slik at sendingen ikke skulle kollidere med "Vil du bli millionær" men likevel stoppes halv syv for nyheter).

Hvorfor flyttes kampene?

Kamper blir flyttet fordi det er andre som er mye viktigere for klubber og forbund enn supportere og tilskuere. Det kan være som Brann har antydnet at det "passer bedre for sponsorene å ha kampene mandag ettermiddag", eller som for Bodø Glimts vedkommende at de "gjerne vil prøve flomlyset". For atter andre er det snakk om noen hundre tusen TV-kroner. Det årsaken har felles er at supporterens ønsker og behov overhodet ikke tas hensyn til.

Hva kan gjøres?

Norsk Supporterallianse (NSA) har fremmet et omfattende forslag overfor NFF. Det viktigste tror jeg er at NFF erkjenner at supporterne er en del av fotballen og blir skadelidende når kamper flyttes på kort varsel. I følge forslaget fra NSA skal ikke det lenger være mulig. Kamper skal ikke kunne flyttes etter fire uker før avtalt

kamptidspunkt. Hvis det allikevel må skje på grunn av uforutsett deltagelse i europacuper, etc skal tilreisende supportere betales en kompensasjon for sine ekstra kostnader i forbindelse med flyttingen. TV-kanalene må i forslaget legge opp sitt sendeprogram slik at man i det minste har fire uker på seg.

Forslaget er selvsagt ikke ideelt. Fire uker er ikke mye. Likevel gir det trygghet å vite at man kan planlegge turen og kampen når det er fire uker til avspark. Slik det er i dag har vi ikke noe sånt tidspunkt å forholde oss til, og kampene kan flyttes på svært kort varsel.

Som supportere er vi betalende kunder hos de fleste klubbene i Norge. Mangelen på respekt vi møter når kamper flyttes på kort varsel er et enestående eksempel på dårlig kundebehandling satt i system.

Kamper hele uken

Klubbene ivrer også etter mer TV-inntekter og flytter gjerne kamper rundt etter behov. Kampene skal nå spilles både fredag, lørdag, søndag og mandag. For oss som reiser på kamepr betyr dette i seg selv en vanskeligere hverdag. Bedre blir det ikke av at klubber som Brann ønsker å spille flest mulig av sine hjemmekamper på man-

dager. Dette skal da gjøres av hensyn til de som synes det er viktigere å være på hytten i helgen og sponsorer som synes det er lettere å ta med seg kunder på stadion på arbeidsdager. Det er en trend i norsk fotball at arrangørene tar supporterne for gitt og trækker hardt på oss for å takkes nye kundegrupper som ikke er interessert nok i klubben sin til å prioritere kampene. Hvis Forbundet tillater at denne utviklingen fortsetter vil de nok få merke at de kanskje ikke skal ta oss for gitt.

Av Per Arne Flatberg

Kretsmestre

Både juniorlaget og old boys laget vårt ble kretsmestre i år. Den 12. mann gratulerer!

Brann 2 brukte mange juniorer

Hele 17 juniorspillere ble i år benyttet av Brann 2 som ble seriemestre i sin tredjedivisjonsavdeling og sikret opprykk på bortemålsregelen mot Radøy.

Branns andredivisjonsavdeling er klar

Brann 2s andredivisjonsavdeling er nå klar. Heldigvis er vi kommet i en avdeling med lag fra sør- og vestlandet, slik at reisene ikke blir urovekkende lange. Fra Grimstad i sør-øst til Måløy i Nord er Brann 2 sitt

område.

Brann møter følgende lag:

Jerv, Mandalskameratene, Klepp, Vidar, Viking 2, Vard-Haugesund, Nord, Fyllingen, Nest-Sotra, Løv-Ham, Fana, Førde og Tornado.

Storturnering i Vallhall

Vålerengens storhall i Oslo blir møtested for en svært så interessant turnering i januar. I tillegg til Vålerengen, spiller Brann, Lillestrøm og de svenske mestrene Hammarby der borte den 19. og 20. januar. Dette blir også et møte mellom Norges tre største og en av Sveriges største supportergrupper. I den 12. mann håper vi BST setter opp tur bortover...

Nye spillere siden serieslutt

Brann har skrevet kontrakt med en rekke nye spillere siden serieslutt. Foreløpig er Espen Musæus, Jonas Jonsson, Cato Helle og Pål Inge Sæbø klare for Brann til neste år. Kjelsås' Stian Theting er lagt på is foreløpig, mens det er umulig å forholde seg til sannhetsverdien i de andre navnene som dukker opp.

Årets ditt og datt

Som vanlig ble både det ene og det andre kåret under sesongavslutningen hjemme. BST ble nok en gang kåret til årets supporterklubb av Rema 1000. Alex ble årets unge spiller, Raymond ble årets spiller, mens Per Arne Flatberg ble årets supporter. Den 12. mann gratulerer.

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

PER ARNE FLATBERG

Årets supporter!

– Det er utrolig viktig at folk engasjerer seg og tar tak i det de mener er viktig – ikke bare venter på at andre skal gjøre noe.

Dette er på mange måter Per Arne Flatbergs (37) livsmotto. Det er derfor han har lagt ned 8 000–10 000 arbeidstimer for Brann og supporterne de siste fem årene. Og det er derfor han har tatt belastningen ved å fronte BSTs aksjon "Ingen nazister på våre tribuner" – på tross av trusler og ubehag. Verdigere kandidat til "årets supporter" er det vanskelig å finne. Det tok BST-styret konsekvensen av.

Men Per Arnes dialekt røper at det ikke var opplagt at han skulle ende opp som Brannsupporter. Han kommer fra Lørenskog og vokste opp med Lillestrøm – fra 6–7 årsalderen gikk han på kamper på Åråsen fordi han hadde lest i avisen om en fantastisk spiller som hette Tom Lund. Etter noen fotballfrie år – også etter at han kom til Bergen i 1984, kom "det store vendepunktet" i 1987: Per Arne var på sin første kamp på Brann Stadion. Kampen var mot Molde, resultatet husker han ikke, men da ble han hektet.

Året etter var han på sin første bortekamp. – Det var Teiturs første år i Brann. Laget hadde tapt de fire første serierundene og skulle møte Bryne i 5. runde. Jeg gikk til Steve Perryman i Marken for å kjøpe Branneffekter – og ble ledd ut. Ingen var så dumme at de kjøpte Branneffekter når Brann bare tapte, husker Per Arne. Men Brann slo Bryne. Og siden har det gått slag i slag.

– Jeg var egentlig en ordinær supporter i mange år. Fra 1988 har jeg holdt meg på

Det var kjærlighet ved første blick da Per Arne i var på Stadion for første gang i 1987.

Store Stå – bortsett fra et år jeg fikk partoutkort via jobben. Da brukte jeg plassene hver gang min da fireårige datter var med, ellers byttet jeg bort billettene og gikk på Store Stå. Så hadde vi ett år i Hansasvingen. Men Store Stå er favoritt-plassen, innrømmer Per Arne.

Egen buss

Han var nok ikke en helt ordinær supporter, likevel. Da Brann skulle spille borte mot Rosenborg i serieavslutningen i 1990, hadde han tenkt seg av gårde. Det var satt opp seks busser til Trondheim, og billettsalget foregikk ved Stadion onsdag og torsdag før kampen. Da han kom til Stadion torsdag ettermiddag, var alle billettene utsolgt. Men unge Flatberg leide like godt sin egen buss – som også ble fylt opp. Men sju busser i følge fra Bergen, kunne Brann mønstre 2 000 supportere på Lerkendal. – Stemningen var fantastisk, husker Per Arne, selv om kampen ikke endte så bra.

Per Arne har vært medlem i Brann Supporter Team siden 1993. Men først i 1997 dukket han opp på sitt første årsmøte. – I motsetning til de fleste andre, hadde jeg lest saksapirene. Jeg åpnet nok kjeften litt mye, for der ble jeg bedt om å sitte i styret, noe jeg sa ja til, forteller han. – Siden jeg har arbeidet med kommunikasjon, fikk jeg fort ansvar for d12m og supporterklubbens websider, husker Per Arne som i praksis har fungert som redaktør for d12m siden midten av 1997. I fjor tok han også formelt over redaktørvervet.

– Hvordan hadde det seg at du ble hektet på Brann?

– Det er ikke lett å beskrive. Hvis det er noe som heter kjærlighet ved første blick, så minner det om det. Den nærmeste sammenligningen er som å falle pladask for en jente. På Brann Stadion opplevde jeg at her hører jeg til, dette er mitt. Det dreier seg om omgivelsene, stemningen, menneskene og alle følelsene. Stadion og

tribunen er et sted å slippe løs følelser som det er vanskelig å slippe løs ellers i livet – særlig for menn. Å gå på Stadion er noe av det viktigste jeg gjør for å holde meg frisk, ellers hadde jeg vært rablende gal, tror Per Arne.

Han understreker at for ham er det noe helt eget med Brann Stadion i forhold til andre steder og tribuner. I sine supporter-år har han sett Brann spille på ca. 35 baner utenfor Bergen. – Ingen steder griper meg som Brann Stadion. Det andre opplever når de har cupfinale, det har vi 13 ganger i året, sier han.

Per Arne formidable innsats for Brannsupporterne – atskillig over fem årsverk den siste femårsperioden – får ham ikke til å forlange like mye av andre. – Hver enkelt må selv finne ut hvor mye de vil engasjere seg. Jeg hadde ikke brukt så mye tid om det ikke var for at jeg føler det jeg gjør er viktig – både for meg og andre, og om ikke jeg i all hovedsak hadde syntet det var veldig gøy.

Han forklarer hvorfor han synes arbeidet er så viktig: – Det er viktig å bygge opp BST som organisasjon. Det er bare BST som representerer publikums og supporter-ernes interesser i Brann. Om supporterklubben ikke hadde gjort det arbeidet de gjør, ville supporterne hatt vesentlig dårligere kår, mener Per Arne og tviler på om det da fortsatt hadde vært ståtribuner på Stadion. Fordelingen av cupfinalebilletter er et annet eksempel på hva supporterklubben har oppnådd. – Supporterklubben har en veldig viktig rolle som en i altfor liten grad er seg bevisst, mener han.

Sikkerhet på kampene

En annen viktig del av supporterarbeidet er i forhold til Norges Fotballforbund (NFF) og sikkerhet på kampene. – Dette er noe av det viktigste vi i BST har fått til, men det er fortsatt en lang vei å gå. Det er viktig at noen vet hvordan det er å være tilskuer. De som tradisjonelt bestemmer i fotballen, har aldri betalt en billett eller stått en time i kø for å komme inn. Det er et godt prinsipp for kundebehandling at en skal oppleve verden slik kunden gjør, men innen fotballverden greier en ikke se hvordan kunden har det, mener Per Arne som synes det hadde vært bra om Stadiontoppene hadde blitt tvunget bort fra sittetribunen.

Også d12m har en betydningsfull rolle, i følge Per Arne. – Det er ekstremt viktig

at noen ivaretar diskusjonen om hva Brann skal være. Dette har vi tidvis fått bra til. Bladet har vært den eneste aktør som har prøvd å holde den diskusjonen levende. Hadde det ikke vært for d12m, hadde Brann vært en dårligere klubb, tror Per Arne og ser for seg at Brann da bare hadde vært et aksjeselskap, ikke noen klubb lenger.

Det siste året har Per Arne Flatberg også brukt en del tid på Norsk Supporter Alliansen (NSA). – Dette har vært ekstremt lærerikt. Jeg har jobbet med supportere fra andre lag og møtt mange dyktige personer med et stort engasjement. Vi opplever mange felles interesser og problemstillinger, sier han og innrømmer at han derigjennom også – et stykke på vei – har fått et bedre bilde av NFF. – Den organisasjonen består av både positive og negative krefter i forhold til våre interesser – akkurat som Brann. Vi har oppnådd veldig mye på kort tid. Ikke

– Ingen steder griper meg som Brann Stadion.

minst har vi fått aksept for at supporterne er en del av fotballfamilien – en viktig og ønsket del, ikke et nødvendig onde, slik den tidligere holdningen var. Som en konsekvens av dette har vi fått gjennomslag for at supporterne har sin naturlige plass på cupfinalen. For første gang ble det i år tildelt billetter direkte til supporterne, forteller han.

Kampen mot rasisme

Det Per Arne på mange måter er aller mest stolt av, er supporterenes kamp mot rasisme og nazisme. – BST var den første supporterklubben som Norsk Folkehjelp innledet samarbeid med om rødt kortkampanjen mot rasisme. Nå i det siste har vi fått gjennomslag for at det ikke skal

være nazister på våre tribuner. Alle kjente nazister er utestengt fra både Brann Stadion og Fotballpuben, og BST har bidratt med å identifisere disse personene, forteller Per Arne.

Det irriterer ham at noen bruker fotballmiljøet og særlig borteturene som et påskudd for å videreføre russeidealer. – Å ha på Branndrakt er ingen unnskyldning for å drikke seg kanon dritings og være helt amøbe, mener han og poengterer at mye har endret seg siden han var på sin første bortetur i 1988. – I dag er det mye mindre fyll, bråk og slåssing og svært mye mindre tyverier. Dette er først og fremst et resultat av økende bevissthet i supporterklubben. Etter noen bråkmakere i Brannmiljøet ble arrestert i Drammen i 1999, ble retningslinjene strammet inn. Nå kan ingen lenger melde seg på turene ved avgang fra Fotballpuben, og reiselederne har utvidede fullmakter til å gripe inn på turene.

Per Arne vil gjerne bryte ned samfunnets stereotypier av fotballsupportere. – Vi er en av de aller mest stigmatiserte grupper – av mange oppfattet som voldelige, ville og irrasjonelle. I konfliktsituasjoner har politiet oppført seg deretter, sier han som selv opplevde å bli kastet på glattcelle av Moldepolitiet i 1998 – bare på grunn av et enkelt spørsmål i en opphetet situasjon. – Når en går med Branndrakt, blir en straks plassert i en bås. Men sosiologisk sett er supporterne en svært sammensatt gruppe – alle samfunnslag og de fleste aldergrupper er representert, påpeker han.

Selv bryter han gjerne ned noen fordommer om supporterne og innrømmer at han er svært glad i å lese – bare spør flyttegjengen fra i sommer. Han leser alt mulig av skjønnlitteratur – for tiden går det i Sigurd Hoel. Foruten sin del av fotballfaglig lesestoff, interesserer han seg også for fysikk, lingvistikk og IT.

IT er også en viktig del av livet hans utenfor fotballen; han jobber nemlig som systemkonsulent i et IT-selskap. – Jeg har en faglig og tidsmessig krevende jobb med mye veiledning, opplæring og møter og jeg møter veldig mange hyggelige kunder. Jobben tar også mye tid, så jeg kunne ikke gjort det jeg har gjort i BST uten stor grad av frihet i jobben, erkjenner han.

– Hva med et liv utenom jobb og fotball?

– Jeg er helgepappa for Vanja (10), noe

som er veldig flott. Ellers er jeg frivillig medarbeider i en diakonal organisasjon som prøver å være der for mennesker som har det vondt.

– **Hva er din største Brannopplevelse?**

– Det er kampen mellom PSV og Brann. Å være i Eindhoven på den kampen er det største jeg har opplevd i Brannssammenheng. Helgen før hadde PSV banket Roda 7–0, og ledet den nederlandske æresdivisjonen. Så greide Brann å slå dem ut av Europacupen. Slik å klare noe som i utgangspunktet var umulig, det var en magisk opplevelse.

– **Har du en favoritt blant alle Brannspillerne du har sett gjennom årene som supporter?**

– Den spilleren som jeg beundrer mest alt i alt er Egil Ulfstein. Ikke fordi han er en fantastisk fotballspiller – han er nokså ordinær, men han har vist en forbilledlig lojalitet og holdning til det han holder på med. Han klager aldri over benkeslit, men arbeider seriøst videre og aksepterer at det ikke er han som tar ut laget, sier Per Arne og tror Ulfsteins innstilling har en sammenheng med at han har et fullverdig liv utenom fotballen.

– Ellers har Roger Helland stått for flotte holdninger og vist at det er mulig for en lokal gutt å nå langt. Det gjelder også Cato Guntveit. Jeg er glad for at han lykkes, slår Per Arne fast. – Men den beste spilleren jeg har sett i Branndrakt, er nok Jan Ove Pedersen. Dessuten er han er veldig fin fyr.

– **Du har vist et stort engasjement i kampen mot Brann ASA. Hvorfor?**

– Brann ASA på den ene siden og Sportsklubben Brann og BST på den andre siden har to forskjellige målsetninger. Brann ASA sitt primære mål er å tjene penger, det sekundære målet er å underholde. Men Sportsklubben og BST ønsker å skape et best mulig fotballag og en best mulig klubb for dem som er der. De som styrer Brann ASA sier sikkert på styrerommet: Kunne vi ikke bare lagt ned fotballen og holdt på med alt det andre. De synes å mene at fotballen er en viktig del av det vi holder på med, men ikke noe mål i seg selv. Noen bør forklare dem at det faktisk er fotball vi holder på med i Brann – det er det viktige.

– De er sikkert presset av gjeld, men for meg står Brann ASA for en kortsiktig gjennomkommersialisering av fotballen, som de ikke engang klarer å gjennomføre ordentlig. Jeg mener at Brann skal være

en folkeklubb som eies av klubbens publikum – slik for eksempel Barcelona er det – ikke av en håndfull investorer. ASA-folkene er en del av en ”ny verdensorden” der alt er til salgs og alle verdier går til høystbydende. Dette er en utvikling jeg ikke ønsker, sier Per Arne.

Manglende respekt

Han innrømmer at folkene bak Brann ASA ikke er hans favoritter, men mener å ha gjort et forsøk på å lære dem å kjenne. – Men mitt inntrykk er at de opplever supporterne som et nødvendig onde, og de har avvist alle forsøk på å bli kjent med BST og hva organisasjonen mener og ønsker. I enhver annen bedrift ville en begjærlig grepet anledningen til å prate med en organisasjon som representerer 25 prosent av kundene, men i dette tilfellet ignorerer de oss. For meg utstråler det en manglende respekt for publikum, mener Per Arne.

– *Den spilleren som jeg beundrer mest alt i alt er Egil Ulfstein.*

Han synes også folkene i Brann ASA har kjørt en beinhard politikk for å styrke avmaktsfølelsen hos den jevne supporter og prøvd å stoppe all diskusjon om Branns framtid – noe han mener de langt på vei har greid. Som et eksempel nevner han førstesideoppslaget i BA i 1999 med bilde av sentrale supportere og med titte-len: Disse kan velte Brann.

Han erkjenner at fotballen har forandret seg og at det er større behov for penger enn før. – Men det er to måter å selge seg på. Enten kan en spre seg over en masse småting og gjøre mange aktiviteter halvhjertet, eller en kan satse på kvalitet og bruke dette som et markedsmessig virkemiddel, sier han og tar til orde for at

Brann burde satse fokusert og med elegance på en enesponsor på draktene i stedet for mange små.

Per Arne nevner flere utslag av det han mener er manglende fokus i Brannorganisasjonen på kjerneproduktet. – Partoutkortinnehaverne fikk brev fra Brann med tilbud om å betale nytt kort over internett, men hadde ikke den tekniske løsningen klar. Og i selve avviklingen av fotballkamper ”driter klubben seg ut” stadig vekk: På sesongavslutningen mot Rosenborg ble det sluppet inn mer enn 1 000 tilskuere mer enn anlegget er godkjent for – og bortesupporterne fikk kjøpe billetter overalt på tribunen. På 16. maikampen – der Store Stå var utsolgt – ble bare en inngang brukt til å begynne med, tre personer skulle kroppsvisitere 3 000 personer (mens normal kapasitet er 900). Det kunne ikke gå – først sluttet de med kroppsvisiteringen 20 minutter før kampen. 10 minutter før slutter de også med billettkontroll. Det var en lykke at det gikk godt!

Ungdommen lyspunkt

Per Arne ser nok av grunner til å bli desillusjonert som Brannsupporter. Men ett stort lyspunkt vil han gjerne trekke fram: Klubbens ungdomssatsing. – Siste året har ti Brannspillere vært tatt ut til de aldersbestemte landslagene, U16–18. Dette vitner om at det gjøres mye bra arbeid i klubben. Mange av dem er ”våre gutter” ved at BST har vært med å sponse dem.

Han er likevel litt bekymret for at klubben skal falle tilbake i ”gamle synder”: Veien til førstelaget er lettere hvis du kommer utenfra. – Det bør i stedet være slik for en ung spiller i Bergensområdet: Hvis du virkelig vil bli bra, bør du komme deg til Brann. Dette krever at hele organisasjonen er bevisst på at en har egne talenter. Per Arne er ikke helt sikker på om det er tilfellet i tilstrekkelig grad i dag. Bortsett fra Espen Museum med sin rutine og Cato Helle – som dessuten er gammel Branngutt, er han ikke overbevist om at de andre kjøpene etter sesongen bringer inn egenskaper som ikke allerede finnes i klubben. Han var på plass under rekruttkampen i Vadmyra der mange talenter fikk vise seg fram, men konkluderer med at de tre som særlig imponerte, alle kom fra Brann. Derfor har han som ”nyttårsønske” at flere fra egen stall må få sjansen på A-laget i 2002-sesongen.

Av Åshild Samnøy

Den beste julegaven!

Partoutkort 2002

**Partoutkort er den perfekte gaven
til den du er mest glad i og som
elsker Brann.**

Med andre ord deg selv.

Partoutkort for 2002-sesongen på Store Stå
er nå i salg.

Prisen er kun kr 845,- for voksne
og 455,- for barn (under 16 år).

For å få kjøpt partoutkort på Store Stå
må du være medlem i BST i 2002.

Dette kan ordnes samtidig med kjøp
av partoutkort.

Partoutkortene selges i

Brannbutikken, Markeveien 11.

Åpningstider: Mandag-fredag: 11-17

(torsdag 11-18). Lørdag 11-15.

Telefon 55 96 23 35. Epost:

bst@bst.no

Ved kjøp før nyttår er du sikret cupfinalebillett
neste år hvis Brann kommer dit.

Ordinære billettpriser Store Stå 2002:

Ikke BST-medlem: 110,-

Medlem, voksen: 90,-

Medlem, barn: 50,-

Den glemte krigen

Krigen mellom Brann ASA og Sportsklubben Brann er en krig ingen av partene helt vil vedkjenne seg. Likevel er den høyst reell, og blir stadig viktigere. Det er snakk om hvorvidt en av Norges mest tradisjonsrike klubber skal leve eller dø.

I høst brøt krigen løs i mediene. Sportsklubben Brann innkalte til ekstraordinær generalforsamling for å finne ut hvordan man skulle løse konflikten med Brann ASA. Mange viktige spørsmål skulle belyses og var sammen årsaken til at krigen blusset opp i mediene.

Pengeoverføringer

Det mest prekære dreide seg om penger. I korte trekk mener Brann ASA at sportsklubben Brann ikke har gjort sin jobb med å selge spillere. Derfor ville ikke Brann ASA overføre de nødvendige pengene til klubben for å dekke inn sånne ting som spillerlønninger. ASA ønsket isteden at klubben skulle overta et konvertibelt lån på ti millioner kroner. Klubben har gitt fra seg absolutt alle inntekter til ASA, og har i henhold til samarbeidsavtalen ingen mulighet til selv å tjene penger for å for eksempel betjene et lån. Dette fikk begeret til å renne over for klubbstyret, som mente at samarbeidsavtalen brytes gjennom et slikt krav. Gjennom hektisk møtevirksomhet har partene omsider kommet til en slags enighet, men mye tyder på at dette har kostet klubben dyrt på andre områder. Det grunnleggende problemet i penge-spørsmålet er hvem som skal skaffe inntektene og begrense utgiftene. Fra klubbhold mener man at Brann ASA ikke har vært flinke nok til å skaffe penger, spesielt sett i lys av at dette er ASAs oppgave. I Brann ASA synes man klubben er alt for lite flink til å selge spillere og holde kostnadene nede. Se egen artikkel om Brannøkonomien for mer om dette.

I videreføringen av dette kommer også neste års budsjett inn. Brann ASA krever at sportsbudsjettet skjæres ned med et betydelig antall millioner. Dette mener klubbstyret vil bety en rasering av alt vi har bygget opp sportslig, og samtidig rasere mulighetene våre for å tjene penger i årene som kommer. Hva klubben og ASAet er blitt enige om får vi neppe vite før årsmøtepapirene kommer i februar, men det er all mulig grunn til å frykte det verste.

Styrene

Brann ASA har en stund ment at det er upraktisk og lite effektivt med to separate styrer (et for klubben og et for ASA). Dette har vært en kjepphest for Robert Monsen og hans gutter, og maset har til slutt medført at klubbstyret nok har gått med på å fremme dette for klubbens generalforsamling. ASA ønsker en modell der det felles styret har syv medlemmer. Tre av disse utpekes av klubben og er samtidig klubbens styre, mens fire medlemmer velges av de andre aksjonæ-

Et vesentlig punkt i diskusjonene mellom klubb og ASA er også forholdet til barne- og ungdomsfotballen. Brann ASA mener dette er et pengesluk og vil etter det vi forstå helst legge ned ungdomssatsingen

rene i Brann. Det kan menes mangt og mye om dette. Det grunnleggende problemet med en slik løsning er etter mitt syn at man utrydder klubbstyret som en (forhåpentligvis) tenkende og selvstendig enhet. Brann ASA er ikke interessert i alternative synspunkter eller meninger, men vil ha et styre som lydig følger Robert Monsens minste vink. Det blir lettere å få til hvis man har et styre og slipper separate styremøter i klubben. Det andre ankepunktet mot denne løsningen er at klubbstyret blir mye mindre representativt i forhold til klubbens medlemmer. I dag har vi et klubbstyre som har folk med bakgrunn fra de tre hovedgruppene i klubben. Det er BST, Brann Ung

og "Gamle Brann". Selv om jeg mener mye om innsatsen til årets klubbstyre, mener jeg likevel at det er utrolig viktig å ha et styre som er bredest mulig sammensatt og er i stand til å se ting fra forskjellige vinkler. Det verste som kan skje Brann i dagens situasjon er et styre som er som en lemenflokk og blindt følger sin leder utfor stupet.

Sportsklubben Brann ASA

Brann ASA har et uttalt ønske om å overta alt som har med elitefotballen i Brann å gjøre. ASA mener de er best egnet til å drive både junior- og elitefotballen. De har derfor fremmet et ønske overfor klubben om at ASA overtar dette mens Sportsklubben Brann bare driver med barne- og veteranfotball. Ut fra det vi har skjönt ønsker ASA også at dette skal være selvfinansierende uten overføringer for eksempel når spillere går fra "Brann Ung" til "Sportsklubben Brann ASA".

Dette forslaget er naturligvis på full kollisjonskurs med alle retningslinjer, lover og regler fra både fotball- og idrettsforbundet. Når Brann ASA allikevel tør komme med et slikt forslag skyldes det nok at vi i dag har en samarbeidsavtale mellom klubb og ASA som ikke er godkjent av forbundet. Årsaken til den manglende godkjenningen er at ASA allerede i dag har for stor makt i forhold til forbundets regler. Likevel har ikke forbundet tydd til noen sanksjoner mot Sportsklubben Brann eller Brann ASA. Den naturlige konklusjonen fra ASA blir dermed at de kan gjøre som de vil.

Hva er det egentlig som gjør at forbundet er så imot dette? Det skyldes først og fremst at man har en visshet om at aksjeselskapene har som sin hovedmålsetning å tjene penger, mens det sportslige kommer lenger ned på prioriteringslisten. Der mener forbundet at klubbene har en annen prioritering, og mener at dette også vil være med og sikre slike ting som barnefotball.

Forholdet til barnefotballen

Et vesentlig punkt i diskusjonene mellom klubb og ASA er også forholdet til barne- og ungdomsfotballen. Brann ASA mener dette er et pengesluk og vil etter det vi forstå helst legge ned ungdomssatsingen

(Samtidig skal de bli Norgesmestre i å utvikle nye spillere. Forstå det den som vil). Resultatet blir i stedet at Brann Ung fra og med nyttår skilles ut som en helt egen avdeling med eget budsjettansvar og uten økonomiske overføringer hverken til eller fra den øvrige klubb- eller ASA-kassen. Samtidig som man driver på egen hånd er det ingen vilje fra ASA-hold til å betale for våre egne spillere når de tar steget opp fra Brann Ung til vår elitedel. Dette har forsinket etableringen av Brann Ung som egen avdeling i flere år, men det ser ut til man i det minste har kommet såpass langt at planene blir en realitet fra nyttår. Brann ASAs ønske er altså at Sportsklubben Brann stort sett bare skal beskjeftige seg med Brann Ung og overlate elitesatsingen til "de profesjonelle".

Personkonflikter

Det er betydelige personkonflikter mellom de viktigste aktørene i Brann-styrene. Robert Monsen, Ivar Hanestad og Harald Andersen er i følge våre kilder de som er involvert i de tyngste konfliktene. Men også resten av klubbstyret har et meget anstrengt forhold til Hanestad. Klubbstyret virker opptatt av å bli kvitt Hanestad men ønsker etter det vi kjenner til å beholde Monsen, som beskrives som oppfattes som en person som bidrar med mye til Brann både gjennom høyt kunnskapsnivå og høy arbeidskapasitet. Samtidig oppfattes han som et problem på grunn av sin fullstendige mangel på sosial intelligens. Det er ingen tvil om at både Ivar Hanestad og Robert Monsen

har bidratt sterkt til å vanskeliggjøre forholdet til mange av Branns naturlige samarbeidspartnere.

På bakgrunn av dette er det sannsynlig at Sportsklubbens styre vil arbeide for å få splittet de to ved valget i februar. Først og fremst vurderes det gjort gjennom å kreve at ASAs leder eller nestleder kommer fra den største aksjonæren, som altså er Sportsklubben Brann.

Det måtte smelle

Sportsklubbens styre har funnet seg i mye de siste årene. Etter mitt syn altfor mye, men når disse sakene som er nevnt i denne artikkelen toppet seg og det ble stilt kraftige krav, ble det nok også for klubbens styre. Selv om den direkte foranledningen for innkallingen til ekstraordinær generalforsamling var ASAs krav om å oppta lån, er det ingen tvil om at også de andre faktorene forsurer miljøet. Klubbens styre har valgt å markere seg internt i felles styremøter. Ulempen med dette er at vi som klubbens medlemmer ikke på noen måte har opplevd at klubbens styre taler klubbens sak. Snarere tvert i mot. Med innkallingen til den ekstraordinære generalforsamlingen fremmet klubbens formann en rekke "ASA-saker", og fremstår i dag som en varm talsmann for blant annet felles styre. Mye tyder likevel på at klubbens styre føler de har gitt så mye i forhandlingene at de hadde fortjent å få noe igjen. Det får de ikke. Da blir det krig av det.

Den gode krigen

Det gode med disse konfliktene er at de synliggjør ulikhetene mellom ASA og klubb. Man har tidligere vært svært opptatt av å si at klubben og ASA ønsker det samme for Brann. Konfliktene nå viser at dette ikke er tilfelle og tvinger frem en viktig debatt om roller og målsetninger til både klubber og aksjeselskaper. Mer bekymringsfullt synes jeg det er at NFF virker innstilt på å ta Brann ASA på ordet når det gjelder hvem som skal drive elitelagene. De har i hvert fall satt ned et utvalg som nok kommer med en innstilling til fotballtinget i 2004. For de andre konfliktene vedkommende kommer vi ingen vei før begge parter erkjenner at det er en konflikt og uenighet. Da er det bra at dette kommer fram i lyset og blir gjenstand for full debatt i klubbens og Brann ASAs egne fora.

Den 12. mann ønsker å presisere at denne artikkelen i høy grad baserer seg på antagelser og anonyme kilder. I den grad åpne kilder er benyttet, er dette først og fremst avisoppslag. Utover det som er alment kjent gjennom pressen, har ikke styrene i Sportsklubben Brann eller Brann ASA hatt noe ønske om å gå ut med hva konfliktene gjelder eller hvordan de har funnet sin løsning. Vi har derfor tydd til antagelser for å kunne fortelle litt mer om hva som egentlig skjer. Den endelige historien får vi forhåpentligvis på årsmøtene i februar.

Av Per Arne Flatberg

NFF: Mindre rasisme

- Tar vi også i betraktning det økende antall utenlandske spillere de siste sesongene, er rasisme i norsk fotball helt klart på retur, sier fagsjef på lov og reglement i Norges Fotballforbund, Thor Grønnerud, til redcard.niso.no.

- Det har aldri vært noe stort omfang av rasisme i de øverste divisjoner. Vi har vel registrert fra null til to tilfeller årlig, og dette har bølget noe frem og tilbake. Men hvis vi regner inn saker fra de lavere divisjoner som har vært inne for domsutvalget, er det totalt sett snakk om en nedgang. Tar vi også i betraktning det økende antall utenlandske spillere de siste sesongene, er rasisme i norsk fotball helt klart på retur, poengterer Grønnerud.

I en ringerunde redcard.niso.no foretok fredag, rapporterte et flertall av de 18 fotballkretsene i Norge om færre tilfeller av rasisme i lavere divisjoner og yngres avdeling denne sesongen sammenlignet med

tidligere.

Det er en generell oppfatning fra både forbund og kretser at det holdningsskapende arbeidet må fortsette. Daglig leder Roald Bruun-Hanssen i Hordaland Fotballkrets har fulgt rødt kort-kampanjen på Brann stadion denne sesongen, og mener denne har vært svært synlig, og helt klart hatt en effekt.

- Holdningsskapende arbeid gjennom ulike kampanjer og de mange lokale initiativ må aldri stoppe opp. Vi sprer budskapet gjennom samlinger og møter med klubbene, og synliggjør for trenere, ledere, tilskuere og foreldre at de skal føle et ansvar når det oppstår uønskede situasjo-

ner, det være seg vold eller rasisme. Nøkkelen til å løse slike problemer er at voksne går inn og korrigerer for å få en løsning på stedet, sier Bruun-Hanssen til redcard.niso.no.

Prosjektleder Trygve Augestad i Gi rasisme rødt kort forteller at kampanjen også er lansert i håndball denne høsten.

- Vi føler at vi har befestet kampanjen i fotball, og at det er på tide å utvide denne til flere idrettsgrener. Ikke minst fordi dette er et ønske fra utøverne selv innenfor både håndball og ishockey, sier Augestad.

Av Svein Morten Gulbrandsen
/ redcard.niso.no

VELG MELLOM 25 PIZZA SORTER

nye
ROSELLO
PIZZA

**EN STERK
NYHET !**

TORTILLA PIZZA

MARINERT BIFF,
KJØTTDEIG, TACO KJØTT,
LØK, GRØNN PEPPER,
MAIS, TORTILLA CHIPS

Stor kr. **168.-** / Medium kr. **143.-**

Stor Pizza, 1,5 l. Brus
1. pose potetgull,
1. sjokolade

Kr. 199.-

Kjøpe Film

Kjøpefilm + Stor Pizza + 1,5.l Brus

Tillegg for DVD-film kr. 40.-

Kr. 249.-

**EN STERK
NYHET !**

INNBAKT PIZZA

TACOKJØTT, MAIS, LØK

Stor kr. **165.-** / Medium kr. **140.-**

DU RINGER VI BRINGER TLF: 55 93 35 80

VI LEVERER TIL

Bergen Vest, Lille Sotra, Fyllingsdalen, Bones, Laksevåg,
Danmarks plass, Minde, Bergen Sentrum, Sandviken

"RYKENDE" VARM

Med varmeskap i alle våre biler, er du garantert
"rykende" varm pizza helt frem.

Sikker levering med biler fra: **Teigland Vest**

www.rosellopizza.no

den 12. mann

Ny strategi for nye spillere

Det begynner nå å bli en del år siden spillere som Magnus Kihlstedt, Claus Eftevaag, Tore Andre Flo og Jan Ove Pedersen var de som figurerte i avisene som nye Brannspillere istedenfor spillere fra Mandalskameratene, Eik Tønsberg, Åsane og Kongsvinger. Dette ønsker Brann å gjøre noe med og d13m har klart å få tak i et topphemmelig dokument fra Arne Møller sitt kontor. Det inneholder Brann sin nye strategi for å få toppspillere til Bergen. Vi har gått gjennom det og funnet følgende vi ønsker å dele med dere.

1 Lovnad om høye bonusordninger som blir fjernet like før utbetaling.

2 Spille på 2. laget hvis ikke underskrift av minst 7 års kontrakt med nedgang i lønn.

3 Ingen treningsleir om vinteren.

4 En trener som bruker avisen til å fortelle deg at du har spilt en dårlig kamp

5 Spenningen rundt om klubben eksisterer ut året.

6 Garantert å ikke vinne verken serie eller cup.

7 Bli sendt Europa rundt, som pakkepost, for å vise deg fram når Brann endelig innser at 150.000 likevel var mer enn de hadde råd til i lønnsutgift.

Så langt er dette prøvd på Bengt Inge Johnsen, Morten Berre og Tommy Svindal Larsen uten at Brann har fått napp. Men Arne Møller uttaler, etter at d13m fortalte at vi hadde lest dokumentet, at han fortsatt har tro på strategien som er en del av Branns nye 5-års plan.

Dextershorts

Som kjent er Umbro ny draktleverandør for Brann neste år. d13m har gått gjennom produktkatalogen til Umbro og kan allerede

nå avsløre hva som blir neste års store salgs-hit i Brannbutikken. En kjapp kikk i viser at Umbro blant annet har et produkt som heter Dexter-shorts. Fra Brannbutikken har vi fått melding om at alle shorts vil leveres med 22 påtrykket forsiden.

Rot i papirene

Noe de færreste sikkert fikk med seg var at Hans Lokøy, den ellers så utmerkede webredaktøren til Brann, debuterte som speaker på Brann Stadion i 2. lagets kvalifiseringskamp for opprykk til 2. divisjon mot Radøy. Lokøy gjorde seg mest bemerket ved å operere med helt andre nummer på spillerne enn hva de faktisk hadde. Men som kjent er jo Lokøy ansatt gjennom Brann ASAs markedsavdeling og de har jo før vist seg å stole mer på papirene enn hva virkeligheten sier.

Bjarkiprisen skifter navn

Nå når dessverre Bjarki Gunnlaugsson har lagt opp, er det endelig kommet en spiller som kan gå i hans fotspor. Vi tenker selvfølgelig på den evigunge scoringsmaskinen, Jan Åge Fjørtoft som allerede har kostet Stabæk mer pr. spilte minutt enn hva Bjarki i sin tid gjorde for Brann.

Nå må Brann handle før det er for sent og tilby Stabæk minst enn 5 millioner for denne Guds gave til fotballen slik at vi er sikker på at han ikke velger noen andre klubber og at vi får beholde rekorden.

FOTBALL – EN VOKSENDE SPORT I USA

Major League Soccer er en profesjonell fotballliga i USA. Ligaen ble startet i 1995, og 10 lag var med og kjempet i denne nye serien.

Ved inngangen til år 2001 har antall lag øket til 12 lag, og slik det ser ut i dag, vil det mest sannsynlig øke med flere lag i årene fremover.

Ligaen er delt inn i tre divisjoner; Eastern Division (den Østlige divisjonen), Central Division (den sentrale divisjonen) og Western Division (den vestlige divisjonen). Det er fire lag i hver divisjon som spiller en "miniliga", og vinneren av hver divisjon går videre til sluttspillet. Der spilles det sluttspill og til slutt en finale. Det laget som vinner finalen står igjen som seriemester. Serien spilles i noenlunde samme tidsrom som den norske Tippeligaen.

Utenlandske stjerner

Også her er det bestemte regler og lover over hvordan saker og ting skal gå for seg. I begynnelsen brukte MLS litt andre regler enn FIFA. Det var ikke dommeren som passet tiden, det var det derimot ett stadionur som gjorde. Det var heller ingenting som het overtid. Det var noe som ble kalt "shoot

out", noe som kan minne veldig om en ishockey-straffe. Spilleren fikk ballen på midtbane-streken og skulle spille alene mot keeper og prøve å skåre. De ville også ha større mål, men alt dette ble forandret av FIFA, og ligaen ville jo veldig gjerne overleve og innfridde dermed det internasjonale forbundets regler.

Hvert lag har i ligaen bare lov å ha 3 utenlandske spillere. Spillere som Walderama (Tampa Bay), Fernandes og Mattias (NY/NJ) er bare noen av utlendinger som har prøvd lykken i den amerikanske ligaen. Fra den norske ligaen er det først og fremst Mamadou Diallo (Tampa Bay) som er kjent fra det amerikanske seriespillet.

D.C. United første seriemester

Den første kampen som ble spilt i MLS, var mellom D.C. United og San Jose Earthquake. D.C. United tapte, men endte til slutt opp med å vinne serien samme året, og fortsatte suksessen året etter. Det tredje året var det Chicago Fire sin tur til å bli titelvinnere og deretter Kansas City Wizards.

Fotball- mest voksende sport

Når det gjelder supportere er soccer langt fra så populært som Major League Football (amerikansk Football). Det er ganske mange mexicanske immigranter som er interesserte i denne ligaen, det kan også ha sammenheng med at Mexico i seg selv er en fotball-

nasjon og at immigrantene har tatt med seg interessen inn i USA. Også i de italienske og irske miljøene i USA er MLS svært populært.

Siden Major League Soccer startet i 1995 har også valget av High School sport endret seg dramatisk. Som de fleste kjenner til har det opp gjennom tidene vært mest naturlig for gutter å velge Football og jenter å velge enten basketball eller volleyball. Men historien viser nå at stadig flere unge gutter og jenter velger soccer, noe som også gjør sporten til den mest voksende ungdomssporten i USA.

Kilde: Seth Spidal

Av Åse- Norunn Oen

Eastern Division

Washington D.C. United, New York/New Jersey MetroStars, Miami Fusion, New England Revolution

Central Division

Chicago Fire, Columbus Crew, Dallas Burn, Tampa Bay Mutiny

Western Division

Colorado Rapids, Kansas City Wizards, Los Angeles Galaxy, San Jose Earthquake

BA
B E R G E N S A V I S E N

– Ingen kjenner Bergen som BA

HVA HAR DU GJORT TEITUR?

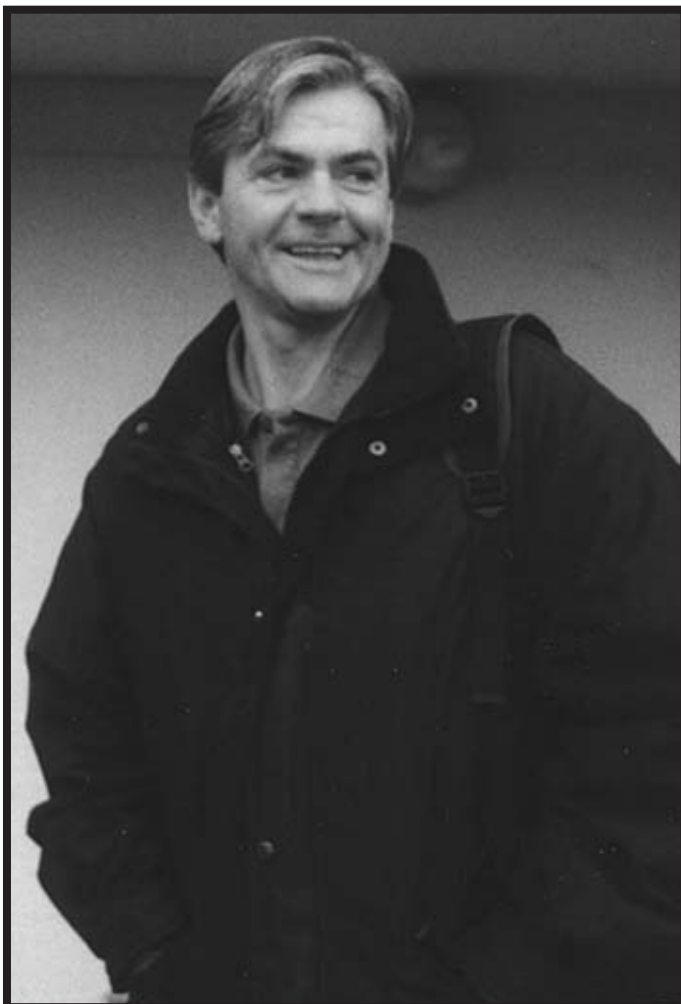
Etter forrige sesong var det meningen at Harald Aabrekk skulle tilbake til Branns trenerteam. Disse planene ble fort satt til side og vi vet alle hva som skjedde da Teitur fikk viljen sin og Aabrekk ble avskjediget

Da Aabrekk var på vil tilbake til Brann gikk Teitur ut i media og fortalte at han ikke skjønte hva Aabrekk skulle gjøre i Brann. Aabrekk på sin side hadde planer om å komme tilbake som spillerutvikler, men Teitur skjønte ikke hva en spillerutvikler skulle gjøre. Det var jo han som trente laget. Han hadde ikke behov for en til trener som gjorde det samme som det han gjorde selv. Resultatet ble at Aabrekk gikk hodestups ut av Brann. Og at Brann ikke har vunnet en kamp på alt for lenge (Red. anm: Skrevet før Molde kampen).

Hva Teitur egentlig hadde i mot Aabrekk vites ikke, men en trener som Teitur kan ikke ha holdt på med å trene klubb etter klubb uten å vite hva en spillerutvikler er. Dette viste han oss for en tid tilbake da Mons Ivar Mjelde kom tilbake til Brann. Det som kom ut i media var at han skulle inn i en trenerrolle med enkelttreninger med spillerne, som hovedoppgave. Da Mjelde kom inn skjønte han hva en spillerutvikler var, men da Aabrekk skulle gjøre samme jobben, forstod han ikke hva en spillerutvikler var for noe. Noe stemmer ikke her.

I media for en stund tilbake gikk en del spillere ut og klagde over at de fikk for lite oppfølging fra Teitur. Dette mener jeg var et klart hint fra spillerne på at de savnet en person som Aabrekk, ikke bare det at de fikk oppfølging, men at det var Aabrekk som tok seg av spillerne individuelt og gjorde den jobben han kunne best, sikkert den best av alle trenerne i dette landet på dette området.

Da Aabrekk var i klubben hadde han daglige økter med enkelte av spillerne for å utvikle spillernes presentasjoner. Terpe på det de var bra på og luke bort feil, som pasninger, skudd og finter. Dette mener jeg

Hva Teitur egentlig hadde i mot Aabrekk vites ikke, men en trener som Teitur kan ikke ha holdt på med å trene klubb etter klubb uten å vite hva en spillerutvikler er.

spillerne har hatt i bakhodet siden han forlot klubben høsten 99. Spillerne har fortsatt og terpet på de områdene Aabrekk så gode sider og stort sett gjort det han anbefalte for spillerne. Etter hvert faller slike ting bort for spillerne og andre som trener hvis det ikke skjer utvikling på treningsmetodene og for ikke å glemme ros fra trenerne. Flere ganger etter treningene ser vi, som ser på treningene at enkelte spillere ikke forlater treningsfeltet, men fortsette treningene på hvert sitt plan og terper på de områdene som det er grunn til å tro Aabrekk har fortalt.

Dette har fungert til nå, men nå begynner spillerne å lengte etter mer utvikling, noe

som Teitur ikke kan gi dem. I BA for noen dager siden fikk vi igjen vite at Mjelde skulle inn på denne plassen som Aabrekk hadde før. Nå er det sikkert mange som ikke hadde noe til overs for Aabrekk etter 99 sesongen, men faktum er klart at det finnes ikke noen bedre spillerutvikler i dette landet og grunnen for at han ikke kom tilbake må ha noe med forholdet mellom Teitur og Aabrekk å gjøre. Det andre som kom frem var at Teitur mente at det hadde vært for få personer i trenerteamet i år rundt A-laget.

Men da Aabrekk ville tilbake så mente Teitur at det var nok personer i trener teamet rundt A-laget. Man kan jo spørre seg om hva som egentlig har skjedd på Stadion i denne saken.

Om Mjelde klarer denne oppgaven som ligger foran han vites ikke, men forutsetningene for at han skal klare denne oppgaven ligger ikke til rette for en person som overhodet ikke har hatt noe erfaring eller utdanning på dette feltet, slik Aabrekk har. Nå hadde heller ikke Aabrekk erfaring når han begynte, men hvor lenge skal vi ha Mjelde i Brann før han

får seg den erfaringen som Aabrekk har? Skal vi la Mjelde holde på og få erfaring mens han har ansvaret for å utvikle spillerne i Brann? Det sier jo seg selv at han kan ta de feile valgene med spillerne, slik som Aabrekk kan. Men med den erfaringen som Aabrekk har fått seg så er sannsynligheten for at noe slik vil skje svært minimalt.

Men det er vel ikke så mye vi kan gjøre på dette tidspunktet. Vi får vel bare la sakene rulle og se hvilket produkt Mjelde klarer å stable på beina i løpet av årene.

Av Mats Hansen

Årboken:

Starten på en fin tradisjon

Det var etterlengtet og overraskende at Brann sammen med BA og Fotballforlaget satset på en offisiell årbok. Vi håper årboken får en lengre historie enn videoene fra 90-tallet som det bare ble to av.

Branns offisielle årbok inneholder få overraskelser. Den gir (stort sett) komplette lagoppstillinger og kampfakta fra årets Brannkamper. Sammen med dette finner man en omtale av den aktuelle kampen. Dessuten presenteres spillerne i A-stallen og de andre som er brukt i A-sammenheng relativt grundig. Boken er ført i pennen av mangeårig BA-journalist Gorm Natlandsmyr, som har gjort en grundig og god jobb ut fra sine forutsetninger. Han har fått hjelp av "halve BA", Jan Erik Larsen og Hans Lokøy i Brann.

Bokens fremste styrke ligger i grundigheiten. Gorm & co har gravd dypt i BA-arkivene og funnet relevant informasjon om hver enkelt kamp, og samlet gir boken et godt overblikk over sesongen. Det hele er samlet kronologisk og jeg savner verken indeks eller andre verktøy for å finne frem.

Overrasker ikke

Jeg finner all grunn til å berømme både Brann, BA og forlaget for initiativet. Jeg synes det er blitt en bok som er både god og nyttig. Likevel er det noe litt traust over Branns offisielle årbok. Den blir lik-som hengende i faktaene uten at samlingen formidler noe nytt. Samtidig er det en rekke områder jeg savner under lesingen. Først og fremst gjelder dette mer omfattende statistikk. I oppsummeringen skilles det for eksempel ikke mellom kamper som innbytter og kamper fra start. Det hadde vært god informasjon. Tilsvarende savner jeg statistikker og informasjon om

både målgi-vende pasninger og hvordan målene kommer. Det hadde også vært på sin plass å ta hensyn til at Brann er noe mer enn bare A-laget. To sider om andre-laget hadde rettet opp deler av det inntrykket. Det hadde også vært på sin plass med en oversikt over representasjonsoppgavene til de enkelte spillerne helt ned på Gutter-16 nivå. Slik det står nå blir ikke boken komplett nok.

Jeg skulle ønske at Branns offisielle årbok ga all relevant informasjon og at man kunne klare seg med denne. Et annet savn for meg er at supporteraktiviteter knapt er nevnt i boken. Det hadde vært fint om ti år å kunne bli tilbake for å finne fram til hvilken kamp vi hadde vårt første lovlige bluss-show i. Slik er det ikke nå. En annen svakhet ved boken er den tabloide innfallsvinkelen som er brukt i store deler av kildematerialet. Det kunne vært verre, men innimellom tar jeg meg i å savne en beskrivelse av kampen og blir lei av å lese om overgangsrykter for den ene etter den andre. En løpende "dagbok" med øvrige Brannbegivenheter hadde også vært på sin plass. Det er mangt som ikke får plass innenfor det formatet som er valgt. Det legges stor vekt på bilder i boken. BA har flinke fotografer, men her har de ansvarli-

ge for kvalitetssikring av trykket gjort en dårlig jobb. Bildene er gjennomgående alt for mørke og gir et slapt inntrykk. Dette skjemmer mange gode bilder i boken. Selv om det er en del ting jeg gjerne skulle sett annerledes (for eksempel fra neste års utgave), hindrer ikke det årboken i å være et nyttig og godt oppslagsverk for alle Brannsupportere. Det er også en bok man kan lese mer eller mindre fra perm til perm og få et bilde av hvordan sesongen var. Alle har sine ønsker om hva en årbok skal inneholde, og det er ingen tvil om at denne inneholder det viktigste. Neste år har Brann, BA og Fotballforlaget muligheten til å gjøre det enda bedre.

Av Per Arne Flatberg

Boken kan du for eksempel kjøpe i Brannbutikken

Kjøp årets julegaver i Brannbutikken

Vesker og bager: Fra kr. 249,-
2001-drakten på tilbud:
KUN Kr. 399,-

Åpningstider: Mandag-fredag: 11-18 (torsd: 11-19) lørdag: 11-15
Julaften 10-12 Romjulen: Torsdag: 11-18, fredag: 11-17, Lørdag: 11-15. Nyttårsaften 10-12
Brannbutikken ligger i Markeveien 11. Du når oss på telefon 55 96 23 35. Epost: bst@bst.no

Konkurranse

DA ER DET TID FOR NOK EN KONKURRANSE. Responsen på forrige konkurranse var så dårlig at dersom det ikke tar seg betydelig opp denne gangen, vil dette bli den siste konkurransen vi lager. Så hvis du ønsker å være med i trekningen av en Branndrakt eller valgfri bortetur med BST-bussen og at vi skal fortsette med konkurranser i bladet, må du ta pennen fatt og svare på disse 10 meget enkle spørsmålene. (Vinneren av forrige konkurranse ble nok en gang Roar Matre som denne gangen hadde en feil men siden ingen av de andre som svarte var i nærheten av å ha 9 rette, vant han uten konkurranse.)

1. Tidligere branntrener Hallvar Thoresen og Liverpoolspiller John Arne Riise har en ting felles. Hva er det?

- ☐ Begge har spilt på A-landslaget uten å ha spilt i den norske toppdivisjonen.
☐ Begge har en far som har spilt på landslaget.
☐ Begge har vært proff i Frankrike.
☐ Begge brukte moren sin som spilleragent.

2. Neste sesong feirer Brann et jubileum. Hvilket?

- ☐ 100 år siden stiftelsen.
☐ 75 år siden Brann Stadion ble tatt i bruk.
☐ 50 år siden Nye sitte ble bygget
☐ 20 år siden forrige tittel.

3. Hvilke(n) av disse klubbene klarte Brann full poengpott mot denne sesongen?

- ☐ Bodø/Glimt
☐ Stabæk
☐ Odd
☐ Strømsgodset
☐ Viking

4. Hvor mange cupfinaler spilte Brann på 70-tallet (ikke inkludert eventuelle omkamper)?

- ☐ 1
☐ 2
☐ 3
☐ 4

5. Hvor mange cupfinaler ble det på 80-tallet (ikke inkludert eventuelle omkamper)?

- ☐ 1
☐ 2
☐ 3
☐ 4

6. Hvilke(n) av disse spillerne var IKKE involvert i den etter hvert så berømte bonus-skandalen?

len?

- ☐ Thorstein Helstad
☐ Geirmund Brendesæther
☐ Raymond Kvisvik
☐ Erlend Hanstveit
☐ Petter Furuseth Olsen

7. Hva er kallenavnet til Brann ASAs Robert Monsen?

- ☐ Onkel Skrue
☐ Lammien
☐ Tigergutt
☐ Nasse Nøff

8. I 1989 tok Brann sesongens siste seier borte mot Mjølnar 31. august. Alle målene i kampen ble scoret før det var gått en halvtime. Hva ble sluttresultatet?

- ☐ 4-1
☐ 3-2
☐ 3-1
☐ 3-0

9. Bodø/Glimt er et lag Brann tidligere har hatt store problemer med. Når kom tidenes første Brannseier på Aspmyra?

- ☐ 1992
☐ 1994
☐ 1996
☐ 1998
☐ 2000

10. Brann har de siste årene kjøpt en mengde spillere med fortid i Vålerenga. Hvilken av disse tidligere Vålerengaspillerne hadde spilt i Brann før han gikk til Vålerenga?

- ☐ Jan Erlend Kruse
☐ Egil Johansen
☐ Erik Foss
☐ Tore Krogstad

Navn:

Adresse:

Postnummer: Poststed:

Tlf: Alder: Premie:

Medlem i BST?

Brann Supporter Team er medlemsorganisasjonen for alle som er glad i Brann. Om du sitter eller står på Stadion, spiller ingen rolle. Elsker du Brann bør du være medlem i BST.

Brann Supporter Team er opptatt av å tale supporterernes sak overfor ledelsen i Brann, Norges Fotballforbund, agenter, spillere, massemediene, og alle andre som forholder seg til klubben vår. Ved å bli medlem hjelper du supportere til å få innflytelse i norsk fotball igjen. Vi mener det er på tide. I tillegg får du selvsagt den 12. mann tilsendt fire ganger i året, og en masse andre medlemsfordeler. Blant annet er det det betydelig rabatt for BSTs medlemmer på Store Stå!

Medlemskapet koster kun kr. 150,- for voksne og kr. 100,- for barn.

JA, selvfølgelig vil jeg bli medlem i Brann Supporter Team!

Navn:

Adresse:

Postnummer og sted: Telefon: Født:

Epost:

Kupongen returneres til: Brann Supporter Team, Postboks 870 – Sentrum, 5807 Bergen

2001 - en innsatsløs sesong En annerledes BST-info

2001 sesongen er over, og vi sitter der med minner fra en sesong som skulle blitt den store da vi skulle vinne både gull, cupen og gå videre i CL.

Det skjedde som det pleier, at sesongen gikk i dass en eller annen gang i løpet av sesongen, og vi sitter nok en gang og grubler over hva som gikk feil..... Var det mangel på gode nok spillere? Burde Teitur ta sin hatt og gå? Hadde vi rett og slett uflaks? Eller var det kanskje innsatsen som manglet? Ville man ikke dø nok for Brann? Grunnen får vi vel ikke frem her, men kanskje vi også bør se litt på vår egen innsats som supportere? Som representant for styret i BST ser jeg at det er på tide at vi kanskje går i oss selv og ser på styrets innsats også. BST har i løpet av de siste årene blitt bygget opp til å bli en tung organisasjon som etterhvert har massevis av forskjellige baller i luften. Vi driver Brannbutikken, vi arrangerer borteturer, TIFOgjengen gjør sitt for å få til en ramme rundt hjemmekampene, vi arrangerer fester både før, under og etter sesongen, vi holder et tett samarbeide mot Brann for å få til best mulige betingelser for medlemmer, og ikke minst skal vi gjøre kamparrangementene sikre i form av sikkerhetsarbeidet vi er med på både borte og hjemme..... I tillegg gir vi ut landets beste supporterblad, og har landets mest besøkte supporter-nettsider og den største mailinglisten..... Hvem er det så som står bak alt dette arbeidet? Gjør vi god nok jobb overfor medlemmene våre? Kan vi gjøre ting bedre? Har innsatsen fra BST sitt styre gått litt i dass også?

Tja, svaret på disse spørsmålene kan sikkert bli like mange som rundt hvorfor det gikk i dass på banen. Men en ting vi merker er at uten at dere der ute (ja, dere medlemmer), kommer vi ikke noen vei. Vi har denne sesongen merket at det helt klart butter i mot for oss i styret når det gjelder lysten til å gjøre ting slik som det burde ha vært gjort, og slik vi vel egentlig også har

forpliktet oss til da vi ble valgt inn til den jobben vi har tatt på oss. I dag er det slik at det er noen ildsjeler som står bak det meste av det som foregår, og disse begynner nok etterhvert å bli noe utbrennt når det gjelder innsatsvilje overfor dere medlemmer. Vi begynner å gå lei av å få negativ kritikk for alt det vi foretar oss og det vi ikke foretar oss. Vi savner den positive innstillingen fra miljøet som gir oss det lille ekstra kicket som gjør at vi fortsetter. Jeg setter derfor ut en oppfordring til alle dere der ute om at det nå er på tide at dere våkner opp og stiller opp for BST og Brann både i kampsammenheng og i arbeidet som foregår utenom. På neste årsmøte vil det mest sannsynlig komme et nytt styre som trenger den oppbackingen som dere kan gi i form av innsatsvilje og samarbeide. Vi ser en helt klar tendens til at styret i dag nok ikke har den innsatsviljen som trengs for å vinne kampen også utenfor banen, og nye og mer motiverte spillere må på banen. Men uten en innsats også fra alle dere der ute, vinner vi pokker ikke noe vi heller. Utfordringene for BST står i kø fremover, og da tenker jeg ikke bare på støtten laget trenger fra tribunen. Det skal mest sannsynlig bygges nytt stadion, og vi MÅ på banen for å vinne den kampen også. Vi må inn og påvirke både Brann og utbyggere for å få igjennom våre ønsker om hvordan et slikt anlegg skal være når det gjelder supporterfasiliteter. Vi må enda mer på banen når det gjelder samarbeidet med Brann og NFF både på stadion og borte når det gjelder sikkerhet. Det er nok mye flaks hittil som gjør at det ikke har skjedd skikkelige tragedier på norske kamparenaer de siste sesongene. Det trengs masser av påvirkning og "lobby" virksomhet for at disse partene skal få øynene enda mer opp for hva som egentlig foregår og risikomomenter som må rettes på. Det har allerede blitt lagt ned masser av godt arbeide her, og da også i et godt samarbeide med Norsk Supporter Alliance (NSA), men der er fortsatt et langt løp å kjøre. Vi har fått nazipakk problemet å slite med, men dette er også noe som vi i styret ikke kan bli kvitt alene. Vi kan bare flagge BST sitt offisielle syn utad, men vi trenger støtte og innsats fra dere alle der ute, innsats som går på at vi er et

samlet Brann Supporter Team med felles innstilling overfor den type problemer nevnt ovenfor.

Sist men ikke minst ser vi problemene med dårlig oppslutning om bortekamper og innsats på Stadion. Begynner vi å bli en gjeng med medgangssupportere? Vi er da vel for pokker til for å støtte Brann samme f...?

Vi har i lang tid hetset en del andre supportermiljøer for deres dårlige innstilling når det går dårlig for laget deres, men er vi så mye bedre selv for tiden? Om innsatsen til guttene ute på banen har vært så som så i høst, bør vi kanskje gå inn og se på vår egen innsats etterhvert også? Brann Stadion har vært en fryktet arena for alle andre lag mye takket være Store Stå opp gjennom årene. Begynner vi å miste grepet? Innsats for pokker! Det er ikke nok at vi synger om å dø for Brann når ingen av oss er villige til det.....

Når det gjelder borteturer har vi vel ikke hatt så dårlig oppslutning om disse på mange år som vi har hatt i år. Er det noe vi i styret gjør galt? Er det ønske om at vi gjør ting på andre måter? Trenger vi alternative reisemåter/opplegg? Eller er det rett og slett en feil innstilling fra oss alle? Vi trenger innspillene fra dere, men det er for pokker deres ansvar å stille opp og dø litt hver gang når det butter i mot. Å legge forholdene til rette for dere blir styrets oppgave, men uten at vi vet hva dere vil, er det ikke så lett.....

Det er derfor denne BST infoen ble noe annerledes denne gangen. Det er en INFO som rett og slett går ut på at det nå er på tide at alle dere der ute ser at masser av ting må skje fremover, men med en oppfordring om at et styre ikke klarer å gjøre noe med allt dette alene. Vi trenger innsatsvilje fra dere alle sammen, og hjelp til å få BST opp og stå utad og innad som det BST er ment som. En Supporterorganisasjon som står sterkt, og virkelig kan slå seg på brystet som størst og best i Norge, og at vi er med på å dra vårt kjære Brann opp til der de hører hjemme. Som Norges beste lag!

Thorleif Steffensen

Terminlisten 2002

14.04.02	Molde - Brann	02.06.02	Viking - Brann	18.08.02	Stabæk - Brann
21.04.02	Brann - Moss	09.06.02	Brann - Lyn	25.08.02	Brann - Sogndal
28.04.02	Start - Brann	16.06.02	Lillestrøm - Brann	01.09.02	Bryne - Brann
01.05.02	Brann - Vålerenga	23.06.02	Brann - Rosenborg	15.09.02	Odd Grenland - Brann
05.05.02	Bodø/Glimt - Brann	30.06.02	Brann - Molde	29.09.02	Brann - Viking
09.05.02	Brann - Stabæk	21.07.02	Moss - Brann	06.10.02	Lyn - Brann
12.05.02	Sogndal - Brann	28.07.02	Brann - Start	20.10.02	Brann - Lillestrøm
16.05.02	Brann - Bryne	04.08.02	Vålerenga - Brann	27.10.02	Rosenborg - Brann
26.05.02	Brann - Odd Grenland	11.08.02	Brann - Bodø/Glimt		